

GLASILO

1 / junij 2025

Občina Šentilj

Kazalo

UVOD	3
ŽUPANOVA BESEDA, BESEDA UREDNIŠTVA.....	3
OBČINSKA UPRAVA	4
OBČINSKA UPRAVA / LJUBILEJ.....	4
DRUŠTVA, ZAVODI, ORGANIZACIJE.....	16
VRTEC, ŠOLA	27
ŠPORT	41
ZANIMIVO / POUČNO / POHVALNO	47
KNJIŽNA POLICA.....	60
OGLASI.....	62

UREDNIŠKI ODBOR

GLAS-ILO OBČINE ŠENTILJ

Ustanovitelj in izdajatelj: Občina Šentilj, Maistrova ulica 2, 2212 Šentilj, mag. Štefan Žvab, župan

Odgovorna urednica: Katja Stajnko

Članice uredniškega odbora: Eva Vrtin, Tina Trnjar Jambrošič, Vida Koren, Nastja Ferk, Katja Stajnko

Lektoriranje: Nastja Ferk

Naslov uredništva: Občina Šentilj, Uredništvo, Maistrova ulica 2, 2212 Šentilj

Elektronska pošta: urednistvo@sentilj.si

Javno glasilo GLAS-ilo Občine Šentilj je na podlagi 13. člena Zakona o medijih vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo Republike Slovenije za kulturo, pod zaporedno številko 448.

Število tiskanih izvodov: 3250

Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Občini Šentilj. Glasilo je dostopno tudi na spletni strani Občine Šentilj: <https://www.sentilj.si/>

Oblikovanje in tisk: Tiskarna Silveco

Fotografija za naslovnico: Mak v maju (2025), Katja Stajnko

Kjer vir fotografije ni naveden, gre za lasten vir.

Oglasi niso lektorirani.

Mnenja in stališča posameznih avtorjev ne odražajo nujno tudi mnenja in stališč uredništva.

Rok za oddajo prispevkov za naslednje glasilo bo objavljen na spletni strani občine.

Številka 1 / junij 2025

Drage bralke in dragi bralci!

Naslovna fotografija tokratne številke Glas-ila ni izbrana naključno. Rdeč mak sredi travnika – droben, a silno pogumen cvet – nas s svojo živo barvo opominja, da je narava v polnem razcvetu. V fotografiji se skriva simbolika – opomin, da je lepota pogosto preprosta in da se je vredno znati ustaviti, zadihati in jo opaziti. Poletje, ki je pred vrati, nam ponuja prav to: priložnosti za trenutke

miru. Za trenutke z bližnjimi, za nove zgodbe, ki jih bomo čez čas pripovedovali ob večernem ognju ali v senci stare lipe.

Tokratno številko našega Glas-ila smo napolnili z utrinki iz naše občine, z zgodbami ljudi, z dogodki, ki nas povezujejo. Zgodbami, ki razsvetljujejo, poučujejo, navdušujejo. Tvorijo mozaik skupnosti občine Šentilj.

Kot mak v travniku, vsak zase nekaj posebnega, vsi skupaj pa čudovit pisan travnik.

Vabimo Vas, da se udobno namestite, z Glas-ilom v eni in morda kozarcem limonade v drugi roki ter se prepustite branju. Naj bo to začetek lepega, sproščenega poletja.

Uredniški odbor

Županova beseda

Drage učenke in učenci, dijaki in dijakinja, študentke in študenti, spoštovani učitelji, dragi starši,

mesec junij je za šolarje, dijakke in študente najlepši mesec, saj se takrat zaključí šolsko leto. Za mnoge od vas je to trenutek veselja, ponosa in pričakovanja počitnic, za nekatere pa tudi čas slovesa od razreda, sošolcev ali celo šole.

Dragi učenci, najprej vam iskreno čestitam za vse, kar ste letos dosegli. Vem, da ste se trudili – vsak seveda po svojih močeh. Nekateri ste osvojili nova znanja, drugi pa ste se naučili vztrajnosti, sodelovanja ali pa reševanja težav. Vse to šteje! Najpomembnejše pa je, da ste napredovali in rasli – ne le v centimetrih, ampak tudi osebno. Zahvala gre tudi vašim učiteljem in ravnateljicam – torej tistim, ki vas učijo z znanjem in srcem. In seveda tudi staršem in vsem vašim domačim, ki vas spodbujajo in pomagajo, ko je najtežje. Zdaj pa prihaja čas, ki ste ga vsi komaj čakali – poletne počitnice! Uživajte jih z vsem, kar

vam lahko ponudijo – s smehom, sproščenostjo, druženjem, naravo, igro in tudi kakšno ledeno sladoledno kepico preveč.

Ne pozabite pa – varnost naj bo na prvem mestu! No, pa tudi kakšna dobra knjiga ne škodi.

Vesel sem, da imamo v naši občini tako srčne, vedoželjne in ustvarjalne mlade. Vi ste prihodnost našega

kraja in verjamem, da nas v naši lokalni skupnosti čaka še veliko lepega.

Želim vam čudovite počitnice. Naj bodo polne sonca, nasmehov in lepih trenutkov!

S ponosom in lepimi pozdravi,

mag. Štefan Žvab,
župan Občine Šentilj

Tu sem doma

Odkar imam psa, spet hodim po vasi in včasih tudi malo dlje. Je potrebno z njim na sprehod ne glede na vremenske razmere. Zjutraj ni oklevanja. Bom vstala? Ne bom vstala! Ja, pa boš! In greva ... Ko potegneš črto, ugotoviš, da ima ta skrb več pozitivnih kot negativnih učinkov. V prvi vrsti vsak dan ugotavljaš, kako se spreminja narava. Danes je vse sivo in temno, jutri svetleje, bolj zeleno, lepše, topleje ... Vidiš sosede, s katerimi že dolgo nisi govoril, ker pač ni bilo priložnosti, vidiš otroke, ki so čez zimo zrasli, ugotoviš celo, da imaš nove sosede, ki so se od nekod priselili v tvoj kraj. Eden že postavlja novo hišo, drugi se na gradnjo pripravlja ... Sprašuješ se, zakaj imaš prav ti za hišo nešteto krtinovcev, medtem ko je sosedova zelenica ravna kot avionska pista.

In na koncu vsega lahko rečeš samo eno: »Lepa je naša dežela. Naša občina. Naša domovina.« Saj vsi vemo, da domovine ne zgradiš z opeko, kot zgradiš hišo, domovina začne rasti v srcu. Domovina so dogodki, domovina so osebnosti. Le ti nam pomagajo k boljšemu poznavanju lastne preteklosti in s tem lastne kulture. Domovina je zakladnica spominov, izročil, kulturnih vrednot, starih običajev in narodnih znamenj. Domovina so griči, njive, vinogradi, travniki, domovina so naši gozdovi ...

Bodimo ponosni nanjo in pokažimo svojo pripadnost tudi z izobešanjem zastav, predvsem ko so pred vrati prazniki. Kultura izobešanja zastav se pri nas še razvija. Še vedno se sprašujemo, kdaj in kako naj zastave visijo, čeprav je bila belomodro-rdeča tribarvnica potrjena že septembra 1848 na Dunaju in izhaja iz grba dežele Kranjske iz časa narodnega preporoda.

Ni naključje, da si je Občina Šentilj za svoj občinski praznik izbrala rojstni dan generala Rudolfa Maistra, saj je več kot le zgodovinska osebnost,

je borec za severno mejo, domoljub zaradi katerega smo obstali na slovenskih tleh. Je simbol boja za nacionalno enotnost, za pravico do samoodločbe in za spoštovanje lastne identitete. Njegova dejanja so nas naučila, da je za svobodo in neodvisnost potrebna več kot le politična volja – potrebni sta tudi pripravljenost na žrtvovanje in dejavna ljubezen do domovine. Maister ni bil zgolj poveljnik, ampak je bil predvsem vizionar, ki je razumel pomen trenutka. Bil je tudi pesnik, ljubitelj knjig s svojo veliko knjižnico in podpornik slovenske kulture.

V marcu je naša občina praznovala svoj 30. rojstni dan. V dvorani Kulturno prosvetnega doma Vlada PipanavŠentilju je potekala osrednja slovesnost ob občinskem prazniku, na kateri smo s priznanji nagradili posameznike, ki so s svojim delom in trudom prispevali k razvoju občine. Nagrajenci so prejeli priznanje, ki ga je oblikoval kamnosek, kipar in vsestranski umetnik, ljubitelj kulturne dediščine ter odličen pripovedovalec zgodb, Leopold Methans.

Ideja za izgled priznanja – grb Občine Šentilj v bronasti, srebrni in zlati barvi – je nastala v letu 2024. Na sredini je grb Občine Šentilj, na spodnji strani je trikotnik, ki ponazarja občino.

Osrednji motiv na grbu občine je znamenje, ki se nahaja na zvoniku šentiljske cerkve. Ležeč in stiliziran polmesec je bil na križu dodan leta 1839 kot spomin na leto 1532, ko so Turki oropali in poškodovali cerkev ter predstavlja zmago krščanstva nad islamom. Grb je upodobljen na ščitu poznogotskega stila in je sanitske oblike. Dopolnjuje ga zelena barva zgodovinske dežele Štajerske.

Na priznanju – grbu – z levega kota, torej iz občine kot temelja, tečejo štirje dvigajoči se loki, ki ponazarjajo štiri enakovredne krajevne skupnosti. Prav zaradi tega na grbu niso napisana imena krajevnih skupnosti, da ne bi prišlo do napačnega tolmačenja, ker bi tako bila ena zapisana na vrhu, druga pa nižje. Priznanje na desnem robu ni zaključeno z neprekinjeno črto z namenom, da se vidi, da je občina Šentilj celota, čeprav sestavljena iz štirih delov, pripravljena na medsebojno sodelovanje, kakor tudi na sodelovanje izven občinskih meja. Ne ostaja zaprta, ampak se odpira za zunanji svet. Odprta je za ideje, pobude, predloge, za širitev ..., ne postavlja zidov, ampak se trudi graditi mostove, ki povezujejo.

Varno na vseh poteh ter lepe in doživete počitnice vam želimo.

Lidija Šarič, podžupanja

Praznovali smo 30. praznik Občine Šentilj

V petek, 28. marca, je v dvorani Kulturno prosvetnega doma Vlada Pipana v Šentilju potekala proslava ob 30. občinskem prazniku, na kateri smo z občinskimi priznanji nagradili posameznike, ki so s svojim delom in trudom prispevali k razvoju občine.

Bronasti grb Občine Šentilj je prejela Darja Ferk.

Delo Darje Ferk sega daleč čez meje občine Šentilj. Je izjemno aktivna pri delu Športnega društva Branka Ceršak. Vsako leto skupaj z ostalimi člani društva organizira Ciberški kotl, ki je ne samo ena največjih

prireditev v občini Šentilj, ampak sega daleč čez meje občine in tako gradi prepoznavnost kraja Ceršak v občini in tudi širše. Brez nje si je takšno prireditev težko zamisliti. Že kar nekaj časa je močno vključena tudi v vse aktivnosti, ki se dogajajo v kraju in občini. Še posebej se veliko posveča otrokom, jih uči kmečkih opravil in negovanja ljubezni do živali. Konji so ji še posebej pri srcu, zato bi rada, da tudi otroci v njih najdejo vso lepoto, ki jo te živali nosijo v sebi.

V času poletnih počitnic prav zato za otroke organizira konjeniške tabore, ki so zelo lepo obiskani.

Je izjemna oseba, pripravljena pomagati vsakomur in vsepovsod. Zato je prav, da za svoje delo prejme bronasti grb Občine Šentilj.

Bronasti grb Občine Šentilj je prejela Petra Fras.

Petro Fras glasba in petje spremljata od malih nog, saj izhaja iz družine, kjer se poje že več generacij. Je mama treh otrok, čeprav so stari med sedem in devet let, že vsi trije obiskujejo glasbeno šolo.

V Župniji Marija Snežna na Zgornji Velki vodi otroški pevski zbor in mešani cerkveni pevski zbor. Če je potrebno, priskoči na pomoč tudi pri poučevanju verouka. Z zboroma

se udeležuje dekanjske revije cerkvenih pevskih zborov.

Svoje poslanstvo opravlja z žarom in neizmerno energijo. Najprej jo je za igranje harmonij navdušil pokojni župnik Franc Časl. Želja po napredku jo je vodila k nenehnemu izpopolnjevanju. Z dvanajstimi leti je pričela obiskovati Konservatorij za glasbo in balet Maribor, kjer se je 6 let učila igranja klavirja. Šolanje je nadaljevala na Glasbeni in baletni šoli Antona Martina Slomška in se tam 4 leta izpopolnjevala na orglah.

Gospa Petra je predana glasbi, predvsem sakralni in tako že 20 let skrbi za glasbeno izpeljavo bogoslužja pri Mariji Snežni. Z močno in globoko ljubeznijo do cerkvene glasbe in orgel ter seveda s svojim talentom vztraja v svojem plemenitem poslanstvu.

Ob 20. obletnici igranja, petja, poučevanja in kot spodbudo za nadaljnje ustvarjalno delo si organistka in zborovodkinja Petra Fras zasluži bronasti grb Občine Šentilj.

Bronasti grb Občine Šentilj je prejel Boris Furlan.

Gospod Boris Furlan je član Prostovoljnega gasilskega društva

že skoraj 47 let. Aktivno je svoje delo pričel avgusta 1978 kot gasilec pripravnik ter svoje operativno delo, ki ga je opravljal več kot predano, zaključil kot nižji gasilski častnik leta 2015, ko je zaslužno prestopil med veterane. Čeprav je že skoraj 10 let veteran, se še vedno odzove klicu na pomoč in se neomajno vključuje v gasilsko dejavnost. V svoji dolgoletni karieri je kot član društva zasedal tudi nekatere pomembne položaje: bil je član upravnega odbora, podpredsednik, član nadzornega odbora, tajnik in namestnik predsednika gasilskega društva, s čimer je soizoblikoval društvo, kot ga poznamo še danes. Trenutno opravlja funkcijo predsednika komisije za gasilske veterane v domačem gasilskem društvu. Za svoje dolgoletno članstvo in delo je leta 2021 prejel tudi gasilsko odlikovanje III. stopnje.

Tovariš Boris Furlan pooseblja bistvo gasilstva in tovarštva s svojim predanim delom ter nesebično in brezpogojno pomočjo krajanom. Vedno je pripravljen priskočiti na pomoč in nuditi podporo svojim sokrajanom, ne glede na okoliščine. S svojim vzornim delom, tovariškim odnosom in pristopom je navdih ter vzor mlajšim generacijam gasilcev. Njegov ugled in dobro ime pa seže tudi izven meja naše občine, kar potrjujeta njegovo izjemno delo in predanost.

Srebrni grb Občine Šentilj je prejela Helena Juršič.

Helena Juršič je na Osnovni šoli Rudolfa Maistra Šentilj od leta 1990 zaposlena kot učiteljica glasbene umetnosti. V vsem tem času vodi otroški in mladinski pevski zbor. S svojo predanostjo in strastjo do glasbe vpliva na številne generacije učencev. Svoje veselje do glasbenega ustvarjanja prenaša na učence, ki se zaradi tega množično vpisujejo v glasbene šole in glasbeno uspešno udeležujejo še nadalje v življenju. Njeno delo prinaša pomemben doprinos k prepoznavnosti šole in občine. S pevskima zboroma se redno udeležuje območnih revij otroških pevskih zborov, z zboroma pa dosega regijski, kakšno leto tudi državni nivo skladovih preglednih srečanj. Prav tako ohranja pevski zbor na podružnični šoli v Ceršaku. S tamkajšnjimi pevci pogosto nastopa na krajevnih prireditvah in otvoritvah razstav. S svojim delom pomembno doprinese k ohranjanju kulturnega življenja v kraju. Z veseljem pomaga s svetovanjem vzgojiteljici, ki vodi vrtčevski pevski zbor in zborček na revijah tudi spremlja na klavirju.

Veliko nastopov je izvedla tudi za Rdeči križ in Karitas. Različni ambienti in odri ji predstavljajo izziv, da se lahko umetniško izživi.

Gospa Helena Juršič kot zborovodkinja sodeluje v kulturnih projektih, ki so tudi čezmejni. Tako sodeluje s šolo iz Arnfelsa, skupaj z njimi pa pripravi tudi tradicionalni božično-novoletni koncert v Šentilju in pomladni koncert v Arnfelsu. Tako dobro ime šole in občine širi tudi v tujino. Z učenci je nastopala v Gradcu ob jasliah in v Spielfeldu.

V lanskem letu je sodelovanje na občinski ravni še nadgradila z božično-novoletnim koncertom v sodelovanju s Pihalnim orkestrom Občine Šentilj Paloma.

S svojim strokovnim znanjem, potrpežljivostjo in navdihujočim pristopom že vsa leta svojega delovanja na šoli uspe združevati pevce različnih starosti ter ustvarja harmonijo, ki ne presega zgolj glasbene note. V zahvalo in vzpodbudo za prihodnje delo ji Občina Šentilj podeljuje srebrni grb občine.

Srebrni grb Občine Šentilj je prejela Sabina Kotnik.

Življenje gospe Sabine Kotnik je od začetka obdano s pisano besedo in slovenskim jezikom. Med knjigami je izostrila svoj pogled na svet in našla svoje življenjsko poslanstvo. Gospa Sabina knjižnice ne vidi zgolj kot prostor izmenjave knjižničnega gradiva, marveč je temu prostoru

podala mnogo širše poslanstvo. Ustvarila je prostor prijetnega klepetainresnerazpraveoliteraturi. Prostor sprostitve, napojitve duše, a tudi varno zavetje za vse mlade, ki najdejo v knjižnici prostor za druženje ali učenje. Je kreativni prostor kulture in prostor strogega študija strokovne literature. V 12 letih delovanja v Šentilju je bila pobudnica številnih novih projektov in odločilna podpora dogodkom, ki so svoj prostor našli v knjižnici. Od takrat je pripravila več kot 90 rednih pravljčnih ur za najmlajše bralce, ki šele spoznavajo svet književnosti, obenem pa je opravljala bibliopedagoško delo za skupine iz vrtcev in šol in v preteklih dveh letih izvedla eno tematsko in sedem priložnostnih razstav za vrtce. Ne počiva pa niti v poletnih mesecih, saj tudi takrat izvaja počitniška druženja za otroke. Svoj ustvarjalni kotiček je v šentiljski knjižnici našla tudi stalna in znana zasedba skodeličarske družbe, ki prav letos obeležuje okroglo obletnico in jo vodi gospa Vida Koren. V vseh teh letih so se v šentiljski knjižnici srečali na 450 dogodkih. Kot so zapisali v Skodelici besed, se po zaslugi gospe. Sabine Kotnik vedno počutijo sprejete in dobrodošle.

Gospa Sabina je tudi iniciatorica družabnih večerov in literarnih dogodkov. Je tudi moderatorica številnih literarnih dogodkov, pripovedovalka pravljic in prireditelja. Pomaga tudi pri organizaciji razstave, ki sovpada z občinskim praznikom in bo v šentiljsko knjižnico pripeljala originalna dela znanih slovenskih ilustratorjev. Svoje poslanstvo resnično opravlja s srcem in deluje tudi izven okvirjev običajnega dela knjižničarke. Z velikim zanosom širi bralno kulturo med vse ljudi. Tudi med takšne, ki težje dostopajo do pisane besede. V sodelovanju z varstveno-delovnim centrom Polž Šentilj namreč vodi dobro obiskano Polževo bralno značko, ki uporabnike vzpodbuja k branju in razmišljanju o zgodbah. Ob prej naštetih programih za mlade pa

sodeluje tudi pri Bralnem klubu Šentilj in izvaja projekt Rastem s knjigo za 7. razrede osnovne šole. Gospa Sabina s svojim delom ne vzgaja zgolj nove generacije mladih bralcev, temveč vzgaja nove generacije mladih ljudi z bolj širokim pogledom na svet, izostreno kritično mislijo, čutom za umetnost in državljane z izoblikovanim smislom za materni jezik. S svojo odprtostjo, svobodnim duhom, besedo podpore, je šentiljska knjižnica zahvaljujoč prav njej postala zavetje za generacije mladih šolarjev, ki popoldneve preživljajo odmaknjeni od pametnih telefonov, obdani s knjigami in drug z drugim. Ob vsem naštetem delu naj omenimo še projekt Pravljčni večeri za odrasle, v katerem gospa Sabina sodeluje od leta 2022 in kjer do osemkrat na leto pripoveduje po sodelujočih ustanovah in knjižnicah v Sloveniji in zamejstvu. Gospa Sabina je zgled odprtih rok sodelovanja, saj sodeluje s številnimi lokalnimi društvi in organizacijami, med drugim tudi s Kulturno umetniškim društvom Gabrijel Kolbič in Društvom upokojencev Šentilj. Šentiljski knjižnici je na široko odprla vrata in ustvarila topel in varen prostor kulture, pisane besede in srčnih ljudi, ki se srečujejo v knjižnici in v njej ustvarjajo nepozabne in lepe zgodbe. V 12 letih delovanja je postala pomemben in nenadomestljiv del v mozaiku kulturnega in družabnega življenja občine Šentilj. V želji, da bo tudi v prihodnjih letih soustvarjala zgodovino občine in vzpodbujala vse generacije bralcev, ji Občina Šentilj podeljuje srebrni grb.

Zlati grb Občine Šentilj je prejel Stanislav Žebela.

Gospod Žebela je član številnih odborov in komisij Rdečega križa: nekdanji predsednik Krajevne organizacije Rdečega križa Šentilj, podpredsednik Območnega združenja Rdečega križa Maribor, član glavnega odbora Rdečega križa Slovenije, pobudnik akcije zbiranja sredstev za nabavo avtobusa

za odvzem krvi in še bi lahko naštevali. Kot Vitez krvodajalstva je v letu 2020 daroval kri 170-krat in tako sklenil svojo plemenito pot krvodajalstva.

Je tudi vodja salamarske sekcije v Turističnem društvu Šentilj, ki združuje člane iz občin Kungota, Pesnica in Šentilj.

Vodenje Šentiljskega rdečega križa je prevzel leta 1995. Sprva so v glavnem skrbeli za krvodajalstvo in socialno pomoč občanom, z leti pa je bilo zaradi povečanja potreb izzivov vedno več. Tako so sodelovali pri organizaciji krvodajalstva in zbiranju darovalcev organov, socialni dejavnosti, pri klimatskem zdravljenju in letovanju otrok, organizaciji dobrodelnih koncertov. Gospod Žebela skrbi in vzpodbuja, da so dejavni tudi njihovi mladi člani. Izkazalo pa se je, da vse to še ni dovolj, zato se je leta 2005 ob tragediji v Aziji, ko je cunami močno prizadel tamkajšnje prebivalstvo, porodila ideja, da organizirajo dobrodelni koncert, izkupiček pa pošljejo v Azijo za pomoč prizadetim. In tako so začeli z organizacijo koncertov, letošnji je bil že dvajseti.

Skozi vsa ta leta si je gospod Žebela prizadeval, da so pomagali osebam s posebnimi potrebami iz Zavoda dr. Marijana Borštnerja v Dornavi,

kupili so črpalko za doziranje citostatikov za potrebe UKC Maribor, sodelovali pri nakupu mamografa za Zdravstveni dom Adolfa Drolca v Mariboru in poskrbeli za nakup učil otrokom s posebnimi potrebami.

Ob tem ves čas skrbi, da se pomaga staršem iz socialno šibkih družin, da lahko njihovi otroci bolj ali manj brezplačno letujejo v Punatu na otoku Krku, kjer ima Območno združenje Rdečega križa Maribor počitniški dom. Prav tako pomaga učencem Osnovne šole Rudolfa Maistra Šentilj, da se lahko prav vsi udeležijo šole v naravi.

Izkupiček kar petih koncertov so namenili za nakup mobilne transfuzijske postaje za odvzem krvi na terenu, ki so jo predali v uporabo

Centru transfuzijske medicine Univerzitetnega kliničnega centra Maribor.

Pomagali so družinam, ki so v požarih izgubile hiše. Popravljali so strehe, dograjevali otroške sobe in na več drugih načinov lajšali življenje občanov. Seveda ni šlo brez pomoči velikega števila donatorjev iz vse Slovenije in razumevanja občanov Šentilja.

Njihove dejavnosti niso teritorialno omejene, zelo radi pomagajo ljudem v stiski tudi izven meja občine. Gospod Žebela je ob letošnjem jubilejnim koncertu povedal: »Zadnja leta uporabljamo sredstva koncertov za pomoč posameznikom in družinam v stiski. Pri tem pa sodelujemo z vsemi ljudmi dobre

volje. Dobro sodelujemo s škofijsko Karitas, občinsko upravo, centrom za transfuzijsko medicino, z vsemi krajevnimi organizacijami Rdečega križa v območnem združenju ter vsemi društvi in organizacijami v občini Šentilj.«

Ob tem jubileju se je odločil, da se umika z mesta glavnega organizatorja koncerta in taktirko prepušča mlajši generaciji.

Gospod Žebela je predan svojemu delu, humanitarci in človek, ki nikomur, ki potrebuje pomoč, le-te ne odkloni. Za njegovo dolgoletno življenjsko delo z izjemnimi dosežki na področju družbenega življenja v občini in izven meja občine si zasluži zlati grb občine Šentilj.

90. jubilej je praznoval Jože Ferk – Gorupičev Pepo

Jože Ferk, ki ga prijatelji in sokrajani poznajo kot »Gorupičevega Pepeja«, se je rodil 11. mar-ca 1935 v Ceršaku. Po končani sedemletni osnovni šoli se je leta 1949 vpisal za vajenca mi-zarske stroke v Tovarni lepenke Ceršak. Teorijo je opravljal v šoli za obrtniške lesne stroke na Ptuj. Pomočniški izpit je opravil leta 1952 na Obrtni zbornici Maribor. Kot mlad fant se je priključil Mladinski organizaciji Ceršak, kjer je postal tudi predsednik te organizacije. Leta 1955 se je poročil z Marijo Kermauc, v zakonu pa sta se jima rodila dva sinova, Karel in Franc. Z leti je postal dedek trem vnukinjam in vnuku, ki se jih razveseli zmeraj, ko jih sreča.

V mladosti se je priključil tudi Kegljaškemu klubu Ceršak, v okviru katerega je sodeloval pri izgradnji dveh kegljišč. Bil je večkratni predsednik kluba in se danes lahko pohvali z nazivom častnega člana Kegljaškega kluba Ceršak.

Prevzemanje odgovornosti mu ni bilo tuje, vključeval se je povsod, kjer je bil cilj ustvarjati za skupno dobro. Tako je tudi v Tovarni lepenke Ceršak prevzel mesto v Delavskem svetu in sindikatu.

Leta 1968 je bil premeščen v nabavni oddelek komercialne Tovarne lepenke Ceršak, kjer je deloval vse do svoje upokojitve. Po upokojitvi se je aktivno vključeval v razvoj KS Ceršak. Včlanil se je v Društvo upokojencev Ceršak, kjer je vrsto let opravljal vlogo predsednika. Po-znali so ga kot dobrega organizatorja in človeka, ki s svojimi šalami vedno popestri vsak izlet. Še danes, če mu zdravje dopušča, se odpravi z njimi na izlet.

Izogibal se ni niti sodelovanju pri cerkvenih delih, če so kdaj potrebovali njegovo pomoč. V preteklosti je deloval tudi kot član delegatov v Zboru krajevne skupnosti. Svoj pečat je pustil tudi kot član upravnega odbora pri Avto-moto društvu Šentilj.

O njegovem delu in vseživljenjski aktivnosti pričajo številna priznanja, ki krasijo stene njegove kuhinje, v kateri se rad zadržuje, še raje pa koga pogosti ob dobri kapljici, ko mu nikoli ne zmanjka anekdot, katere pripoveduje s še vedno natančnim pomnjenjem podrobnosti. Na stenah lahko tako opazimo zlato plaketo Zveze društev upokojencev Slovenije, zlato plaketo Občine Šentilj, plaketo s srebrnim vencem Zveze sindikatov Jugoslavije, ki jo je prejel ob 100-letnici Palome.

Ko ga človek povpraša, kaj je recept za dolgo življenje, s

preudarnim razmislekom pove, da je recept v sodelovanju z ljudmi, v prijateljstvu, v nesebičnem deljenju pomoči tistim, ki jo po-trebujejo. Dobra družba ob kavi ali kozarcu dobrega vina človeka ohrani pri volji in vztrajnosti. Rad se spominja

preteklih časov, predvsem kako je bilo lepo delati in sodelovati s sokrajani, saj so jih povezovale pridnost, pripravljenost in predvsem složnost. Prav složnost je tista, s ka-tero so za Ceršak dosegli marsikaj. In tudi v prihodnje si želi

predvsem slednjega: da bi ljudje spet znali sodelovati, si pomagati. No, pa da bilo zdravja.

Nastja Ferk
za Društvo upokojencev Ceršak

Trate so bogate – nova razstava v Muzeju norosti

Muzej norosti na gradu Cmurek vabi domačine in obiskovalce na nepozaben sprehod skozi bogato, a pogosto spregledano dediščino Trat z novo razstavo Trate so bogate.

Razstava odpira vrata v zgodovino kraja, ki se je razvil ob pomembnem mostu čez reko Muro. Obiskovalke in obiskovalci bodo lahko skozi stare fotografije, predmete in umetniška dela spoznavali nekdanjo prometno in trgovsko živahnost Cmureka, dvorec Novi Kinek s parkom, Petkov (nekdaj Hansonnov) mlin, kmečke hiše, pa tudi umetnice in umetnike, ki so v tem prostoru našli svoj navdih.

Poseben čar razstavi daje osebni pristop, zato vabimo vse domačine, da soustvarijo razstavo z nami! Če imate zanimive zgodbe, fotografije ali predmete, povezane s Tratami in njihovo preteklostjo, vas toplo vabimo k sodelovanju. Skupaj lahko ohranimo spomin na preteklost in ga približamo prihodnjim generacijam.

Muzej norosti tudi sicer ostaja pomembno stičišče kulturnega in družbenega dogajanja. V tem letu smo del konzorcijskega projekta »Smer: kulturna dediščina« (2025–2027), ki ga financira Ministrstvo za javno upravo. Skupaj s petimi nevladnimi organizacijami s področja kulture in kulturne dediščine bo muzej soustvarjal nove pristope k oživljanju dediščine, izmenjavi znanja in povezovanju skupnosti.

To je še en dokaz, da zgodovina ni nekaj, kar le shranjujemo, temveč je nekaj, kar lahko aktivno soustvarjamo in živimo.

Vstop v poletje na gradu Cmurek

V Muzeju norosti se obeta pestro in navdihujoče poletje! Grad Cmurek bo prizorišče treh edinstvenih dogodkov, ki prepletajo umetnost, zgodovino, družbeni aktivizem in mladinsko kulturo. Vabimo vas, da se nam pridružite!

11. 6. 2025 – Konj Marko pripotuje na Trate

Na grajsko dvorišče prihaja simbol svobode in človekovih pravic – modri konj Marko, ki potuje vse od Nove Gorice do Trat. Legendarni

Basagliov konj je že desetletja simbol boja za pravice ljudi s težavami v duševnem zdravju.

Ob njegovem prihodu pripravljamo gledališko predstavo in filmski večer pod zvezdami. Naj bo to večer solidarnosti, umetnosti in poguma!

1. 6. 2025 – Kresnica: razstava in koncert ob poletnem solsticiju

Na tradicionalni kresni večer vas vabimo na odprtje razstave Kje se moji portreti dotikajo art bruta? avtorice Saše Bezjak, akademske slikarke. Razstava raziskuje stik med notranjimi svetovi in svobodnimi umetniškimi izrazi. Po odprtju razstave se bomo družili v prijetnih ritmičnih glasbah in ob ognju obeležili poletni sončev obrat.

28. 6. 2025 – Punk koncert

Punk se vrača na Trate! Mladi bendi, polni energije, bodo prebudili spomin na 80. leta, na čas slovitega Mladinskega kluba Trate – enega prvih slovenskih punk klubov. Pridite na večer nepozabnega vzdušja in glasbe na Trate naše in vaše mladosti!

Več informacij o dogodkih in vodenih ogledih najdete na spletni strani ali na Facebook profilu Muzeja norosti. Z veseljem vas pričakujemo tudi osebno – pišite nam na info@muzejnorosti.eu ali pokličite na 070 433 219.

Veselimo se vašega obiska in druženja na gradu Cmurek!

Predstavitev zbornika Skupaj v vojni za Slovenijo Šentilj 91 v Knjižnici Šentilj

Knjižnica v Šentilju ni samo izposojevalnica knjig in drugega gradiva. Že dolgo časa je tudi prizorišče kulturnih in družabnih prireditev. Tja prihajamo Šentiljčani in tudi ljudje iz širše okolice. Za to skrbi naša knjižničarka Sabina Kotnik. Prav njej gre pripisati zasluge, da se v knjižnici srečujemo ljudje različnih nazorov, vsem nam pa je skupno to, da radi beremo ali prisluhnemo predstavitev knjižnih novosti. Zadnji takšen dogodek je bil predstavitev zbornika Skupaj v vojni za Slovenijo Šentilj 91, ki ga je lani pred dnevom državnosti izdalo Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo in Policijsko veteransko društvo Maribor.

Ideja za predstavitev zbornika, ki nosi v svojem naslovu pomembno sporočilo, da smo bile v vojni za

Slovenijo obrambne sile oziroma Teritorialna obramba in Milica ter civilne strukture in prebivalci skupaj, je bila Sabinina. Njeno idejo smo v Območnem združenju veteranov vojne za Slovenijo občin Kungota, Pesnica in Šentilj z veseljem sprejeli. To, da je bila predstavitev 27. februarja 2025 v knjižnici Šentilj, je povezano tudi z delom naslova zbornika, ki pove, da je v osamosvojitveni vojni za Slovenijo šlo za pglavitni cilj takratne jugoslovanske vojske, to je zasedba mednarodnega mejnega prehoda Šentilj.

Predstavitev zbornika je bila izvedena v obliki pogovora z nekaterimi avtorji prispevkov v zborniku, ki so bili tudi vsi člani uredniškega odbora. Pogovor je vodila in usmerjala Sabina Kotnik. Svoje delo je opravila čudovito.

Vsi štirje sogovorniki, urednik zbornika, Vladimir Maher, Srečko Cehnar, Drago Korade in Mirko Ploj smo sledili njenim vprašanjem in navedbam, ki so zapisane v zborniku. Že v uvodu je Sabina povedala, da je zbornik zelo berljiv. To je za nas, avtorje zbornika, zelo pohvalno, ker pomeni, da prispevki niso suhoparni. Kot urednik sem se trudil, da so prispevki razvrščeni po časovnem in krajevnem zaporedju. Objavljeni pa so prispevki vseh udeležencev vojne za Slovenijo na tem območju, ki so se potrudili napisati svoja doživlja v tistem obdobju. V nadaljevanju je pogovor potekal o vsebinah zbornika. Posebej je bilo izpostavljeno obdobje Manevrske strukture narodne zaščite, ki sem jo vodil Vladimir Maher. Voditeljica je pri tem povedala, da je branje tega prispevka kot branje neke akcijske kriminalke. Kako je potekala menjava državnih simbolov na mejnem prehodu, je pojasnil Mirko Ploj. Posebej je povedal, da slovenska zastava na mejnem prehodu ni bila nikoli sneta, čeprav so pripadniki jugoslovanske vojske to zahtevali. Prodor tankovske čete iz Maribora proti Šentilju je bil še posebej izpostavljen. Še zdaj, po štiriintridesetih letih od takratnih dogodkov, se spomnimo grožnje, ki jo je ta četa predstavljala za branilce mejnega prehoda. Na srečo so cestne in železniške barikade pripomogle, da je Teritorialni

obrambi in Milici uspelo tankovsko četo zaustaviti pred Šentiljem in se je morala zaradi pobegov posadk, groženj pripadnikov obrambnih sil, demoraliziranosti in pomanjkljivi oskrbi le tri kilometre pred Šentiljem predati. Drago Korade je pojasnil delovanje organov civilne obrambe v takratni Občini Pesnica in krajevnih skupnostih. Enote civilne zaščite so bile aktivirane, uspešno pa je delovala tudi kurirska

služba. S tem je bilo omogočeno, da so bili vojaški obvezniki in lastniki materialnih sredstev pravočasno obveščeni, da se morajo zgledati na odrejenih krajih. Srečko Cehnar je govoril o spopadu z enotami JLA v Šentilju. Njegove odločitve in delovanje predvsem prve tankovske čete TO je pripomoglo, da so se morali pripadnik JLA in zvezni miličniki, ki so bili pripravljeni za prevzem mejnih nalog na stražnici

v Ceršaku, predati. Seveda je tekla beseda še o nekaterih drugih vsebinah, ki so podrobno opisane v zborniku. Navedena pa so tudi vsa imena udeležencev spopadov iz vrst TO in Milice ter civilne obrambe na območju takratne Občine Pesnica.

Skoraj dve polni uri so udeleženci predstavitev, ki se jih je zbralo več kot štirideset, z zanimanjem poslušali pogovor. Voditeljica pogovora je zaključila pogovor z ugotovitvijo, da se splača vzeti zbornik v roke in ga prebrati, udeleženci pa so spoznali, da mnogo takratnih dogodkov niso poznali, čeprav so nekateri le te spremljali ali o njih kaj slišali. Vsi prisotni pa so bili ob koncu mnenja, da je bil v Knjižnici Šentilj spet en lep dogodek.

Mag. Vladimir Maher

Medobčinska proslava Zveze kulturnih društev občin Kungota, Pesnica in Šentilj ob slovenskem kulturnem prazniku

Letošnji prejemniki priznanj ZKD za leto 2024.

Vpetek, 7. februarja 2025, je potekala osrednja medobčinska proslava Zveze kulturnih društev (ZKD) občin Kungota, Pesnica in Šentilj ob

slovenskem kulturnem prazniku v Kulturno prosvetnem domu Vlada Pipana Šentilj »Pozdravljamo slovenski kulturni praznik in dobitnike priznanj za leto 2024«.

Obiskovalce je pričakal Pihalni orkester Občine Šentilj Paloma, ki je kasneje odigral tudi slovensko himno.

Letos je bila gostiteljica dogodka Občina Šentilj, zato je uveden pozdrav in razmišljanje o kulturi pripadel podžupanji občine, Lidiji Šarić: »Kultura je veliko več kot zgolj umetnost. Je odnos do umetnosti. Kultura ni samo gledališče, knjižnica, muzej; kultura je nekaj več kot obisk kulturnih ustanov. Je naš odnos in način bivanja, ki se začne z odnosom do sebe, sočloveka, skupnosti, tudi do sveta. Je radovednost, je sočutje, spoštovanje do drugega in drugačnih. Tudi kultura oblačenja, če hočete, in najbolj osnovnega pozdravljanja. In v vse to moramo

vlagati, da bomo rasli kot kulturni ljudje in razvijali svoje potenciale. Z ljubeznijo do Prešerna pa danes izkazujemo ljubezen do domovine, jezika in tudi slovenskega naroda,« je nagovor zaključila in čestitala prejemnikom priznanj.

Slavnostna govornica je bila predsednica Zveze kulturnih društev občin Kungota, Pesnica in Šentilj, Franja Senčič. Kot ljubiteljska kulturnica je izpostavila tisoč obrazov kulture, ki jih lahko spremljamo tudi v aktivnostih vseh kulturno-umetniških društev na območjih omenjenih treh občin in same Zveze, ki so namenjene tako najmlajšim kot najstarejšim. Ob samem ustvarjanju in poustvarjanju je poudarila še pomemben vidik druženja in tkanja pristnih odnosov ter proces kulturnega osveščanja, pri čemer društva v Zvezi plodovito sodelujejo tudi z vzgojno-izobraževalnimi zavodi, drugimi društvi in organizacijami. Pozabila pa ni niti na izjemen pomen družin, ki v svojem okolju iz generacije v generacijo negujejo ljubiteljsko kulturno dejavnost in skrbijo za ohranjanje tradicije ter hkrati za razvoj in sveže ideje v kreativnem procesu – vse od ideje do realizacije kulturno-umetniškega dela ali projekta.

Ta večer so podelili priznanja

uspešnim in zaslužnim kulturnim ustvarjalcem zveze za leto 2024, ki sta jih podeljevala predsednica ZKD, Franja Senčič, in šentiljski župan, Štefan Žvab. Leopold Methans je bil prejemnik priznanja za enkratni dosežek na likovnem področju, Tadej Lončarič priznanja za vztrajnega mladega ustvarjalca. Podelili pa so tudi štiri zlata priznanja ZKD z značko, prejela ga je tudi Tina Kren Mihajlovič za organizacijsko delo v društvu ter predano in vsestransko ustvarjanje na gledališkem odru; priznanja za dolgoletno in uspešno udejstvovanje na glasbenem področju pa so prejeli Franc Kerenc, Janko Pestichek in Maks Vajngerl.

Dobitnik najvišjega priznanja, zlata plakete ZKD Kungota, Pesnica in Šentilj, je bil Janez Kopše, dolgoletni dirigent Pihalnega orkestra Paloma, kateremu je prvič dirigiral kot član Opere Maribor leta 1991. »Z njegovim prihodom se je začelo novo in uspešno obdobje glasbene tradicije, ki je trajalo vse do leta 2023, ko je dirigentsko palico predal mlajšemu, še vedno pa sodeluje v orkestru kot godbenik. Njegovih 32 let neprekinjenega visoko strokovnega dela, je rezultat številnih dosežkov Pihalnega orkestra Občine Šentilj Paloma, ki je prepoznaven doma in v mednarodnem merilu. Pregled dosežkov zgovorno priča o njegovi

izjemni angažiranosti tako na strokovnem kot organizacijskem področju,« so med drugim zapisali v utemeljitvi priznanja.

Za glasbeno razvijanje večera so poskrbeli Brass zasedba Pihalnega orkestra Občine Šentilj Paloma in Žan Pečenik kot solist na evfoniju. Program je povezovala Janja Kraner, ki je ob koncu povabila na druženje v preddverju, katerega je za vse obiskovalce pripravila občina gostiteljica ob sodelovanju ZKD vseh treh občin.

Priprava: Anita Kirbiš

Foto: Anita Kirbiš
Šentilj, 6. februar 2025

PLEH – pri Sveti Ani razstavlja Leopold Methans

»Pleh« na Sveti Ani; Tone Kuntner, Leopold Methans, Patric Rajšp in Martin Breznik (od l proti d).

Umetnik Leopold Methans (roj. 1952) s Spodnje Velke, ki gradi mostove med preteklostjo in sedanjostjo, je ob slovenskem kulturnem prazniku v občinski avli Antona Fašinga na Sveti Ani na ogled postavil razstavo svojih del z naslovom »leoPoLdmEtHans«. Tokrat predstavlja najnovejša umetniška dela, dopolnjena z izbranimi starejšimi, ki skupaj tvorijo umetniški cikel, ki ga je domiselno poimenoval iz svojega imena in priimka »PLEH«.

Umetnik odpadnega železa v kombinaciji z lesom, ki sta si nekako nasprotje trdnosti in mehko, s svojim obvladovanjem obeh materialov ter bujno umetniško domišljijo ustvarja zgodbe minljivosti in večnosti, ki nas še kako nagovarjajo, saj jim s svojim pristopom vdahne novo življenje. V tem vidi skrite podobe preteklosti, zato ima vsak njegov eksponat svojo pričujočo in navdihujočo zgodbo.

Leopold Methans ni zgolj kipar, desetletja je tudi zbiralec kulturne

dediščine Slovenskih goric. Umetniški navdih za oblikovanje iz različnih materialov (kamen, les, železo) je dobil v zrelejših letih, povsem pa ga je prevzelo staro železo različnega kmečkega orodja. Bogato zbirko tega si lahko ogledate v muzeju in galeriji v ohranjeni, 200 let stari, Methansovi hiši na Dražen Vrhu, kjer je tudi stalna zbirka kiparskih del.

Njegove stvaritve so del številnih umetniških razstav doma in v tujini – najdemo jih tudi kot njegovo »zapuščino« v nekaterih javnih prostorih. Za svoje delo je Methans prejel številna priznanja Zveze likovnih društev Slovenije, zagotovo pa največ nagrad Zveze kulturnih društev občin Kungota, Pesnica in Šentilj ter Javnega sklada za kulturne dejavnosti Republike Slovenije.

»V umetnikovih delih se pogosto pojavljajo geometrijske oblike v smislu kroga – krogle kot praoblike, kot izhodišča sveta in vertikalnih oblik, ki nas usmerjajo k višjemu – božjemu. Pri svojem delu združuje različne materiale, po večini pa gre za kombinacijo kovine in lesa, ki tvorita posebno harmonijo na eni strani, na drugi strani pa med njima nastaja napetost, ki se izraža v pomenskem smislu kot nasprotje svetov, stališč in pogledov. Posamezna dela delujejo kot nekakšne instalacije, ki v svoji postavitvi tvorijo posebno zgodbo oz. pripoved, kar priča o kakovosti in originalnosti njegove likovne

govorice,« je o umetniku zapisal akademski likovnik in kritik, Alen Krajnc.

Ob odprtju razstave pa niso odsevale le podobe in oblike razstavljenih del, ki so kar klicala številne obiskovalce od blizu in daleč. Kulturni program je obogatil domoljub, karizmatični slovenski igravec in pesnik Tone Kuntner, rojen v slovenjegoriških bregačah, pri Mariji Snežni. S svojo izjemno interpretacijo lastne poezije, ki jo je dopolnil s Cankarjem in Prešernom, je dan dobil popolni umetniški utrip.

»Današnja razstava je umetniška pripoved soseda Leopolda Methansa, živi namreč na stičišču Zg. Velke in Sv. Ane, ki iz starega in zarjavelega železa ustvarja nove oblike in zgodbe. Njegova dela so preplet kmečke dediščine, mitološke simbolike in sodobnega likovnega izraza, kjer odpadna kovina postaja nosilka spominov in prenove. Razstava simbolno razkriva umetnikov spoštljiv odnos do materiala in časa,« je povzel župan Občine Sv. Ana, Martin Breznik, ki je razstavo odprl in ji zaželel dobrodošlico na Sv. Ani.

V svet harmonije in glasbe so obiskovalce zazibale ubrano odpete melodije otrok Breznikove družine. Moderator dogodka v avli Antona Fašinga, ki je dobila ime po domačinu in ljudskem umetniku, je bil Patric Rajšp, ki prevzema krmilo Kulturno turističnega društva Klopotec na Zg. Velki. Razstava bo na ogled do konca marca 2025, vabljeni v Sv. Ano.

Pripravila: Anita Kirbiš

Foto: Anita Kirbiš

Sv. Ana, 9. februar 2025

Vse najboljše, kultura!

Osnovna šola Jakobski Dol – šola, kjer ustvarjalnost, radovednost in znanje oblikujejo odgovorne, uspešne ter zadovoljne ljudi, ki so v ponos sebi, staršem in družbi.

rojstva skladatelja Davorina Jenka, 120-letnico rojstva pisatelja Oskarja Hudalesa, 100-letnico rojstva mojstra stripov Mikija Mustra ter 70-letnici Andreja Rozmana Roze in Dese Muck. Učenci so spoznali

imeli tudi možnost, da so sami poskusili zaigrati na čisto pravo flavto, saksofon, trobento, pozavno, evfonij, tubo in bobne. Predsednica orkestra, Nuša Pečenik, jih je tudi povabila, da se jim pridružijo in

Učenci so lahko preizkušali inštrumente (levo Robert Levstek – klarinet; desno Nuša Pečenik – flavta).

Ob slovenskem kulturnem prazniku v večini izobraževalnih ustanov potekajo kulturni dnevi. Tako so tudi na OŠ Jakobski Dol v četrtek, 6. 2. 2025, pripravili kulturni dan s pomenljivim naslovom Vse najboljše, kultura.

»Učenci z učitelji smo se seveda spomnili velikana slovenske poezije, Franceta Prešerna, ob tem pa smo obeležili še druge jubileje: 80-letnico izida knjige o Piki Nogavički, 190-letnico

omenjene umetnike in ob njihovih delih poustvarjali na najrazličnejše načine: dramatizirali, pesnili, likovno ustvarjali ter igrali na Orffove inštrumente,« je povedala vodja projekta, Franja Senčič.

Posebno doživetje pa je za otroke bilo srečanje s člani Pihalnega orkestra Občina Šentilj Paloma, ki so na temo Pike Nogavičke pripravili predstavitev inštrumentov, ki so zastopani tudi v njihovem orkestru. Prav vsi učenci pa so

pričnejo nabirati glasbeno znanje v njihovih vrstah.

Ob koncu kulturnega dne so učenci povedali, da jim običajno čas v šoli teče veliko počasneje, ta dan pa je bil zanje celo prekratek. Zato ni naključje, da si je večina učencev na šoli za izbirni predmet izbrala prav glasbo.

Pripravila: Anita Kirbiš

Foto: Anita Kirbiš

Jakobski Dol, 6. februar 2025

Glasba je jezik srca

Nejc Brus je nadobuden mladi harmonikar iz Štrihovca. V prijetnem pogovoru mi je zaupal, kako se je začela njegova glasbena pot, kaj mu pomeni harmonika in kakšne sanje nosi v prihodnost. Ko sva spregovorila o harmoniki, je postal drug človek. Prvič si je oprtal bratovo klavirsko harmoniko kot petletnik in od takrat si je zaželel igrati nanjo tudi sam.

Minilo je še sedem let in dobil

je svojo diatonično harmoniko, frajtonar'co. Učenja nanjo se je lotil kar s pomočjo tablice. Oče ga je prepričal, da se je vpisal v Glasbeno šolo Rošer. Njegov mentor je postal vsestranski glasbenik Marko Belšak. Nejc ga opisuje z velikim spoštovanjem, v njem je našel svojega vzornika. Poučuje ga igranje na harmoniko in glasbeno teorijo. Čeprav Nejc pozna note, pa najraje zaigra kar po posluhu. Odlikujejo ga izjemen posluh, redka kombinacija tehnične natančnosti

ter izražanja čustev skozi glasbo. S talentom, predanostjo in glasbeno občutljivostjo si je v izjemno kratkem času priigral kar nekaj odmevnih nagrad: zlato listino na tekmovanju na domačiji Lojzeta Slaka, dvakrat srebrno odličje na državnem tekmovanju in dvakrat zlato odličje na tekmovanju Naj godec Slovenskih goric v Ceršaku. Nejc pove, da je pot do nagrad vse prej kot lahka. Potrebno je veliko odrekovanja, vaj, vztrajnosti, včasih kane tudi kakšna solza ... Hotel je tudi že prenehati z igranjem. Okleval je le nekaj trenutkov. Kajti, ko je Nejc prvič dal harmoniko nase, je vedel, da bo vedno in povsod z njim.

Kljub uspehom ostaja skromen, vedno je pripravljen pomagati mlajšim glasbenikom. Njegovi podporniki so predvsem širša družina, sošolci in prijatelji. Ti so tudi najzvestejši poslušalci. Nastopa povsod, kamor ga povabijo, na družinskih slavnih, rojstnih dnevih, proslavah, občnih zborih, drugih prireditvah. Želi si, da bi v prihodnosti ustanovil svoj ansambel in z njim nastopal doma in po svetu. Njegov največji vzornik je Franc Mihelič.

Nejc dokazuje, da glasba ni le konjiček, temveč način življenja. Njegova zgodba je dokaz, da se s

trudom, strastjo in podporo okolice lahko doseže veliko ne glede na starost. Prepričan sem, da bomo o njem še veliko slišali.

Vsak njegov poteg meha nosi zgodbo o veselju, ljubezni, praznovanju, pa tudi o nostalgiji. Ima moč povezovati ljudi, naj bo to na vaški veselici, družinskem srečanju ali kar tako, na sončno nedeljsko popoldne.

Besedilo in fotografija:

Andrej Koren

PGD Šentilj

V Prostovoljnem gasilskem društvu Šentilj smo ponosni, da smo v letošnjem letu predlagali našega dolgoletnega člana, tovariša Borisa Furlana, za prejemnika bronastega priznanja Občine Šentilj. Tovariš Furlan je skozi desetletja aktivnega delovanja v društvu izkazoval izjemno predanost, strokovnost in nesebično pomoč pri razvijanju gasilstva v naši občini. Njegov prispevek k razvoju društva ter mentorstvo mlajšim generacijam gasilcev so neprecenljivi.

Poleg tega smo z velikim veseljem prevzeli novo gasilsko vozilo GVM-1, ki bo bistveno prispevalo k izboljšanju logistične podpore pri naših operativnih nalogah. Vozilo je opremljeno z vso potrebno opremo za prevoz moštva in nudenje pomoči ob različnih intervencijah. Nakup novega vozila je rezultat dolgoletnega načrtovanja, prizadevanja društva in podpore lokalne skupnosti, za kar se iskreno zahvaljujemo.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem članom, občanom in Občini Šentilj za podporo in zaupanje pri našem nadaljnjem delu.

PGD Šentilj

Prvomajski pohod Turističnega društva Brod

Ob prazniku dela smo tudi letos člani turističnega društva Brod in člani sindikata Paloma Pergam organizirali prvomajski pohod. Zbirati smo se začeli ob sedmi uri, ko so udeleženci prejeli topel čaj, kavo ... V času, ko smo se zbirali, se je pri gasilskem domu ustavila godba na pihala in nam zaigrala budnico. Tako je bilo vzdušje še bolj praznično. Vreme nam je bilo naklonjeno, bilo je sončno in ravno prav toplo za hojo.

Muri. Tukaj so nas pričakali člani turističnega društva in nas pogostili z rogljički in prigrizki, manjkalo pa ni niti tekočega okrepčila. Po postanku smo nadaljevali pot po Selnici ob Muri in se priključili Šentiljski poti, po kateri smo šli vse do bivše ceršaške tovarne. Tu smo si še zadnjič malo odpočili, se okrepčali in pot nadaljevali do našega končnega cilja, prireditvenega prostora v maneži Ferk v Ceršaku. Tu so nas pozdravili člani Konjeniškega društva Branka.

V prireditvenem šotoru nam je malico in okrepčilo sponzorirala Paloma. V imenu vseh udeležencev se jim na tem mestu zahvaljujem za donacijo. Celoten pohod je potekal v prijetnem vzdušju, kar potrjuje tudi dobra udeležba in pozitivni odzivi udeležencev, ki so vsi prehodili 11,5 km.

Zahvala gre tudi organizatorjem, prostovoljcem, ki so nas oskrbovali med potjo, da nismo bili lačni in žejni, ter vodstvu Palome d.d. in sindikatu Paloma Pergam za dodeljeno pomoč pri organizaciji pohoda. Zahvaljujemo se PGD Ceršak in Velka za prevoz nazaj v Sladki Vrh.

Danica Ferk

Na pot smo se podali ob osmi uri. Zbralo se nas je kar sedemdeset pohodnikov. Zelo veseli smo bili, da so se pohoda udeležili tudi zaposleni Palome in prijateljsko turistično društvo Majolka iz Gornje Radgone. Da nam pa med potjo ni bil dolgčas, se nam je pridružil tudi harmonikar Ratek. Čeprav šteje že enainosemdeset let, nam je domače viže preigraval skoraj celotno pot. Tudi harmoniko je skoraj celotno pot nosil sam. Šli smo mi mimo tovarne Paloma do broda na reki Muri, tam smo zavili na pot proti Selnici ob Muri do našega prvega postajališča na igrišču v Selnici ob

Prireditev Pozdrav pomladi v Ceršaku

»Vse, kar otroci potrebujejo, je malo pomoči, malo upanja in nekoga, ki verjame vanje.«

Zmalo pomoči in upanja ter z vero v naše otroke smo v sodelovanju s Turističnim

društvom Cer Ceršak in Kulturno umetniškimi društvom Ceršak ustvarili čudovito prireditev Pozdrav pomladi. Otroci so z veliko truda in z malo pomoči pokazali vse svoje talente: ples, petje, igranje na glasbila, lutkovno igro, deklamiranje. Vse skupaj so začinili z njihovo neizmerno voljo, zagnanostjo in veseljem do ustvarjanja. Vsi smo lahko zares hvaležni za takšne otroke.

Otroci, hvala vam!

Nina Januš Kolar, učiteljica

Zahvala preteklosti, pozdrav prihodnosti – KO RK Sladki Vrh z novo energijo

Stoplino v srcu in globokim spoštovanjem se člani Odbora Krajevene organizacije Rdečega križa Sladki Vrh zahvaljujemo dolgoletnemu predsedniku, gospodu Srečku Korošcu, ki je kar 27 let srčno in predano vodil našo organizacijo.

Njegovo vodstvo je bilo več kot zgolj usmerjanje – bilo je navdih, zgled in temelj številnih uspešnih projektov, aktivnosti, pomoči potrebnim in širjenja temeljnih vrednot, kot so solidarnost, sočutje in medsebojna pomoč. S svojo modrostjo, toplino in vztrajnostjo je združeval ljudi in ustvarjal skupnost, ki si zna prisluhniti.

Srečko, iskrena hvala za vsak trenutek, vsak nasvet in tvojo neomajno predanost. Pustil si pečat, ki ga bomo z veseljem nosili naprej.

Ob tej priložnosti z veseljem pozdravljamo novo predsednico, gospo Lano Friš, ki vodenje organizacije prevzema z veliko energije, znanjem in čutom za sočloveka. Verjamemo, da bo s svojo zavzetostjo, svežimi idejami in odprtim srcem nadaljevala uspešno pot in nas vodila k novim humanitarnim podvigom.

Draga Lana, dobrodošla na čelu KO RK Sladki Vrh! Želimo ti obilo uspeha, navdiha in zadovoljstva pri tvojem pomembnem delu. Veselimo se sodelovanja, novih priložnosti in zgodb, ki jih bomo soustvarjali v duhu skupnega dobrega.

S ponosom in optimizmom zremo naprej, saj vemo, da smo skupaj močnejši!

Na fotografiji od leve proti desni: Lilijana Voglar, Marta Cvajdik, Katja Pleteršek, Jožica Kocbek, Lana Friš, Srečko Korošec, Anica Šauperl, Janja Rantaša in Zvonko Pajnik.

Odbor KO RK Sladki Vrh

Foto: Zmago Zemljič

Zbor članov Območnega združenja VVS občin KPŠ

Včetrtek, 13. marca 2025, ob 18.00 je bil v Kulturni dvorani Toneta Partljiča v Pesnici pri Mariboru izveden programsko volilni zbor članov Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo občin Kungota, Pesnica in Šentilj. Prisotnih je bilo 80 od 312 članov in 14 gostov.

V kulturnem programu pred začetkom zbora je Oktet Pesnica zapel tri pesmi, član Silvo Koder pa je predstavil dve svoji pesmi. Drago Korade in praporščak Štefan Velički sta izvedla simbolno veteransko dejanje.

Med številnimi uspešno izvedenimi nalogami v 2024 izstopa dokončan projekt izdaje zbornika »Skupaj v vojni za Slovenijo – Šentilj 91«. Na predstavitvi zbornika v Kulturni dvorani Toneta Partljiča v VC Pesnica v torek, 18. junija, je bilo prisotnih več kot 200 udeležencev. V predprostoru je bila postavljena razstava o vojni za Slovenijo iz Vojaškega muzeja. Po končani predstavitvi sta bila izvedena pogostitev in druženje udeležencev. Še enkrat se zahvaljujemo vsem donatorjem, da so omogočili izvedbo tega finančno zelo zahtevnega projekta. Zbornik smo podarili tudi knjižnicam, muzejem, šolam in ostalim ustanovam, da bo dosegljiv čim širšemu krogu bralcev. Predvsem pa mlademu rodu.

V sodelovanju z Občino Kungota je bila v petek, 21. junija, v Zgornji Kungoti izvedena slovesnost ob državnem prazniku ob obletnici dogodkov iz časa osamosvajanja Slovenije na našem območju in tradicionalno enaindvajseto

srečanje članstva veteranskih in domoljubnih organizacij ter slovesno odkritje spominske plošče v zahvalo in spomin vsem sodelujočim pri osamosvajanju Slovenije 1990/91. Prisotnih je bilo 100 udeležencev.

V soboto, 28. septembra smo v Pernici izvedli tudi memorial barikada Pesnica 1991 – tekmovanje v športnem ribolovu v treh delih in tradicionalni deseti spominski pohod v dolžini 10 km, posvečen dogodkom iz časa osamosvajanja na našem območju »Šentilj 1991«. Izvedli smo več govorov in predstavitev d o g o d k o v iz obdobja osamosvajanja Slovenije za učence osnovnih šol na našem območju ter p r e d s t a v i t v e za veteranske in domoljubne organizacije iz cele Slovenije. Izvedli smo tudi ostale načrtovane naloge. V sodelovanju z Območnim

z d r u ž e n j e m S l o v e n s k i h častnikov občin KPŠ smo izvedli še strokovno ekskurzijo na območje Vrhnike in Borovnice. Sodelovali smo na različnih p r i e d i t v a h ostalih veteranskih in domoljubnih organizacij ter na različnih športnih in strelskih tekmovanjih.

V 2025 načrtujemo izvedbo še dodatnih aktivnosti. Predvsem želimo okrepiti sodelovanje z osnovnimi šolami na našem območju.

Razrešili smo dosedanje organe Območnega združenja in imenovali nove, v enaki sestavi, za naslednje mandatno obdobje štirih let. Sprejeli smo tudi novi statut združenja.

Najpomembnejša sprememba je, da bomo v bodoče sprejemali v članstvo tudi pridružene člane oz. simpatizerje.

V zahvalo za uspešno izpeljan zelo pomemben in uspešen projekt izdaje zbornika smo podelili priznanja Zveze veteranov vojne za Slovenijo sedmim članom uredniškega odbora. Podeljena priznanja članom našega združenja so tudi za dolgoletno uspešno delo v območnem združenju in širše. Vročitev priznanj sta izvedla podpredsednik ZVVS Vlado Žgeč in predsednik Pokrajinskega odbora Vzhodnoštajerske pokrajine Vladimir Maher. Trije zunanji sodelavci v odboru, Sandra Kurnik Zupanič, Matjaž Partlič in Mirko Ploj, so prejeli srebrni znak ZVVS za sodelovanje. Bronasto plaketo ZVVS sta prejela Boštjan Pregl in Gorazd Fišer. Srebrno plaketo ZVVS pa Drago Korade in Srečko Cehnar. Red ZVVS III. stopnje je bil podeljen Vladimirju Maherju na glavnem zboru ZVVS.

V razpravah članov in pozdravnih nagovorih gostov so bili izpostavljeni uspešno delovanje Območnega združenja, zelo dobro sodelovanje z lokalnimi skupnostmi, ostalimi veteranskimi in domoljubnimi organizacijami ter zelo uspešna izvedba projekta izdaje zbornika. Po uspešno izvedenem zboru članov je sledilo družabno srečanje.

Zapisal: Srečko Cehnar
Fotografije: Boštjan Pregl

Spominski pohod »ŠENTILJ 1991«

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo občin Kungota, Pesnica in Šentilj je v soboto, 12. aprila 2025, organiziralo enajsti spominski pohod »Šentilj 1991«, tokrat na območju KS Sladki Vrh in KS Ceršak v občini Šentilj.

Na pohodu so sodelovale tudi ostale partnerske veteranske in domoljubne organizacije, ki delujejo na območju občin Kungota, Pesnica in Šentilj. Pridružili so se tudi družinski člani in ostali zainteresirani. Najdlje so prišli iz Ljubljane. Vabilu so se odzvali tudi člani sosednjega Območnega združenja VVS Maribor.

Do 9.00 smo se zbrali pred prostori ribiškega doma RD Mura Paloma

in se okrepčali. Po izvedenem pozdravu in predstavitvi pohoda smo odšli do broda na reki Muri. Sprejela sta nas predstavnik Občine Šentilj Davorin Ferk in brodar Rene Rošker. Med vožnjo čez reko Muro sta nam predstavila zgodovino in delovanje broda.

Po končanih vožnjah z brodom smo odšli v smeri Selnice ob Muri in se ustavili na Turistični kmetiji Nikl. Srečko Cehnar je na kratko predstavil

vlogo Petra Nikla v projektu Manevrške strukture narodne zaščite 1990. Predsednik Domovinskega društva generala Maistra Šentilj, Bruno Jelenko, nam je ob spominski plošči predstavil življenjsko pot zavednega Slovence, rojaka Franje Žebota. Med drugim je bil ta podpornik Majniške deklaracije in v času bojev za severno mejo član Narodnega sveta za Štajersko. Umrl je v Dachau aprila 1945.

Nato smo odšli proti Belemu vrhu na Kozjaku pri Ceršaku. Na vrhu hriba je prelep razgled na okoliške kraje. Franc Šrok je izvedel orientacijsko predstavitev okoliških krajev, Srečko Cehnar pa je izvedel kratko predstavitev dogodkov ob meji med agresijo JLA na Slovenijo 1991 na območju takratne občine Pesnica.

Sledil sta še spust in vrnitev na izhodiščno točko. Med pohodom smo se nekajkrat ustavili in okrepčali. Na pohodu v dolžini 8 km je sodelovalo 80 udeležencev. Po uspešno izvedenem pohodu je ob ribiškem domu sledilo družabno srečanje ob golažu, ki ga je pripravil naš član Marjan Tajhman.

Zapisal: Srečko Cehnar
Fotografije: Srečko Cehnar

Upokojenci Šentilja zelo aktivni

Aktivnosti v Društvu upokojencev Šentilj se po vsebini in številu še vedno krepijo. Raste pa tudi število novih članov. V letu 2024 je bilo takšnih 24 članov. Ob koncu lanskega leta nas je bilo 289, od tega 194 članic in 95 članov. Veseli nas dejstvo, da smo lani vse načrtovane aktivnosti izvedli. Bilo je tudi nekaj takih, ki jih nismo načrtovali in so se pojavile sproti. Članice in člani smo se letos na Zboru članov zbrali 26. februarja. Dvorana v Kulturno

prosvetnem domu Vlada Pipana v Šentilju je bila popolnoma polna. Tudi gostje iz sosednjih društev upokojencev in drugih društev iz Šentilja so dodobra napolnili za njih pripravljen prostor. Med gosti je bil tudi župan Občine Šentilj, mag. Štefan Žvab, in predsednik Zgornje podravske zveze društev upokojencev Maribor, Franc Slavinec. Na začetku so nas z nastopom razveselili otroci vrtca Šentilj. V lanskem letu smo precej skrbi namenili članom

društva, njihovemu socialnemu in gmotnemu položaju ter humanitarnim programom. Tako smo v upravnem odboru društva nenehno spremljali socialni položaj članov, pa tudi drugih starejših oseb v KS Šentilj. Posebej se je to pokazalo pri izvajanju programa »starejši za starejše«. 568 obiskov je bilo opravljenih pri naših občanah, ki so dopolnili 69 let starosti ali več, od tega je bilo 45 obiskov izvedenih prvič. Tem občanom smo ob obiskih kot znak pozornosti vročili majhna darilca. Še bolj pomembni pri teh obiskih pa so bili pogovori, ki jih starejši potrebujejo. Z namenskimi sredstvi Občine Šentilj smo pred božičem obdarili občane, ki so dopolnili 80 let, invalide in oskrbovance domov za ostarele. Skupaj je bilo 185 takšnih obdaritev. Vsi po vrsti so izrazili veliko hvaležnost, da smo se jih spomnili. Naše člane, ki so dopolnili 80 ali 90 let, smo obiskali na domu in obdarili. Obiskov so bili veseli, pogovori in sproščeno vzdušje pa je včasih trajalo tudi več ur. Devetnajst naših članov je v minulem letu umrlo. Od vseh smo se dostojno poslovili z udeležbo praporščaka na njihovi zadnji poslovitvi.

Drugo področje, s katerim smo se ukvarjali, je družabno življenje naših članov. V sklopu tega smo naše člane vabili na kulturne in družabne dogodke v Šentilju in širše. Organizirali pa smo tudi vrsto aktivnosti. 34 naših članov se je organizirano udeležilo letovanja v hotelu Delfin v Izoli, nekaj pa

jih je letovalo tudi v lastni režiji. Organizirali smo osem izletov. Ogledali smo si Maribor in Muzej narodne osvoboditve Maribor, bili smo v Posočju in Kobariškem muzeju, kjer smo si ogledali zbirko 1. svetovne vojne, na dvodnevem izletu v Budimpešti, skupaj z Domovinskim društvom generala Maistra smo bili na Maistrovem izletu v Uncu, Snežniku in Kamniku, pred koncem leta pa smo si ogledali še predpraznično okrasitev Maribora. Udeležili smo se tudi medgeneracijskih dnevo v Ljubljani in si ogledali Ljubljanski grad. Nepozabno pa nam je ostalo martinovanje v Gornji Dubravi v restavraciji pri Jeleni, v okviru katerega smo si ogledali še razgledni stolp na Madžerkinem bregu. Skupaj so se teh aktivnosti udeležili 304 naši člani in članice. Bili smo na skupnem pikniku štirih DU v naši občini, organizirali pa smo tudi društveni piknik. Trikrat smo imeli tečaj uporabe »pametnega« telefona, ki se ga je udeležilo 15 naših članic in članov. S stalnimi aktivnostmi naših članov smo popestrili naše delo skozi vse leto. Kopanje v Radencih je dobro obiskano. 399 naših članov in članov DU Ceršak,

na treninge voziti v Sladki Vrh na kegljišče DU Sladki Vrh. To se še hitro ne bo spremenilo, čeprav nam je župan obljubil, da bomo kegljišče v naslednjem letu imeli tudi mi. Skupina za socialno vključenost se dobiva vsak teden. Pohodniška sekcija deluje občasno, začela pa je delovati skupina, ki vsako jutro telovadi. Mreža poverjenikov in prostovoljcev dobro deluje in izvaja obiske pri naših članih in drugih krajanah.

Naš program dela v letu 2025 bo na socialno-humanitarnem področju podoben minulemu letu. Konkretnih aktivnosti imamo v tem letu načrtovanih petnajst, vsak mesec eno do dve. Skozi leto bomo kakšno še zagotovo dodali. Poleg tega pa imamo stalne aktivnosti, ki so naslednje: vsak ponedeljek potekata igranje in šola taroka, ob torkih se dobiva skupina za socialno vključenost, vsako prvo sredo v mesecu poteka kopanje v Radencih, vsak četrtek sta aktivna sekcija ročnih del in pohodništvo, vsak petek pa kegljanje s kroglo na vrvi. Aktivnosti je torej veliko in vsak član ali članica lahko najde kaj zase.

Podelili smo tudi priznanja nekaterim našim članicam in članom, in sicer: Vinku Hajncu, Olgici Hercog, Andreji Ignatijev, Marjanu Podbrežniku, Jožefu Radinu in podjetju Fortis iz Maribora.

Na koncu zbora smo ugotovili, da smo bili pri našem delu v letu 2024 uspešni. Zasluge za to gre pripisati tistim, ki so pomagali naš program uresničiti, predvsem pa članicam in članom, ki so pridno prihajali na naše aktivnosti. Ob tej priložnosti vabim vse naše člane, da tudi v letošnjem letu pomagajo po svoji moči, da bomo zastavljeni program uresnili. Vabim pa tudi vse druge starejše, da se nam priključijo. Na ta način bomo uresnili glavno poslanstvo našega društva, da omogočimo starejšim čim bolj znosno in zanimivo preživetje prostega časa.

Mag. Vladimir Maher,
predsednik DU Šentilj

Postavitev majskega drevesa na Velki – praznik skupnosti in tradicije

Vsoboto, 27. aprila 2025, smo v PGD Velka skupaj s krajanji in Turističnim društvom Klopotec uspešno izvedli tradicionalno postavitev majskega drevesa, ki poteka v našem kraju že vrsto let. Dogodek je tudi tokrat potekal v veselem vzdušju in letos pod sončnim nebom, kar je dodatno pripomoglo k prijetnemu razpoloženju vseh udeležencev.

»Majpan« na Velki že dolgo ne pomeni zgolj simbolike mladosti, življenja in rasti, temveč je tudi pokazatelj povezanosti, složnosti in sodelovanja vseh, ki prispevajo k tej dragoceni tradiciji. Naši gasilci so skupaj z domačini drevo postavili z veliko mero spretnosti, truda in dobre volje. Posebej smo bili ponosni na številčen obisk krajanov, ki so se z veseljem odzvali

povabilu in s svojo prisotnostjo dogodku dali poseben pomen. Ob druženju in obujanju običajev smo tudi nazdravili, saj verjamemo, da si takšni trenutki zaslužijo, da jih proslavimo skupaj.

Iskrena hvala vsem, ki ste sodelovali pri organizaciji dogodka, še posebej pa krajanom, ki ste s svojo prisotnostjo prispevali k nepozabnemu dnevu. Naj nas duh sodelovanja in skupnosti spremlja tudi v prihodnje!

PGD Velka

Ime in delo Gabrijela Kolbiča se vrača v naše kraje

Stalne aktivnosti Likovne sekcije KUD Gabrijel Kolbič so po letnem planu usmerjene predvsem v spoznavanje, doživljanje in izražanje umetnosti. In kaj je umetnost? Umetnost je dejavnost, ki temelji na lepem in skladnem. Zato se dobro počutimo ob lepi besedi, glasbi, petju, plesu, igri in podobno, kakor tudi v opazovanju čudovitih likovnih in kiparskih del ter zanimivih fotografij, arhitekturi in urejenem bivalnem okolju. Vse to je kultura. Kultura pa pomeni način življenja posamezne družbe, ta vključuje vrednote, običaje, jezik, umetnost, zgodovino in način razmišljanja.

Kultura je tisto, kar oblikuje našo identiteto in nas povezuje s skupnostjo.

Naša skrb za kulturno dediščino je neomajna in iskreno se veselimo vsakega, še tako majhnega rezultata. In člani Likovne sekcije KUD Gabrijel Kolbič smo upravičeno ponosni na prve dosežke. Najbolj nas veseli, da so naše večletne aktivnosti prinesle prve pozitivne spremembe pri prepoznavnosti in oživitvi spomina na našega vzornika, vsestranskega umetnika, Gabrijela Kolbiča, pomembnega mariborskega kiparja 20. stoletja, rojenega na Zgornji Velki.

Pokazatelj tega je dejstvo, da v Galeriji in razstavišču Gabrijela Kolbiča na Zgornji Velki vse pogostejše gostimo obiskovalce z vseh koncev Slovenije, ki si želijo ogledati stalno zbirko umetniških del Gabrijela Kolbiča, kakor tudi razstavljena likovna dela naših aktivnih članov.

Zavedamo se, da nas v prihodnje čaka še ogromno dela, vendar smo odločeni nadaljevati z vso vnemo tudi naprej.

Veseli smo vsakega obiska in vas vabimo, da si tudi vi ogledate čudovito zbirko priznanega umetnika, Gabrijela Kolbiča, ki je rojen v naših krajih.

Najpomembnejše aktivnosti, ki jih izvajamo vsako leto so Horvatova in Kolbičeva likovna kolonija ter Mala kolonija Gabrijela Kolbiča, pa tudi Spominski dan Gabrijela Kolbiča.

Zelo uspešna je bila lanska 21. Horvatova spomladanska kolonija, ki je potekala na čudovito urejeni domačiji družine Horvat na Spodnji Velki. V dobrem vzdušju je ustvarjalo skupno 17 umetnic in umetnikov: Metka Beber Borlovan, Liljana Cafnik, Jože Foltin, Ruža Hirschenhauser, Jožef Horvat, Dragica Marinič, Jože Marinič, Lidija Pišek, Jože Pohorec – Pepi, Jasna Šosterič, Barbara Štrakl, Romeo Štrakl, Nada Tomažič, Andrej Velikonja, Oto Vogrin, Nada Zidarič in Suzana Zorko. Kot je tradicija, smo tudi tokrat nastala dela razstavili v likovnem razstavišču Jožeta Horvata v prostorih Turistične kmetije Dreier na Spodnji Velki.

Veselimo se tudi druženja na letošnji spomladanski 22. Horvatovi koloniji, ki bo potekala v maneži športnega društva Branka na Kmetiji Ferk v Ceršaku, ki ponuja veliko motivov za slikanje in fotografiranje. Tudi dosežki 22. Horvatove kolonije bodo razstavljeni v likovnem razstavišču Jožeta Horvata v prostorih Turistične kmetije Dreier na Spodnji Velki od sredine junija dalje.

V Likovni sekciji podpiramo medgeneracijsko sodelovanje in jesenska, 18. Kolbičeva, kolonija je lep dokaz tega. Naša članica Tea Uran je bila pobudnica tega, da smo ustvarjali v prijaznem domu družine Antona Friša v Sladkem Vrh. Sicer nam je nagajalo vreme, a kljub temu se nas je zbralo 10 ustvarjalk in ustvarjalcev: Metka Beber, Jožef Horvat, Lidija Pišek, Jože Pohorec – Pepi, Jasna Šosterič, Nada Tomažič, Tea Uran, Andrej Velikonja, Ana Vrbanič in Nada Zidarič.

Ob topli peči in prijetnem druženju ni manjkalo zagona za ustvarjanje in z različnimi pristopi so ponovno nastala raznolika likovna dela. Dosežki druženja so bili razstavljeni v Razstavišču Gabrijela Kolbiča na Zgornji Velki v času krajevnega praznika.

Po letnem planu je tudi to jesen predvidena Kolbičeva kolonija, tokrat že 19. Naši načrti so že osredotočeni v pripravo te, ki bo potekala na Zgornji Velki.

Pozdravni nagovor gostitelja Antona Friša na 18. Kolbičevi likovni koloniji.

Medgeneracijski dogodek, II. Mala kolonija Gabrijela Kolbiča, je potekal v začetku preteklega šolskega leta v Osnovni šoli Sladki Vrh. To je bil projekt, ki je nastal na predlog Likovne sekcije KUD Gabrijel Kolbič in smo ga skupaj z Osnovno šolo Sladki Vrh ob podpori Občine Šentilj in Zavoda za šport, kulturo in turizem Šentilj pripravili že drugič. Tokrat smo k sodelovanju povabili tudi Osnovno šolo Rudolfa Maistra Šentilj. Skupno, iz obeh osnovnih šol, se je delavnice udeležilo 22 učencev višjih razredov, ki so kiparili z glino in poustvarjali kiparska dela našega znamenitega kiparja Gabrijela Kolbiča.

Udeleženci II. Male kolonije Gabrijela Kolbiča v OŠ Sladki Vrh.

Mladi umetniki so se prepustili domišljiji in ustvarjali pod

mentorstvom učitelja umetnosti OŠ Sladki Vrh, Roka Levičarja, in članov Likovne sekcije KUD Gabrijel Kolbič: Davorina Ferka, Jožeta Pohorca, Jasne Šosterič, Nade Tomažič in Andreja Velikonje.

Slavnostna otvoritev razstave nastalih kiparskih del II. Male kolonije Gabrijela Kolbiča je potekala februarja v Razstavišču Gabrijela Kolbiča na Zgornji Velki. Na dogodku, katerega smo organizirali skupaj z Osnovno šolo Sladki Vrh in je bil hkrati posvečen kulturnemu prazniku, smo staršem in ostalim obiskovalcem predstavili neverjetno ustvarjalnost in domišljijo mladih. Ob tej priložnosti so vsi sodelujoči obeh osnovnih šol prejeli lepa, lična priznanja, ki so nagrada in spodbuda vsem učencem za nadaljnje ustvarjanje. Naše misli in ideje so že usmerjane v letošnjo jesen, ko se vidimo na III. Mali koloniji Gabrijela Kolbiča.

Del razstave otroških del II. Male kolonije Gabrijela Kolbiča.

Spominski dan Gabrijela Kolbiča poteka vsako leto v marcu in je posvečen umetnikovem rojstnemu dnevu. Lani smo v njegov spomin postavili razstavo kiparskih del I.

Male kolonije Gabrijela Kolbiča. Ker pa letos mineva 30 let od njegove smrti, smo se še posebej potrudili in organizirali dan Gabrijela Kolbiča, v želji, da vsi skupaj

podrobneje spoznamo njegovo bogato zapuščino. Tudi tokrat smo k sodelovanju povabili njegovo hči, odlično sogovornico, Gabrijelo Kolbič, ki je tudi sama umetnica. Z nami je tokrat delila osebne spomine na očeta, ki je bil vse življenje predan umetnosti in kulturi, hkrati pa tudi izjemen pedagog in mentor. Ob predstavitvi osebnih fotografij Gabrijele Kolbič in doživetem pripovedovanju smo bili deležni zanimivih dogodivščin iz življenja družine Kolbič. Ob tej priložnosti smo se spomnili tudi na številne javne spomenike našega kiparja, nekatere med njimi najdemo v Mariboru, to so znameniti Karlek, Schreinerjev spomenik, Deček z grozdom in drugi. Na žalost je bilo nekaj njegovih spomenikov tudi odtujenih in jih nikoli več ne bo mogoče videti. Zato smo še toliko bolj ponosni na našo Galerijo Gabrijela Kolbiča na Velki in na stalno zbirko, ki je namenjena vsem obiskovalcem galerije. Zato prijazno vabljeni v Galerijo in razstavišče Gabrijela Kolbiča na Zgornjo Velko.

Gabrijela Kolbič: Spominjanja.

Večkrat letno se člani Likovne sekcije KUD Gabrijel Kolbič predstavljajo tudi na samostojnih razstavah, tako v občini Šentilj, kakor tudi širše, po vsej Sloveniji.

Naš častni član Jožef Horvat, doma iz Spodnje Velke, ki je še vedno zelo aktiven, na samostojnih razstavah rad predstavi svoje umetniške zbirke slik, s pomirjajočimi motivi narave. To zbirko je lani maja predstavil v razstaviščnih prostorih Občine Šentilj, medtem ko v likovnem razstavišču Jožeta Horvata v prostorih Turistične kmetije Dreier na Spodnji Velki razstavlja vsako zimo.

Slikarka Nada Tomažič se je v začetku lanskega poletja predstavila v Razstavišču Gabrijela Kolbiča na Zgornji Velki s samostojno likovno razstavo »Srčika«. S to razstavo slik večjega formata v akrilni lazurni tehniki in z motivi, ki jih avtorica večinoma črpa iz narave, pove veliko o njenem odnosu do narave.

Razstava »Srčika« je bila kasneje prenešana v Podčetrtek v Terme Olimia v Aparthotel Rosa.

Razstavljalca Nada Tomažič in podžupanja Lidija Šarič na otvoritvi razstave na Zgornji Velki.

Naša aktivna članica, slikarka Jasna Šosterič, nas je z barvito samostojno likovno razstavo v razstavišču Doma sv. Lenarta, popeljala po spominih iz preteklih potovanj po Evropi. Njena umetniška dela pogosto upodabljajo naravne in arhitekturne motive, lotila pa se je tudi že avtoportreta.

Jasnina razstava je kasneje potovala v avlo Antona Fašinga na Sveto Anjo, kjer redno razstavlja.

Jasna Šosterič: Sončnice.

Zelo aktivna je tudi naša dolgoletna članica, slikarka Nada Zidarič, upokojena likovna pedagoginja in odlična mentorica, ki je vključena v več kulturno umetniških društev v Mariboru in okolici, kjer redno razstavlja. Lansko poletje je v prostorih Občine Šentilj postavila na ogled samostojno likovno razstavo in tako popestrila

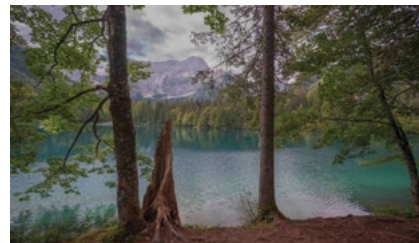
prostore Občine Šentilj z odličnimi zanimivimi likovnimi deli.

Marjan Novak in Nada Zidarič na otvoritvi razstave v Občini Šentilj.

Naš mojster fotografije, Jože Marinič, ki je tudi dolgoletni aktivni član Foto kluba Maribor, že večkrat nagrajen ter mednarodno priznan fotograf, se je v Knjižnici Šentilj predstavil lansko jesen z izborom odličnih fotografij, ki jih je posnel na svojih potovanjih in v objektiv ujel naravo v vsej svoji lepoti.

Prav tako je navdušil stanovalce Doma sv. Lenarta in jim v razstavišču pripravil odlično samostojno razstavo kvalitetnih in zanimivih fotografij.

Jože Marinič: Narava – človek.

V pripravi je tudi zelo zanimiva fotografska razstava članov Foto kluba Maribor, ki bo odprta v septembru, v MESECU FOTOGRAFIJE, in bo na ogled v Likovnem razstavišču Gabrijela Kolbiča na Zgornji Velki.

Med nami imamo tudi talentiranega abstraktnega slikarja, Marjana Novaka, ki je vključen v več kulturno umetniških društev v Mariboru in okolici, kjer tudi redno razstavlja. Med drugim je v knjižnici Janka Glazerja v Rušah lansko jesen postavil na ogled samostojno razstavo abstraktnih likovnih del z naslovom »Manj je več«.

Letos, v začetku maja, se bo Marjan Novak predstavil tudi v prostorih Občine Šentilj s samostojno razstavo abstraktnih slik.

Marjan Novak: Kompozicija.

Zelo aktivna je tudi naša članica, slikarka Suzana Zorko, katero poznamo po zelo barvitih, prav posebnih likovnih delih z žensko figuro, ki je njena najpogostejša tema, rada pa upodablja tudi motiv živali in narave. V zadnjem času smo bili priča več odličnim samostojnim razstavam, ki so obiskovalce navdušile. Lani spomladi je razstavljala v Podčetrtku v Termah Olimia v avli Aparthotela Rosa, v začetku jeseni pa je s svojo samostojno razstavo razveselila stanovalce Doma sv. Lenarta. Še posebej se je potrudila letos aprila s samostojno razstavo v Dvorcu Strmol v Ragatcu, kjer je postavila na ogled več kot 40 likovnih del, otvoritev razstave je potekala zelo slavnostno.

V prostorih Občine Šentilj je fotografinja Dragica Marinič lansko jesen postavila zelo zanimivo fotografsko razstavo Simfonija raznolikosti. Odlične fotografije, katere je avtorica posnela na potovanjih. Na črno-belih fotografijah ponazarja subtilen ples svetlobe, kompozicije in trenutkov različnih zgodb, obarvanih z odnosi med posameznikom in prostorom.

Naš dolgoletni aktiven član in umetniški vodja, slikar Andrej Velikonja, upokojeni likovni pedagog, se bo ob dnevu državnosti, sredi junija, predstavil v Razstavišču Gabrijela Kolbiča s samostojno razstavo likovnih del. Ta razstava bo konec novembra tudi prenesena v prostore Občine Šentilj.

Člani Likovne sekcije KUD Gabrijel Kolbič se udeležujemo tudi drugih slovesnosti. Tako smo se ob odzvali vabilu JSKD Pesnica in v avli Kulturno prosvetnega doma Vlada Pipana v Šentilju pripravili likovno razstavo na temo generala Rudolfa Maistra, na kateri so sodelovali: Jasna Šosterič, Nada Tomažič, Andrej Velikonja, Nada Zidarič in Suzana Zorko.

Avtorji slik na otvoritvi razstave ob 150-letnici Rudolfa Maistra.

Prav tako so Jasna Šosterič, Jože Pohorec in Andrej Velikonja sodelovali na Likovnem druženju PALETA 2024, ki se je tokrat odvijala v Sladkem Vrhu, rojstnem kraju Palete.

V Razstavišču Gabrijela Kolbiča na Velki smo konec lanskega leta pripravili skupinsko razstavo članov Likovne sekcije KUD Gabrijel Kolbič. Z raznolikimi umetniškimi likovnimi deli in fotografijami so na razstavi sodelovali: Ruža Hischenhaser, Dragica Marinič, Jože Marinič, Marjan Novak, Lidija Pišek, Jože Pohorec – Pepi, Jasna Šosterič, Nada Tomažič, Andrej Velikonja, Nada Zidarič in Suzana Zorko.

Z veseljem se vedno odzovemo vabilu prijazne knjižničarke, Sabine Kotnik, iz Knjižnice Šentilj. Tako smo letos spomladi s skupinsko razstavo popestrili prostore knjižnice in postavili na ogled zanimiva, raznovrstna likovna dela in fotografije, ki vsaka zase predstavljajo avtorja. Na razstavi z umetniškimi deli sodelujejo: Liljana Cafnik, Ruža Hischenhaser, Dragica Marinič, Jože Marinič, Marjan Novak, Lidija Pišek, Jože Pohorec – Pepi, Jasna Šosterič, Nada Tomažič, Andrej Velikonja in Nada Zidarič. Skupinska razstava članov Likovne sekcije bo v Knjižnici Šentilj odprta do konca septembra, ko se bo predstavila slikarka Nada Tomažič.

Likovna sekcija KUD Gabrijel Kolbič
Fotografije: arhiv KUD
Gabrijel Kolbič

Dragica Marinič: Simfonija raznolikosti.

Delovanje poslanca Državnega zbora

Spoštovane občanke in občani občine Šentilj, iskrena hvala za vse vaše odzive, ki mi pomagajo, da čim bolj opravljam delo poslanca.

Od zadnjega zapisa v občinskem glasilu se je dogodilo veliko stvari. Izpostavil bom pa nekatere, ki so najbolj povezane z življenjem v naših koncih in na splošno v Sloveniji.

Na državni ravni smo sprejeli uravnotežena proračuna za leti 2025 in 2026, kar večini državam okoli nas in v EU še ni uspelo. Potrdili smo prenovi plačnega sistema, pregledneje uredili delo koncesionarjev na področju zdravstva, sprejet je dogovor o pokojninski reformi, v maju pa bomo prenovili kazensko-pravno zakonodajo in potrdili prenovi sistema rejništva.

V sklopu dela na terenu sem si z ministrom za naravne vire, Jožetom Novakom, ogledal več plazov in cest na območju volilnega okraja, ki obsega občine Pesnica, Kungota in Šentilj. Z županjo občine Kungota smo si ogledali začetek izgradnje čistilne naprave in predebatirali aktualne projekte. Z ministrom in občinskim svetnikom Borisom Bezjakom smo si ogledali tudi plaz in območje kompostarne Ceršak ter izgradnjo prelivnega zidu pri MHE Ceršak.

Na sestanku z vodstvom DARS, kjer smo bili s predstavniki civilne iniciative in Občine Šentilj v zvezi z investicijami na območju občine Šentilj, smo dogovorili izvedbo razpisov in projektov za zmanjšanje hrupa. Direktor uprave DARS je

povedal, da ga ves čas aktivno 'preganjam' glede protihrupne zaščite ob avtocesti v Šentilju, zato ne razumem negodovanja civilne iniciative glede moje prisotnosti na sestanku. Prvič smo sedeli v tako široki zasedbi in tudi dorekli rešitve.

V poslanski pisarni v Pesnici sem v družbi Toneta Partljiča gostil predsednico Državnega zbora, Urško Klakočar Zupančič. Po srečanju z županom smo se odpravili v Šentilj, kjer sem predsednico DZ seznanil z uspešno zgodbo iz naših krajev, Sladolearno Pingo, od tam pa naprej na grad Cmurek – Trate, kjer smo bili po ogledu gradu priča predstavitvi knjig, katere se je udeležilo preko 60 ljudi.

Na Velki sem gostil avtobus gasilcev PGD Prekopa iz Vranskega. Predsednik društva, ki je hkrati tudi podžupan Občine Vransko, je moj dolgoletni prijatelj. Po obisku Gasilke brigade Maribor smo si ogledali oljarno Kolarič, vinsko klet občine Sveta Ana, vozni park PGD Sveta Ana, cerkev Marije Snežne in druženje zaključili na kmetiji odprtih vrat Šenveter-Gundel na Dražen Vrhu.

V poslanski pisarni v Pesnici sem gostil tudi predsednika Odbora za obrambo Državnega zbora, dr. Martina Premka. S predstavniki lokalnih organizacij veteranov vojne za Slovenijo Vladom Maherjem (Šentilj), Srečkom Cehnarjem (Pesnica) in Dragom Koradetom (Kungota) smo se pogovarjali o spremembi zakonodaje in ureditvi veteranskih statusov ter priznavanju zaslug za sodelovanje v procesu osamosvojitve Slovenije.

Naše tri občine so prejele zajetna sredstva od države za stroške intervencij in stroške škode ob plazovih, del sredstev je bilo v obliki avansa nakazanih takoj po plazovih, že v maju in juniju 2023. Tudi v državnem proračunu za leto 2025 je postavka za urejanje plazu Trate v višini preko 600.000 evrov. Povečali smo tudi povprečnino za financiranje občin in sredstva za obmejno območja.

Že dalj časa si prizadevamo za sodelovanje občine in države pri urejanju območja mejnega prehoda Trate–Cmurek. Prvotno idejno zasnovo projekta za prenovi mostu v Cmureku je izdelal naš občinski svetnik Leon Friš že dobri dve leti nazaj. Končno smo na sestanku pri županu dorekli idejni projekt.

To je zgolj nekaj od najbolj izpostavljenih stvari, udeležil sem se še nekaterih dogodkov. V Državnem zboru sem v razpravah med aktivnejšimi poslanci.

Kljub različnim političnim prepričanjem bi si želel več korektnosti in navajanja resničnih dejstev v medijih in na spletu, ker verjamem, da si točnih informacij zaslužite v prvi vrsti prav ljudje na terenu. Naša družba se žal vse bolj izgublja v spirali negativnosti, zato je še toliko bolj pomembno videti (tudi) pozitivno.

Želim vam vse dobro v poletnem času in Vas lepo pozdravljam.

mag. Darko Krajnc, poslanec Državnega zbora Republike Slovenije

S trdim delom do boljše prihodnosti

V svetniški skupini in lokalnem odboru Gibanja Svoboda smo ponosni na dosedanje opravljeno delo tako na lokalnem, kot tudi na državnem nivoju. Aktivno se vključujemo v vse procese oblikovanja lokalnih politik, zagovarjamo rezultate, ki temeljijo na strokovnih odločitvah in prispevajo k blaginji občanov. Kljub težavnemu delovnem okolju v občinskem svetu uspemo s strokovnimi argumentacijami doseči realizacije na pomembnih področjih tako na lokalni ravni, še posebej pa na državni. Ponosni smo na obisk predsednika

vlade RS, dr. Roberta Goloba, in številnih ministrov in ministric ter predsednice parlamenta, Urške Klokočar Župančič, v naši občini. Ob obiskih visokih funkcionarjev, so se le ti podrobno seznanili z lokalno problematiko naše občine, kot se do sedaj še ni nobena vlada. Ob tem smo v lokalnem odboru lahko aktivno pripomogli k prilagoditvam oblikovanja državnih politik tudi po meri naše občine. Ob vseh doseženih reformah vlade, ki bodo izboljšale pogoje življenja tudi na lokalnem nivoju, smo še posebej ponosni, da uresničujemo zastavljene obljube vam, našim

sokrajanom in sokrajkam. Tako aktivno delujemo na področju reševanja problematike kompostarne Ceršak, aktivno smo prispevali k posodobitvi elektroenergetskega omrežja naše občine, aktivno smo se vključili v pospešitev začetka izgradnje protihrupnih ukrepov v Šentilju, pripomogli smo k spremembam pri obračunavanju omrežnin javne gospodarske službe oskrbe s pitno vodo, aktivno si prizadevamo za spremembo zakonodaje na področju lokalne samouprave, ki bi prinesla bolj transparentno in definirano upravljanje občin. Zadali smo si veliko nalog, ki jih želimo in jih tudi bomo izpeljali za vse nas, ki živimo v občini Šentilj in širše. Občanke in občane vabimo, da se nam pridružite v oblikovanju boljše prihodnosti in bolj strpne družbe.

*Predsednik lokalnega odbora
Gibanja Svoboda Šentilj,
Boris Bezjak*

Kapljica znanja, val sprememb – naravoslovni dan, ki se nas je dotaknil

Učimo se iz narave – in za njo.

V časih se največje spremembe rodijo iz drobnih trenutkov – iz kapljice znanja, ki pade na plodna tla radovednosti, ustvarjalnosti in srčnosti. Tak je bil naš naravoslovni dan z naslovom Kapljica znanja, val sprememb, ki smo ga v mesecu februarju izvedli na Osnovni šoli Sladki Vrh

in podružnici Zg. Velka. Z velikim ponosom sem opazovala, kako so se naši učenci vseh starosti povezovali v skupni misiji – razumevanju pomena vode, narave in odgovornega sobivanja.

Najmlajši so vstopili v čarobni svet kroženja vode. S pomočjo ustvarjalnih delavnic in pogovorov so oblikovali makete vodnega kroga, razmišljali o dragocenosti čiste pitne vode in pokazali, da že v otroških očeh tli zavest o pomenu narave.

Šestošolci so pogumno zakorakali na teren, kjer so s preprostimi meritvami raziskovali lokalne vodne vire. Njihova raziskovalna zagnanost in spoštljiv odnos do okolja sta bila

ganljiva. Hkrati so ustvarjali iz naravnih in recikliranih materialov – dokaz, da se ustvarjalnost in trajnost odlično dopolnjujeta.

Trajnost ni le beseda – je način življenja, ki se ga učimo z zgledom.

Sedmi in osmi razred je prisluhnil navdihujoči predstavitvi društva Lutra o bobrih in vidrah – živalih, ki tiho, a vztrajno ohranjajo ravnovesje v mokrotnih ekosistemih. Izvedeli so, zakaj so prav te vrste ključne za ohranjanje naravnih habitatov in kako pomembno je, da jim omogočimo prostor za življenje.

Iz kapljice znanja zraste val sprememb.

Okolico šole smo vsi skupaj spreminjali v učilnico na prostem – urejali smo vrtove, sadili rastline in skupaj oblikovali prostor, v katerem narava zaživi z nami.

Poseben pomen pa je imela tudi izmenjevalnica oblačil, ki smo jo organizirali v tednu pred dogodkom. Sodelovali so učenci od 5. do 9. razreda, prinašali so oblačila, ki jim ne služijo več, a lahko razveselijo

druge. S tem smo jih spodbudili k razmišljanju o odgovorni potrošnji in vrednosti ponovne uporabe – vrednotah, ki jih vsi potrebujemo bolj kot kadarkoli prej.

Vsaka sadika, vsaka izmenjana majica, vsak ustvarjen izdelek so koraki k bolj zeleni skupnosti.

Sladki Vrh teče, Zemlja se smeje.

Vrhunec dneva je bil Podnebni tek – vseslovenska akcija, v kateri smo sodelovali z lastnoročno izdelano podnebno baklo. Učenci so z njo tekli po šolskem igrišču, a to ni bil le tek – bil je simbol zavezanosti prihodnosti, bilo je sporočilo, da jim je mar.

Skupaj smo močnejši – kot kapljice, ki ustvarijo reko.

Ta dan je bil več kot le učni dan. Bil je dan, ko smo dihali z naravo, se učili drug od drugega in pokazali, da skupnost, ki ceni znanje in srčnost, lahko soustvarja svetlejši jutri. Vsaka kapljica šteje – in naša šola je dokaz, da se iz njih lahko rodi val sprememb.

Leonida Zalar,
prof. kemije in biologije
Fotografije: Leonida Zalar

Prireditev za starše Prijateljstvo v pesmi in besedi

Šolski ansambel.

Aprila so učenci od 4. do 9. razreda OŠ Sladki Vrh skupaj s svojimi učiteljicami, mentoricami, za starše in ostale krajanje Sladkega Vrha pripravili prireditev, ki so jo poimenovali Prijateljstvo v pesmi in besedi.

Učenci so v pestrem programu pokazali veščine petja, igranja, plesanja in deklamiranja in navdušili s svojim spomladanskim repertoarjem. Navdušili so nas prav

vsi učenci, ki so za vse obiskovalce tudi pripravili misli o vrednotah sodelovanja, prijateljstva, družine in jim jih podarili.

Prijatelji v pesmi in besedi.

Baletka Petra Grubelnik.

V.J.

Prešernova nagrajenka šole

Na kulturnem dnevu ob Prešernovem dnevu na OŠ Sladki Vrh vsako leto podelimo šolsko Prešernovo nagrado. Letošnja prejemnica je VANESA FLISER.

Vanessa Fliser z ravnateljico Andrejo Košti.

Letošnja prejemnica šolske PREŠERNOVE NAGRADE je učenka, ki s svojo mirnostjo, predanostjo in ustvarjalnostjo pušča poseben pečat. Ni med tistimi, ki bi glasno opozarjali nase, a njena prisotnost se čuti v vsakem zapisu, ki ga oblikuje s svojim razumevanjem sveta.

Raje kot pripovedništvo ima pesniško ustvarjanje. Piše o mladostniških vprašanjih, tegobah in iskanju same sebe, pri čemer v svojih pesmih prepleta čustva in misli. Čeprav se sama ne izpostavlja rada, je njeno literarno delo opazno – ne le v šolskem okolju, temveč tudi na natečajih, kjer s svojo iskrenostjo in globino nagovarja bralce. Prav to je bil eden od razlogov, da je bila že kot sedmošolka za nagrado povabljen, da na medobčinski prireditvi predstavi eno od svojih

pesmi z naslovom Junak.

Je učenka, ki vestno opravi svoje zadolžitve, čeprav jo je včasih treba nežno spodbuditi, da pokaže vse svoje zmožnosti. Njena marljivost, vztrajnost in ustvarjalni talent so tisto, kar jo dela posebno. S svojim tihim, a odločnim ustvarjalnim glasom dokazuje, da umetnost ne potrebuje glasnosti, temveč srčnost.

Njena predanost in zanesljivost sta sošolcem lahko zgled in dokaz, da se s trdom lahko doseže marsikaj. Tudi zato si zasluži Prešernovo nagrado šole, saj s svojim ustvarjanjem in delavnostjo odraža vrednote kulture in umetnosti, ki jih ta nagrada simbolizira.

V.J.

Tekmovanje iz Razvedrilne matematike

V letošnjem šolskem letu se je 35. tekmovanja iz Razvedrilne matematike, ki je potekalo v mesecu decembru, udeležilo 35 učencev OŠ Sladki Vrh. Dosegli so 11 bronastih priznanj.

Žiga Viher, ki je najbolje rešil

naloge šolskega tekmovanja, se je uvrstil na državno tekmovanje, katero je potekalo 1. 2. 2025 na Osnovni šoli Pohorskega odreda Slovenska Bistrica. Odrezal se je več kot odlično, saj je dosegel srebrno državno priznanje.

Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitam!

Lidija Jug,
mentorica in organizatorka
tekmovanja

Robo tehniški dan na OŠ Sladki Vrh

V ponedeljek, 24. 3. 2025, in torek, 25. 3. 2025, smo v okviru tehniškega dneva za vse učence šole izpeljali delavnice Robotika, ki so jih izvajali mentorji iz Zavoda 1-2-3.

Učencem sta bila dneva zelo zanimiva, saj so se učili razvijati in preizkušati rešitve, predstavljati svoje projekte, razmišljati izven okvirjev, ob vsem tem pa so bili še kreativni in inovativni. Program je bil razdeljen na dva sklopa. V prvem sklopu so učenci spoznavali programe LEGO® Education, njihove elemente, kot so pametna kocka, os, gred, jermen, senzor, ter ugotavljali, kako se kocka lahko poveže s tablico preko brezžične

Robo tehniški dan na OŠ Sladki Vrh. Foto: Lidija Jug.

povezave. V drugem sklopu so učenci sami izbrali projekt, ga sestavili in predstavili, konstrukcijo povezali s tablico in jo sprogramirali.

Lidija Jug,
organizatorka tehniškega dneva

Z Goričkega v Piran – kulturni dan, ki nas je povezal

Na Osnovni šoli Sladki Vrh je bil petek, 7. februar 2025, prav poseben dan. V pričakovanju slovenskega kulturnega praznika smo izvedli kulturni dan z naslovom Z Goričkega v Piran, poimenovan po znani pesmi Vlada Kreslina, ki v simbolični podobi povezuje skrajna konca naše domovine. Dan smo posvetili raziskovanju Slovenije in kreptvi narodne zavesti, hkrati pa smo dokazali, kako lahko kultura povezuje generacije in premosti razdalje; od panonskih ravnin do obale Jadrana.

Pester nabor delavnic je učencem omogočil, da so Slovenijo spoznavali z različnih vidikov; od kulturnih posebnosti, zgodovine in naravnih znamenitosti do bogastva narečij, tradicionalne kulinarike in ljudskega izročila.

Mlajši učenci so se odpravili na domišljjsko potovanje z branjem knjige Štajerska kokoš na potepu, ki jih je na igriv način seznanila z avtohtonimi pasmami slovenskih živali, značilnimi narečji in posebnostmi različnih pokrajin. Navdihnjeni z zgodbo so nato tudi

sami ustvarjali. Risali, pisali in oblikovali so izvirne izdelke, v katerih so zaživele njihove podobe Slovenije.

Vrhunec dneva je bila svečana proslava ob slovenskem kulturnem prazniku, ki so jo z veliko mero ustvarjalnosti pripravili učenci skupaj s svojimi mentorji. V čast pesniku Francetu Prešernu in slovenski kulturi smo prisluhnili recitacijam, pevskim in instrumentalnim točkam, ki so napolnile šolski prostor z domoljubjem in ponosom.

Poseben trenutek proslave je bila tudi podelitev šolske Prešernove nagrade, ki jo je letos prejela Vanesa Fliser. Njena predanost umetnosti in ustvarjalnosti nam je v navdih.

Kulturni dan Z Goričkega v Piran ni bil le pouk o Sloveniji, bil je dan povezovanja, odkrivanja in praznovanja vsega, kar nas kot narod bogati.

Ksenija Novak Erhatic

Mladi matematiki

Trinajst učencev OŠ Sladki Vrh se je v jesenskem času uvrstilo na državno tekmovanje Matemčček, ki je potekalo v OŠ Apače.

Udeleženci državnega tekmovanja so bili Zoja Tomažič, Alina Šauperl, Žiga Viher, Iza Unger, Brina Markoč,

Mia Rudl, Luka Krajnc, Matic Petek, Eva Veber, Jan Cehnar, Zala Cehnar, Lara Domajnko in Sofia Maher.

Vsi so dosegli izjemne rezultate. Med njimi še posebej izstopata zlati priznanji, ki sta ju dosegli Iza Unger (6. a) in Brina Markoč (5. a) ter srebrna priznanja, katera so

dosegli Mia Rudl (4. a), Luka Krajnc (3. a), Matic Petek (2. c) in Lara Domajnko (2. a).

Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitamo!

Mentorici

Ines Smiljan in Lidija Jug

Nacionalni otroški parlament

Tema letošnjega 35. Otroškega parlamenta je bila šolski sistemi.

Mladi parlamentarci so razpravljali o odnosih in sodelovanju v šoli, učnih vsebinah, o šoli za življenje, metodah in načinih učenja/poučevanja ter vrednotah in odgovornosti. Regijskega srečanja v Mariboru sta se kot predstavnika šole udeležila osmošolca Ana Wargazon in Rene Kumrič.

Ana Wargazon je bila kot mlada novinarka izbrana za zasedanje na 35. nacionalnem Otroškem

parlamentu, kjer je spremljala razprave svojih vrstnikov iz cele Slovenije. Mladi parlamentarci so se zavzeli za izboljšanje medsebojnih odnosov, več interaktivnih vaj in praktičnega dela pri pouku, poudarili so pomen medvrstniške pomoči in spodbujanje prostovoljstva.

Zasedanje regijskega in nacionalnega parlamenta je bila za oba sodelujoča pomembna izkušnja in priložnost, da sta lahko izmenjala svoja stališča, razmišljanje in ideje s svojimi vrstniki ter spoznala delo mladih parlamentarcev.

Mentorica otroškega parlamenta
Gabrijela Kolečnik

Medgeneracijske drobtinice

Oš Rudolfa Maistra Šentilj

DARILO ZA PRVOŠOLČKE – ČUTNA POT

DELAVNICA OB TEDNU OTROKA - USTVARJANJE IZ NARAVNEGA MATERIALA OB POMOČI DRUŠTVA KMEČKIH ŽENA ŠENTILJ (OKRASITEV ŠOLE)

USTVARJANJE KAMENČKOV PRIJAZNOSTI ZA KRAJANE OBČINE ŠENTILJ in oskrbovance DEOS-a IDILA

USTVARJANJE DARIL ZA BOLNE OTROKE Z RAKOM NA PEDIATRIČNI KLINIKI V LJUBLJANI

KREATIVNO USTVARJALNA DELAVNICA OB DNEVU ŽENA V DEOS IDILA

VELIKONOČNA DELAVNICA – PRENOS TRADICIJE IZDELOVANJA BUTAR

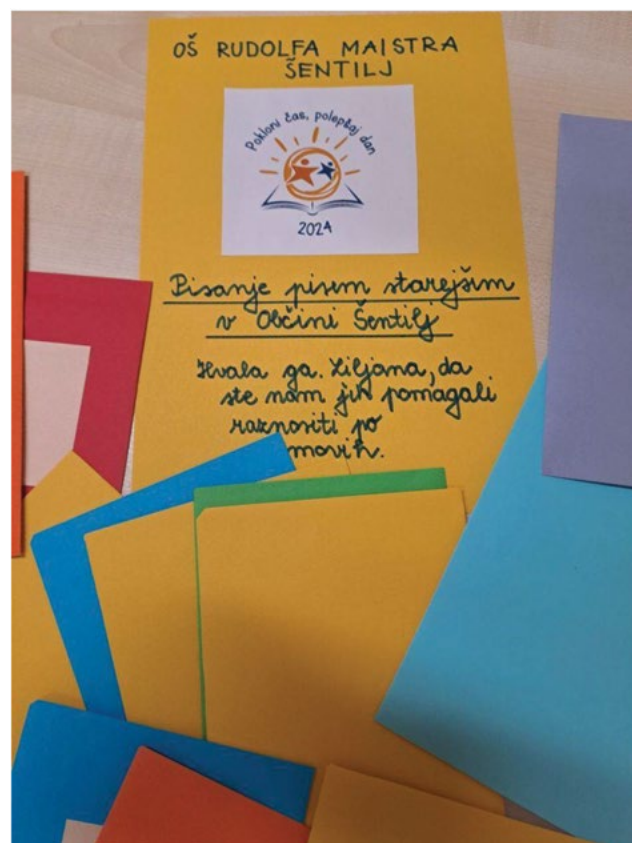
VALENTINOVA POŠTA za oskrbovance v DEOS-u IDILA

DIGITALNA ČAJANKA – učenci pomagajo starejšim osvajati digitalne vsebine

PISANJE PISEM ZA STAROSTNIKE V NAŠI OBČINI

Mentorici:

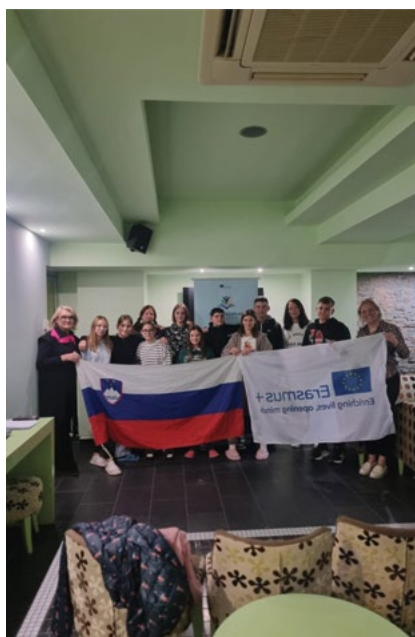
Mateja Rožanc Valh in Bernarda Brec

ERASMUS+ akreditacija na OŠ Rudolfa Maistra Šentilj

**Sofinancira
Evropska unija**

Na Osnovni šoli Rudolfa Maistra že drugo leto uspešno izvajamo aktivnosti v okviru Erasmus+ akreditacije. Mobilnosti, ki jih izvajamo, temeljijo na ciljih, zastavljenih ob prijavi, obenem pa sledimo tudi splošnim ciljem programa Erasmus+. Ti vključujejo podporo profesionalnemu, izobraževalnemu in osebnemu razvoju posameznika, spodbujanje trajnostnega razvoja ter uresničevanje temeljnih evropskih vrednot.

V letošnjem šolskem letu je bilo izvedenih 11 mobilnosti osebja – dve vzgojiteljici predšolskih otrok ter devet učiteljic. Vse mobilnosti so potekale v obliki sledenja na delovnem mestu (»job shadowing«) na partnerskih šolah v različnih evropskih državah. Ta oblika mobilnosti omogoča udeležencem opazovanje pouka in vsakdanjega dela učiteljev ter izmenjavo dobrih praks v okviru njihovega kurikula in izobraževalnega sistema. Na tak način pridobljene izkušnje pomembno prispevajo k izboljšanju in nadgradnji našega lastnega pedagoškega dela.

Vzgojiteljici sta obiskali vrtec Mimar Sinan Anaokulu v Turčiji,

učitelji in učiteljice pa so sledenje na delovnem mestu opravljali na osnovnih šolah v Grčiji, Franciji, Španiji in Latviji.

Izvedli smo tudi tri skupinske mobilnosti učencev. V novembru je devet učencev osmih in devetih razredov obiskalo osnovno šolo PLATON M.E.P.E. v Solunu v Grčiji. Marca se je deset učencev petih razredov udeležilo izmenjave na osnovni šoli Dr. Mezö Ferenc

v Budimpešti na Madžarskem. Najmlajši udeleženci, otroci iz vrtca, so se z vzgojiteljicama podali na mobilnost v vrtec v Varaždinu na Hrvaškem.

V okviru mednarodnega sodelovanja smo tudi gostitelji. Gostili smo dve učiteljici iz Rige (Latvija), v maju pa bomo gostili še deset učencev iz osnovne šole Dr. Mezö Ferenc iz Budimpešte.

Jana Vrbnjak,
koordinatorka projekta

Pozdrav pomladi

prireditve so bile vrednote. Učenci so pod mentorskim vodstvom izvedli avtorsko predstavo, polno izkušenj iz lastnih življenj, v kateri se je vsak posameznik zlahka našel. Velik doprinos prireditvi so bile točke, ki so jih pripravili učenci šole – od deklamacij do plesov, igranja na instrumente in šolskega benda. Vsebinsko prireditve so s skrbno izbranimi pesmimi podkrepili naši odlični zbori pod vodstvom Helene Juršič. Dober zgled in sodelovalni duh so pokazale tudi učiteljice, ki smo jih poslušali ob zborovskem petju.

Letošnja prireditev je izjemno zaživela ob odlično odigranih vlogah učencev Tare Sešelj, Reneja Kumriča in Lane Štamulak. Ob humornem in mestoma tudi zelo realističnem tekstu smo se lahko zamislili o tem, kako potrpljenje, odpustanje, humor, sočutje, zaupanje, ljubezen in iskrenost vnašamo v naša življenja. Učenci so bili krasna ustvarjalna ekipa, ki je s srčnostjo, proaktivnostjo in predanostjo poskrbela, da se je predstava dotaknila ljudi.

tega sodelovanja pa je izjemen in povezujoč. Nekaj, kar je v naši družbi in teh časih še kako pomembno. Pokazali smo, da vrednote ne živijo le na papirju, ampak so še kako žive med nami in delujejo izjemno povezovalno, kadar jih živimo. To so izkušnje, ki bogatijo in dajejo našemu življenju vrednost.

V Kulturno prosvetnem domu Vlada Pipana Šentilj smo 18. 3. 2025 izvedli tradicionalno prireditev Pozdrav pomladi. Rdeča nit

Pozdrav pomladi je bil čudovit opomnik, kako znamo vsi – učenci in učitelji – stopiti skupaj, učinek

Zapisala: Aleša Drevenšek,
vodja prireditve
Fotografije: Tomaž Prša

Darila za mame

Pred materinskim dnem smo na šoli imeli zelo poseben ustvarjalni dan. Izdelovali smo rute za naše mame. Rute je izdelovala celotna šola in vsaka ruta je bila samosvoja, posebna in lepa. Pri delu nam je pomagala gospa Marjana, ki je prava mojstrica v tem. Svilene rute smo najprej prevlekli z osnovno barvo, nato pa še z gostejšo barvo ter nanjo narisali vzorec. Vsak vzorec je bil drugačen. Nekateri so risali črte, drugi pike ...

Dokončane rute smo posuli s posebno soljo, ki je odvečno barvo popila. Rute smo dali v škatlice, ki smo jih izdelali sami, in darilo za mame je bilo pripravljeno.

Hvaležna sem za ta dan.

Ema Breg, 4. c (POŠ Ceršak)

Velikonočna ustvarjalnost najmlajših iz Ceršaka

Velika noč je praznik veselja, pomladi, novega življenja in upanja. Zajec, pisana jajca, cvetlice in kokoške so simboli, ki nas v tem času spomnijo na prebujanje narave in toplino doma. Prav v tem duhu so ustvarjali tudi otroci iz Podružnične šole Ceršak in vrtca Ceršak, ki so skupaj s svojimi učiteljicami in vzgojiteljicami pripravili čudovito velikonočno razstavo.

Učenci in otroci so v tednih pred prazniki s pisanimi barvami, raznolikimi tehnikami in veliko domišljije ustvarili pravo malo galerijo prazničnih motivov. Uporabili so različne materiale – od pravih jajčnih lupin in plastičnih jajčk, do lesenih žlic, balonov in papirja. Vsako umetniško delo je nosilo svoj pečat in odsevalo otroško veselje ob ustvarjanju.

Razstava je bila na ogled v prostorih šole, kamor so bili povabljeni starši, stari starši in vsi krajani. Veseli smo bili obiska in toplih, spodbudnih besed, ki so jih obiskovalci namenili

našim malim umetnikom. Takšni dogodki nas povezujejo in nas spominjajo, kako pomembno je ohranjati skupnost in spodbujati ustvarjalnost pri najmlajših.

Iskrena hvala vsem, ki ste nas obiskali in podprli trud naših otrok.

Nina Lavrenčič, učiteljica POŠ Ceršak

Povezovanje brez meja – Erasmus mobilnost petošolcev v Budimpešti

V mesecu marcu smo se z desetimi petošolci iz Osnovne šole Rudolfa Maistra Šentilj udeležili Erasmus mobilnosti v Budimpešti, kjer nas je gostila Osnovna šola Dr. Mez Ferenc. V družbi madžarskih vrstnikov smo spoznavali njihov način pouka, se preizkusili v različnih predmetih in skupaj zasadili drevesa kot simbol sodelovanja in skupne prihodnosti.

A to potovanje ni bilo le učenje – bilo je tudi povezovanje. Otroci so stkali prijateljstva preko jezika, kulture in vsakdanjih majhnih trenutkov. Med sprehodom po Budimpešti, s športnimi dejavnostmi in kulturnimi doživetji so začutili, kako bogat svet se skriva onkraj meja.

“Odhod v Budimpešto je bil zelo zabaven. Veliko smo se družili, se smejali in se spoprijateljili z učenci iz njihove šole. Čeprav sem v Budimpešti že bila, mi je bilo tudi tokrat zelo zanimivo, saj sem videla še več novih stvari. To mobilnost si bom za vedno zapomnila.”

Zarja, 5. a

Erasmus+

“Naučil sem se nekaj madžarskih besed in se družil z njihovimi učenci. Prvič sem se peljal s podzemnim vlakom. Škoda, da je vse minilo tako hitro.”

Val, 5. b

“Na Madžarskem smo se imeli zelo lepo. Spoznal sem njihove jedi in znamenitosti, najbolj pa mi bodo v spominu ostali njihova šola, razgledni stolp in muzej luči. To izkušnjo bi z veseljem še ponovil.”

Anžej, 5. b

“V Budimpešti sem se imela zelo lepo. Zelo všeč sta mi bili telovadba v dvorani in soba sprostitve.”

Agnes, 5. c

Takšne izmenjave so pomemben korak k odprtemu, strpnemu in povezanemu svetu. Veselimo se, da bomo lahko madžarske učence in učitelje kmalu gostili tudi pri nas.

Nina Lavrenčič, POŠ Ceršak

Božično-novoletni bazar

S prazničnim prižigom lučk napovemo, da vstopamo v najbolj čaroben mesec leta – december. Okraševanje, dišeče svečke, peka piškotov ... To je samo nekaj stvari, ki ta prihajajoči praznični čas naredijo še boljšega, lepšega, bolj dišečega.

Skok v praznično vzdušje smo pripravili tudi učenci in učiteljice POŠ Ceršak, in sicer 29. 11. 2024, na petkovo popoldne, ko so se v našem kraju prižgale praznične lučke. V Domu krajanov Leona Pogleja v Ceršaku smo pripravili božično-novoletni bazar. Stojnice so kar pokale pod težo izdelkov naših otrok, njihovih babic in krajank. In ravno to je privabilo številne obiskovalce, ki so dvorano napolnili do zadnjega kotička.

Na bogato obloženih stojnicah smo ponudili različne izdelke, ki smo jih že pridno izdelovali ves november. Ponudbo domiselnih, uporabnih in slastnih izdelkov smo popestrili s praznično glasbo, toplim čajem in vonjem po piškotih.

Hvala vsem, ki ste s svojo prisotnostjo polepšali dan nam in tudi sebi.

Vera Ferk, učiteljica POŠ Ceršak

Teden pisanja z roko 2025 na POŠ Ceršak

Od 20. do 24. januarja je potekal že 10. Teden pisanja z roko. Tema pisanja je bila Ko spomini

zadišijo. Učenci so na list papirja z roko napisali, kako jih različni vonji popeljejo v otroštvo in obudijo spomine, ki so globoko v njih. Nastale so zanimive zgodbe, pesmi, ki smo jih razstavili na ograji pred šolo. Tako so bile vidne tudi tistim, ki so se sprehodili mimo šole.

Iris Pinter, koordinatorica projekta na POŠ Ceršak

Zgodba o drevesu

Naša ljubezen do dreves in slikanica Barbare Vuga in Marka Ropa Zgodba o drevesu sta bili povod za našo delavnico s starimi starši. Tako kot junaki zgodbe smo se tudi mi zaprli v čisto pravo delavnico, kjer smo

pod mentorstvom učitelja Simona žagali, brusili in lepili. Nastale so čudovite ptičje krmilnice, ki smo jih v vrtcu nato še pobarvali. Poskrbeli smo, da naša češnja na dvorišču vrtca ni osamljena, saj je postala pravi hotel s številnimi "sobanami"

za ptičke. Ptički so z našo pomočjo preživeli zimo, pisane ptičje krmilnice pa tudi na pomlad krasijo cvetočo češnjo.

**Foto: založba Malinc.
Ostale fotografije: Barbara Škerlec.
Barbara Škerlec, Vrtec Ceršak**

Skupaj s starimi starši smo izdelovali konjičke na palici

V Vrtcu Ceršak so otroci skupine Ježki skupaj z babicami in dedki izdelovali konjičke na palici. Ustvarili so jih iz starih nogavic, gumbov, volne, blaga, trakov, usnja ... To je bilo posebno popoldne, polno smeha, ustvarjanja, domišljije, zgodb in deklamacij o konjih ter z veliko petja. Vsi otroci so imeli na koncu svojega konjička na palici, s katerim so zarajali in zapeli skupaj s starimi starši, nato pa z njim »odjezdili« domov. Lepo je videti in doživeti veselje in srečo, ko se otroci družijo z babicami in dedki in skupaj ustvarjajo.

*Ksenija Breg in Brigita Belšak
Fotografija: lasten vir*

Nepozabna noč v vrtcu

V mesecu marcu je bil naš vrtec poln vznemirjenja, smeha in otroške radovednosti. Za otroke skupin KLOBUKI in KORENJAKI smo organizirali noč v vrtcu, ki jo bodo naši otroci še dolgo nosili v spominu. Za mnoge otroke je bila to prva noč, ki so

jo preživeli proč od doma, zato smo dogodek pripravili skrbno, z veliko mero toplote, igre in zabave. Otroci so popoldne v vrtec prispeli s svojimi nahrbtniki in plišastimi prijatelji. Po skupnem pozdravu in predstavitvi dogajanja smo pripravili zabavne dejavnosti.

Najprej smo urili svoje kuharske sposobnosti in se pod vodstvom g. Roka Kovača preizkusili v pripravi in peki pic, ki smo jih za večerjo hitro pospravili v svoje želodčke. Ob mraku smo se po našem kraju podali na nočni sprehod s svetilkami. Sledila je zabava v pižamah, ki so jo otroci že nestrpno čakali. Po razburljivem dnevu smo se končno le odpravili vsak v svoj kotic in ob poslušanju pravljice sladko zaspali. Naslednje jutro so se otroci razveselili medalj, ki so jih prejeli za pogum. Noč v vrtcu otrokom pomaga razvijati samostojnost, občutek varnosti v skupini in krepiti prijateljske vezi. Staršem pa ponuja priložnost, da vidijo, kako pogumni so njihovi otroci, ko jih ni v bližini. Za vzgojitelje je to neprecenljiva priložnost, da skupaj z otroki ustvarimo čaroben večer, ki gradi zaupanje in toplino.

Mirjana Šef Berce, Vrtec Šentilj

Obisk policistov s PP Rače navdušil najmlajše v Vrtcu Šentilj

Naš vrtec je obiskala posebna enota – policisti s Policijske postaje Rače. Otrokom so na zanimiv in poučen način predstavili svoj poklic in pokazali različne pripomočke, ki jih uporabljajo pri svojem delu.

Otroci so bili navdušeni, saj so si lahko nadeli del policijske opreme – neprebojni jopič, čelado, lisice, in se celo usedli v pravi policijski kombi. Posebej zanimiva je bila sirena, ki je glasno zazvenela in pričarala nasmeha na obraze otrok.

Ob koncu srečanja so mnogi otroci navdušeno povedali, da bodo, ko odrastejo, postali policisti.

Iskrena hvala policistom in celotni Policijski postaji Rače za prijaznost, trud in čas, ki so ga namenili našim otrokom. Z obiskom so jim podarili nepozaben dan, poln navdiha, veselja in novih izkušenj.

Vrtec Šentilj,
dipl. vzg. Heidi Elizabeth Veber
Vir fotografij: lasten

Pravljčna joga za otroke

Vnašem vrtcu jogo pri najmlajših izvaja učiteljica joge, vzgojiteljica Alenka Zemljič. V pravljčni jogi sodelujejo tudi otroci iz skupine Dežniki. Joga poteka v jutranjem času v prijetno pripravljeni igralnici in ob umirjeni glasbi.

V uvodnem delu se otroci umirijo, začutijo sebe in svoje telo skozi dihanje, različne zaznave, igre čuječnosti in ob lučki hvaležnosti spoznavajo, kako pomembni so družina, prijateljstvo, narava in okolje.

V osrednjem delu otroci prisluhnejo pravljici, pesmici in izvajajo različne telesne položaje (asane). Telesno in glasovno posnemajo živali, njihovo gibanje, različne vloge, pojave in prispodobе. Ob tem se prijetno zabavajo in uživajo.

Ob koncu pa otroci sprostijo svoje telo in misli v udobnem ležečem položaju s svojo plišasto igračo ali likovno upodabljajo svoje občutke.

Otroška joga nas uči, da smo vsi enkratni, vsak s svojimi darovi in izzivi. Nauči nas sprejemati sebe in druge, kar je ključ do bolj sočutnega in razumevajočega sveta. NAMASTE!

Vzgojiteljici Brigita Majhenič in Nina Tucelj

Praznično druženje s starimi starši

V mesecu decembru sva stare starše otrok skupine Dežniki povabili na bralno delavnico. Povabilu se je odzvala tudi naša knjižničarka Knjižnice Šentilj, ga. Sabina Kotnik.

Otroci so najprej s pesmijo pozdravili svoje dedke in babice, nato pa nam je ga. Sabina pripovedovala zgodbo o treh lisicah, ki so se preizkusile v peki piškotov. S svojim čarobnim pripovedovanjem je očarala otroke in odrasle poslušalce.

Po pripovedovani zgodbi smo se še sami preizkusili v kuharskih sposobnostih in naredili pomarančne kroglice, ki so si jih otroci v prazničnih vrečkah odnesli domov.

Bilo je lepo, prijetno praznično druženje!

Vzgojiteljici Brigita Majhenič in Nina Tucelj

Erasmus+ mobilnost v vrtcu Varaždin

Med 15. in 17. aprilom 2025 je šest pogumnih pet- in šestletnikov iz Vrtca Šentilj, skupina Klobuki, z vzgojiteljicama raziskovalo Varaždin. V okviru projekta Erasmus+ smo odšli na obisk v Dječji vrtić Varaždin.

V torek, 15. aprila, smo se zbrali v vrtcu in po zajtrku v kombi naložili prtljago ter se odpeljali

velikonočna jajčka. Popoldne smo raziskovali center mesta. Obiskali smo mestni muzej in si na prirodoslovnem oddelku ogledali zanimivo razstavo žuželk. Nato smo odšli do gradu in se igrali v čudovitem parku, ki ga obdaja. Na koncu smo se ustavili še v knjižnici, kjer smo si ogledali razstavo sončnih ur, ki so jih iz keramike

proti Hrvaški. Po prihodu v Varaždin smo odšli na obisk v enoto Biškupec, ki je najmanjša od devetih enot vrtca. Otroci so hitro navezali stike z otroki iz obeh skupin ter se začeli skupaj igrati. V vrtcu smo tudi pojedli kosilo, nato pa z najstarejšimi otroki

izdelali otroci iz vrtca. Po večerji v hotelu smo komaj zbrali še dovolj energije za umivanje in pravljico, nato pa smo samo še popadali v postelje. Za domotožje nam je zmanjkalo časa ...

V sredo, 16. aprila, smo se zjutraj sprehodili do enote Aleja ter se z otroki iz skupine Leptirčki z avtobusom odpeljali do reke Drave, kjer smo pod vodstvom biologov v gozdu spoznavali ptice in se naučili uporabljati prave daljnogleda. Po okusnem kosilu v vrtcu smo pobarvali še pirhe in se odpravili do bližnjih igralskih igrišč, ki smo jih opazili že na poti v vrtec. Sledil je sprehod do centra mesta, kjer smo si privoščili težko pričakovan sladoled, nato pa ponovno odšli v park ob gradu in raziskali še nam skrite koticke. Za zaključek dneva smo obiskali Muzej angelov, ki je prvi te vrste v širši regiji ter si ogledali tudi velikonočno razstavo na vrtu. Pred večerjo smo preostanek energije porabili v parku pred hotelom, kjer smo se igrali skrivalnice, po večerji pa nas je pred spanjem čakalo še pripravljanje kovčkov.

V četrtek, 17. aprila, smo obiskali enoto Koprivnička, kjer se najstarejši otroci ukvarjajo z robotiko, vse skupine pa so vključene v obdelovanje vrtčevskega vrtnička, na katerem pridelujejo različno zelenjavo, sadje in zelišča. Večji del dopoldneva smo tako preživeli zunaj, otroci so nam razkazali svoj vrt in nas popeljali po ogromnem igrišču. Sledilo je še zadnje skupno kosilo in že smo

bili na poti v center Varaždina, kjer smo si z našo gostiteljico, Erasmus koordinatorico Andrejo Sedlar, privoščili še zadnji skupen sladoled. Kmalu je napočil čas za odhod proti domu in otroci so ob spremljavi dežja pot v Slovenijo kar prespali. Pred vrtcem so jih že čakali starši in polni vtisov smo zaključili naše tridnevno druženje. Hvaležni sva za zanimivo izkušnjo in zaupanje staršev, predvsem

pa veseli, da so se otroci imeli lepo, brez težav so sklepali nova prijateljstva in verjameva, da jim bo obisk Varaždina ostal v lepem spominu.

Erasmus+

*Jasna Potisk in Mirjana Šef Berce,
Vrtec Šentilj*

Ambasadorji nasmeha v Vrtcu Sladki Vrh

V skupini Mavrica iz Vrtca Sladki Vrh smo se v šolskem letu 2024/2025 z velikim veseljem odzvali povabilu k sodelovanju s slovenskim društvom za terapijo s pomočjo živali – Ambasadorji nasmeha. V okviru sodelovanja enkrat mesečno potekajo srečanja, na katerih z otroki skozi igro in sproščeno vzdušje krepimo medsebojne odnose ter spoznavamo delo terapevtskih psov.

Lidija Bračun, v spremstvu dveh terapevtskih psov. Ambasadorji nasmeha s svojo toplino in skrbnostjo ustvarjajo pozitivno in varno okolje za vse udeležene.

Prisotnost terapevtskih psov omogoča otrokom, da skozi igro in interakcijo razvijajo občutek odgovornosti, sočutje in socialne veščine. Pomagajo jim tudi pri prepoznavanju in izražanju lastnih čustev, kar prispeva k večji

Posebej nas veseli, da se za delo terapevtskega para trenutno usposablja tudi ena izmed naših vzgojiteljic. Po uspešno zaključenem usposabljanju bo lahko samostojno izvajala terapevtske aktivnosti z otroki, kar bo omogočilo še pogostejše obiske terapevtskega psa v vseh skupinah našega vrtca.

Otroci imajo na teh srečanjih priložnost za neposreden stik s terapevtskimi psi, kar jim pomaga razvijati nove načine povezovanja in izražanja čustev. Srečanja vodi prostovoljka društva, gospa

samozavesti in notranji umirjenosti. Naš cilj je, da s pomočjo teh srečanj razvijamo spoštljiv odnos do živali, spodbujamo medsebojno razumevanje in krepimo čustveno stabilnost otrok.

Zahvaljujemo se društvu Ambasadorji nasmeha za izjemno priložnost in srčno sodelovanje. Veseli in hvaležni smo, da skupaj soustvarjamo spodbudno in čustveno bogato okolje za naše otroke in strokovne delavce vrtca.

Patricija Pohorec, vzgojiteljica

Kegljaški klub Ceršak del Guinnessovega rekorda

Na kegljišču v Ceršaku smo bili aprila priča neverjetnemu podvigu. Uroš Stoklas, večkratni svetovni prvak v kegljanju, si je postavil cilj, da ponovno podre Guinnessov svetovni rekord in del tega smo bili tudi mi!

Stoklas je znan po svojih »norih« idejah, kakor jih imenuje tudi sam. S športom se ukvarja že celo življenje. Začel je s smučanjem, nato se je preusmeril v kegljanje in kolesarstvo. Leta 2018 je prekolesaril dirko čez Ameriko, ki je dolga približno 4.800 kilometrov, nato je leta 2022 podrl Guinnessov

svetovni rekord v 24-urnem kegljanju. Ker si vedno znova rad postavlja izzive in preizkuša meje svojega telesa in uma, je tokrat želel postaviti nov svetovni rekord v kegljanju.

V 72 urah je s svojo ekipo prevozil Slovenijo in od tega je 37 ur na 37 različnih kegljiščih kegljal. Njegov podvig se je začel v Slovenj Gradcu, nadaljeval je vse do primorja in se v soboto, 12. 4. 2025, ustavil še na kegljišču v Ceršaku. Pri nas je kegljal že 34. zaporedno tekmo. Ob njem smo imeli priložnost kegljati Denis Harc, Marcel Hauc in Eva Vrtin. Istega dne je ob 20.00

svetovni rekord zaključil v Radljah ob Dravi in s tem dokazal, da je človeško telo zmogljivejše, kot si sploh lahko predstavljamo. V teh treh dneh mu je uspelo povezati ljubitelje kegljanja in obenem celotno Slovenijo, sebi pa ponovno dokazati, da je športnik z veliko začetnico.

Nekaj statističnih podatkov, ki so zanimiv del Guinnessovega rekorda – Uroš Stoklas je v 72 urah opravil:

- 4.440 lučaje,
- 12,5 ton vrženih krogel,
- 80 kilometrov, pretečenih na kegljaški stezi,
- 1.080 kilometrov, prevoženih med kegljišči po Sloveniji (vir: <https://stoklas.si/>).

Upamo, da bo s tem Guinnessovim rekordom kegljanje postalo veliko bolj prepoznavna in priznana športna panoga. Zato smo veseli in ponosni, da smo lahko bili del tako velikega dogodka, Urošu pa želimo še mnogo uspehov na nadaljnji poti, na kateri ga bomo z največjim veseljem spremljali in podpirali.

*Eva Vrtin za Kegljiaški klub Ceršak
Fotografija: Karel Ferk.*

Zavod Konji pri zeleni hiški – leto doživetij v družbi ponijev in narave

Zavod Konji pri zeleni hiški – leto doživetij v družbi ponijev in narave

V zavodu Konji pri zeleni hiški pod okriljem Tim poni šole Šentilj ustvarjamo edinstven prostor, kjer se otroci skozi igro, naravo in ponije učijo pomembnih vrednot

– spoštovanja, potrpežljivosti in sodelovanja. Naš glavni poudarek je na pedagoško vodenih jahalnih in doživljajskih programih za otroke od 3. do 11. leta v varnem in spodbudnem okolju.

Zimski meseci so bili pri nas kljub mrazu topli – skupaj z otroki smo okrasili praznično smrečico, jahali v soju božičnih lučk, poniji in

otroci so sodelovali pri razigrani praznični čajanki in praznovanju rojstnega dne naše poni kobile Ruby. V hladnejših dneh se redna poni šola s programi Mini in Maksi ni ustavila – otroci so pridno obiskovali ure, kjer so poleg osnov jahanja spoznavali tudi nego, potrebe in govorico konj ter v zimskih dneh prav tako ohranjali zdrav duh v zdravem telesu.

Tim poni šola Šentilj – redni tedenski programi za otroke

V Tim poni šoli Šentilj vsak teden potekajo redni programi, razdeljeni v dve starostni skupini. V Mini skupini (3–5 let) se otroci skozi igro in rutino učijo osnovnih veščin ravnanja s ponijem, razvijajo gibalne sposobnosti, sproščenost na poniju, se povezujejo z naravo in skupaj z nami rastejo v skupino Maksi. V Maksi skupini (6–11 let) pa poleg jahanja pridobivajo tudi večjo odgovornost – samostojno pripravljajo ponije, vadijo delo na tleh in spoznavajo potrebe konj ter nadgrajujejo znanje na področju jahanja. Programi potekajo skozi vse leto razen v času poletnih počitnic in so zasnovani tako, da otroku nudijo celostno podporo pri osebnostnem razvoju ter odlično osnovo za varno in konjem prijazno jahanje. Po večletnem obisku poni šole otroci pri starosti 11 let opravijo izpit konjeniške vozniške.

PoniTRIM steza – gibanje in učenje s ponijem

Novost letošnje pomladi je PoniTRIM steza – prva tovrstna učna gibalna

pot s poniji v Sloveniji. Namenjena je povezovanju gibanja, igre in učenja. Otroci skupaj s ponijem hodijo po urejeni stezi s postajami, kjer skozi različne naloge urijo ravnotežje, motoriko, koordinacijo in pozornost. Gre za projekt, ki združuje elemente gibalnega razvoja, čustvene stabilnosti in odnosa do živali.

Ob sobotah enkrat mesečno potekajo tematska Poni doživetja, kjer se otroci na igriv način še bolj povežejo s poniji – od pravičnic jahanj, ustvarjalnic do naravoslovnih izletov s poniji. Posebno doživetje smo pripravili v aprilu, ko je na naši zelenici potekala Velika noč s poniji. Otroci so sodelovali v iskanju zaklada, ustvarjalnicah in zabavni pustolovščini s poniji.

Poleg tega organiziramo tudi praznovanja rojstnih dni, ki jih pripravimo po meri otroka, s poudarkom na doživljanju in povezanosti s konji.

Program je namenjen otrokom od 5. do 11. leta, tudi začetnikom brez predznanja. Jahanje znanje nadgrajujemo glede na predznanje ali pa skupaj odkrivamo prve jahalne korake na igriv, otrokom prijazen način. Dnevi so polni gibanja, veselja, čustvene varnosti in druženja s poniji in drugimi živalmi.

Izobraževalni center Team Pony Concept v Sloveniji

V aprilu smo z veseljem izvedli izpit kandidatke za učiteljico po mednarodnem programu Team Pony Concept, ki ga je uspešno opravila. Ob strokovnem vodenju in svetovanju predavateljice Lee Jakoš so bili otroci nad izvedbo izpitne ure kandidatke navdušeni in prijetno utrujeni. S tem je kandidatka pridobila naziv Team Pony Concept učiteljica in postala del evropske skupnosti pedagogov, ki delujejo po tej edinstveni metodi. Veseli nas, da je naša lokacija prepoznana kot prostor, kjer lahko takšen izpit poteka – to potrjuje kakovost, ki jo ustvarjamo pri delu s poniji in otroki.

Tekst in fotografije: Konji pri zeleni hiški, Ceršak

Poletne dogodivščine s poniji – PoniTedni 2025

Že tradicionalno bomo tudi letos v času poletnih počitnic izvajali PoniTedne – tematske počitniške programe, ki potekajo celoten dan, od ponedeljka do petka. Vsak dan otroci preživijo s poniji: jih negujejo, jahajo, se z njimi igrajo in učijo, ustvarjajo, raziskujejo naravo in uživajo v skupinskih igrah. Vsak teden je bogat s številnimi aktivnostmi in tematskimi doživetji, kot so »poni detektivi«, »indijanski dan«, »vodne dogodivščine« ipd.

Planinski krožek »Z nahrbtnikom na pot«

V šolskem letu 2024/2025 na OŠ Rudolfa Maistra Šentilj že osmo leto deluje planinski krožek »Z nahrbtnikom na pot«. Letos smo pripravili skupen program izletov z osnovnima šolama Sladki Vrh in Jakobski Dol pod okriljem PD Paloma.

1. Planinski izlet na Resevno

V soboto, 18. 10. 2024, smo se zjutraj zbrali na Železniški postaji Maribor in se z vlakom odpeljali do Šentjurja. Izleta so se udeležili učenci iz vseh treh šol, pridružili pa so se nam tudi drugi družinski člani otrok. Po malici na železniški postaji smo sledili planinskim oznakam do obrobja Šentjurja. Tukaj smo se postopoma začeli vzpenjati skozi gozd. Do Planinskega doma na Resevni smo potrebovali dobri dve uri hoje, saj smo na poti nabirali kovanje. V planinskem domu smo se okrepčali, nato pa se pred povratkom na izhodišče povzpeli še do razglednega stolpa na Resevni (682 m).

2. Planinski izlet na Mariborsko Pohorje, 30. 11. 2024

Zadnjo soboto v mesecu novembru smo se na sončen zimski dan podali na Mariborsko Pohorje. Izleta so se udeležili učenci OŠ Rudolfa Maistra

23. 12. 2024 je TD Šentilj organiziralo pohod do Tihih jaslí, ki se ga je udeležilo nekaj učencev naše šole in učencev OŠ Jakobski Dol. Zbrali smo se v Šentilju ob 18.00 in se z lučkami odpeljali proti Ciringi do kamnoloma Pruh. Ob 20.00 smo si ogledali čudovito uprizoritev Božične zgodbe.

4. Planinski izlet na Lovrenška jezera

V soboto, 25. 1. 2025, smo se z avtobusom odpeljali do Rogle, kjer nas je pričakala zimska pravljica. Naš pohod smo začeli na smučišču Planja, se povzpeli do sedla Komisija in nadaljevali po vzhodni planinski poti v smeri Lovrenških jezer. Veliko otrok se je prvič preizkusilo v hoji po razgibani in zasneženi poti. Kljub temu smo v dobrih dveh urah dosegli razgledni stolp. Odprl se nam je krasen razgled proti planoti, kjer se nahajajo jezera, do katerih smo se med ruševjem sprehodili po lesenih mostnicah. Na Roglo smo se vrnili po zahodni planinski poti. V hotelu Planja smo si privoščili odlično kosilo. V zgodnjih večernih urah smo se vrnili domov. Izleta so se udeležili učenci vseh treh sodelujočih šol in tudi nekaj družinskih članov.

Šentilj in OŠ Jakobski Dol. Zbrali smo se pri spodnji postaji Pohorske vzpenjače ter se mimo Trikotne jase povzpeli na Bellevue (1042 m), kjer so nas razveselile zaplate snega. Po malici in igri smo se vrnili v Maribor.

3. Pohod do Tihih jaslí na Pruhu

5. Plezanje v Klajmberju

Balvanski plezalni center Klajmber smo obiskali v soboto, 15. 3. 2025. Po uvodni predstavitvi plezalnega centra in seznantitvi s pravili plezanja so se učenci najprej dobro ogreli, nato pa pod budnimi očmi inštruktoric začeli s plezanjem. Učenci so se ves čas našega obiska preizkušali v športnem plezanju, premagovali svoje strahove in bili pohvaljeni s strani inštruktoric za

vztrajnost in odlično sodelovanje. Dve uri sta prehitro minili in v Klajmber se zagotovo še vrnemo.

Mentorice:

**Jasna Potisk in Nana Gačar, OŠ
Rudolfa Maistra Šentilj
Jasmina Jančič, OŠ Sladki Vrh**

FITMAJSTER prejel nagrado za najboljši fitness center v regiji

Vstop v leto 2025 se je v Šentilju začel športno in predvsem zabavno ...

Prvi vikend leta je v prostorih nove Športne dvorane Šentilj fitness FITMAJSTER praznoval svojo 1. obletnico obstoja s pogostitvijo za člane, obenem pa pripravil pravi športni spektakel imenovan FITMAJSTROV DESETEROBOJ. Razgibano tekmovanje, kjer se je 18 tekmovalcev pomerilo v 10 različnih fizično-spretnostnih izzivih, od powerliftov do priljubljenega "med dvema ognjema". Ves ta trud je bil poplačan z bogatim nagradnim skladom, in tako je zmagovalka tekmovanja (da, prav ste prebrali) v svoj žep pospravila glavno nagrado, in sicer LETNO KARTO za fitness, vsi ostali udeleženci pa so prejeli praktične nagrade – mesečne karte, brezplačen obisk skupinskih vadb itd.

Ob zaključku dogodka je FITMAJSTER podelil tudi letne nagrade, med njimi nagrade za obiskovalca z največ obiski, najboljši osebni napredek in pa posebno nagrado prvemu gostu fitnessa. Glede na številčno radovedno množico in odzive so nam organizatorji obljubili, da bo tekmovanje postalo tradicionalni prvi športni dogodek leta v naši občini.

Prah po tekmovanju se še ni prav poglobel, že je udarila naslednja novica, in sicer da je bil FITMAJSTER izbran za najboljši regionalni fitness 2025 – naj "švic plac" 2025!

Ob tem nam je lastnik fitnessa, Tine Kocbek, povedal:

"Prejeti tako prepoznavno nagrado po 1. letu obratovanja fitness centra je res nekaj posebnega in nagrada nas je presenetila, saj smo se za naziv potegovali v družbi bistveno bolj prepoznavnih in mednarodno ustaljenih fitness verig. Je pa ta nagrada dokaz, da se trendi v fitness industriji spreminjajo, kar je tesno povezano z lepotnimi ideali današnje družbe."

Kaj so lastnosti in kvalitete dobrega fitnessa?

"Včasih je za lepotni ideal veljala ogromna, pretirano mišičasta postava, ki pa je prinašala določene težave v mobilnosti, gibljivosti in še marsičem drugem. Danes pa smo pretežno sedeča in pasivna družba, soočeni smo z drugačnimi izzivi in tako tudi bolj idealiziramo splošno zdravje. Lepotni ideal je zdrava, gibljiva in naravno izoblikovana postava, katero lahko dosežemo najbolje s funkcionalno vadbo – simulacijo življenjskih gibov in vadb, z uporabo sodobnih pristopov do vadbe in ozaveščanjem o splošnem zdravju. Prej popularni fitness centri z velikim številom fiksnih/izolativnih naprav so v upadu, privatni funkcionalni fitnessi

pa v porastu, kar se odraža tudi na preteklih izborih, saj s preteklimi zmagovalci naziva "naj švic plac" v veliki meri delimo ali nadgrajujemo vizijo splošnega zdravja in funkcionalne vadbe."

Kaj je bistvo vašega fitnesa?

"Fitmajster je butična funkcionalna telovadnica, kjer se pa bistvo ne skriva v prostoru ali visokokakovostni opremi, ampak je naše poslanstvo v tem, da želimo naše občane povezati v tesno povezano skupnost posameznikov, ki ima skupen cilj – stalni napredek, medsebojno spodbujanje, razvoj ne samo telesnih zmogljivosti, pač pa tudi osebnostno rast vsakega posameznika. Da ni skupnost samo ena marketinška fraza, dokazujemo tudi s tem, da popolnoma zaupamo našim članom, oni pa nam, saj je fitnes odprt 24/7 in tako člani dobijo maksimalno fleksibilnost in so popolnoma svobodni pri odločitvi, kdaj in na kakšen način želijo izvajati vadbo. Ne glede na to, da nas je izbor presenetil, mislim, da se v medsebojnem spoštovanju, zaupanju in skupnosti skriva ključ, zakaj smo bili na letošnjem izboru izbrani za najboljši regionalni fitnes.

Vseeno pa največji poudarek dajemo na spodbujanju razumevanja prednosti funkcionalne vadbe, personaliziranih 1 na 1 treningih z osebnim trenerjem in pa tudi vadbam v manjših skupinah.

Naš cilj je, da posameznik gre iz fitnesa bolj zdrav, kot je bil ob prihodu, korak za korakom, dan za dnem."

V fitnesu FITMAJSTER je vadba nekaj posebnega – delo v manjših skupinah omogoča bolj osebni pristop, več individualne pozornosti in prilagajanje potrebam posameznika. Poleg samostojne vadbe se treningi izvajajo tudi v vadbenih skupinah CrossFitmajster in GlowFit pod budnim očesom osebnih trenerjev. Vadbe potekajo 5-krat tedensko!

Vsak ponedeljek ob 18:00 fitnes organizira brezplačno šolo funkcionalne vadbe, namenjeno tako popolnim začetnikom kot tistim, ki želijo izboljšati svojo tehniko izvajanja vaj ali potrebujejo specifične usmeritve ali prilagojen trening zaradi poškodb ali bolezni. Šola funkcionalne vadbe je brezplačna za vse, tudi za nečlane!

Nenehni razvoj in posodabljanje opreme je prioriteta upravljalcev, tako da je bil tudi v letu 2025 fitnes deležen prenove opreme:

- prenova kardio dela – ergometer/kolo in tekalna steza Toorx Professional linije,
- leg press, naprava za potisk z nogami,
- prenova spletne strani

- razni dodatki za širjenje vadbenih zmogljivosti: hexbar za zdravo in varno izvedbo priljubljene vaje deadlift, landmine, slam balli in gimnastični krogi ...
- otroški kotichek, kjer se najmlajši lahko zabavajo, medtem ko starši opravljajo vadbo.

NOVO V PONUDBI:

- segmentalne meritve telesne sestave z medicinsko diagnostično tehniko in znanstveno spremljanje napredka,
- sestava prehranskih načrtov in prehransko svetovanje za vse, ki želijo svoje rezultate še izboljšati,
- sestava vadbenih načrtov ONLINE za tiste s težko prilagodljivimi urniki.

Hvala vsem, ki ste del Fitmajstra! Skupaj ustvarjamo prostor, kjer gredo gibanje, druženje in dobra volja z roko v roki.

Bodi fit, bodi majster!

Več informacij:

Fitnes FITMAJSTER

Nova športna dvorana Šentilj, Mladinska ulica 8

Tel: 070214873

info.fitmajster@gmail.com

Instagram: fitmajster_sentilj

Facebook: Fitmajster

TikTok: fitmajster_sentilj

Se vidimo v najboljšem "švic placu" 2025!

Karlovih 55 let odbojke

Karel Meier se je po svojem dolgoletnem športnem udejstvovanju odločil reči konec in narediti nov korak. Že nekaj časa je želel prirediti »poslovilno odbojgarsko tekmo«, a lansko jesen je prišel trenutek, ko je datum te

tudi uradno potrdil in v soboto, 12. 4. 2025, v Športni dvorani Šentilj v družbi prijateljev tudi izpeljal.

Karli je športnik že od nekdaj in vsi, ki ga poznajo, vedo, da redno skrbi za fizično in psihično pripravljenost.

V rosnih letih je začel trenirati atletiko, nato se je v začetku 70-ih let prejšnjega stoletja spoznal z odbojko in tako letos praznuje 55 let v odbojgarskih vodah. Nato se je pri podjetju Varnost, kjer je bil zaposlen kot varnostnik, na sindikalnih

tekmah spoznal s smučanjem. Ker mu to še zdaleč ni bilo dovolj, se je začel ukvarjati še z borilnimi veščinami, natančneje z judom in Jiu-Jitsom, ter v obeh panogah dosegel mojstrski črni pas in postal inštruktor. Prav tako se je včlanil med lovce in se tam preizkušal še v streljanju. Redno se je udeleževal tekem v streljanju na glinaste golobe in v tarče. Prosti čas še zdaj rad preživlja na kolesu ne glede na vreme. Po vsem tem je torej razumljivo, da še pri 72 letih ohranja telo vitalno.

Program poslovilne tekme je povezoval Jan Bauman, ki je na začetku na kratko predstavil Karlov življenjepis ter povprašal, kateri položaj pri odbojki mu je najljubši in kakšni so njegovi načrti za prihodnost. Karel je jasno povedal, da je najraje igral v vlogi napadalca,

v zadnjih letih pa kot podajalec, saj je mreža postala "nekoliko previsoka". V prihodnjih letih bi najraje pomagal Občini Šentilj na njihovih prireditvah in ob tem si želi, da bi v naslednjih treh letih v Šentilju izvedli koncert z večtisočglavo publiko.

Sledila je napeta poslovilna tekma med Hurikani in Noah Houses, katero sta sodila Samo Ignatijev in Mitja Ferk. Po dveh nizih sta bili ekipe izenačeni, a tretji niz so nekoliko bolje odigrali Hurikani, prav tako so zadnji servis častno prepustili Karlu, s katerim je Hurikanom prinesel zadnjo, zmagovalno točko. Člani ekipe Noah Houses so v Karlovo čast za tekmo oblekli zelen dres z napisom »KARLI«, na koncu pa so mu Hurikani podarili uokvirjen moder dres z napisom »Karlu za 55+ let odbojke«.

Njegovi prijatelji so mu podarili tudi spominski zapis, ki se glasi takole: "Ob zaključku tvoje rekreativne odbojkarske poti izrekamo iskreno spoštovanje in globoko zahvalo za vso športno energijo, ki si jo v teh letih prinesel na igrišče in tudi (predvsem) kot naš dolgoletni tekmelec. Dvoboji s tvojo ekipo so bili nekaj posebnega –

polni borbenosti, športnega duha in tiste prave zdrave tekmovalnosti, ki nas je gnala, da damo vse od sebe. Čeprav si bil pogosto na drugi strani mreže, si vedno pokazal, kaj pomeni biti pravi športnik, s korektnostjo, neomajno predanostjo in značilnim Karlovim pristopom, ki ga ni bilo mogoče spregledati. Hvala za vse nepozabne športne trenutke in vse najboljše na tvoji poti naprej! S spoštovanjem in prijateljskim pozdravom!" Za vse lepe besede je Karel neizmerno hvaležen.

Od začetka do konca so program povezovali Nejc Brus na harmoniki in Sain duet s Ptujja, ki so z glasbenimi vložki naredili dogodek še pestrejši in pristrčnejši. Po uradnem programu je sledilo sproščeno druženje v prostorih Dvorana bara ob okusnih prigrizkih in žlahtni kapljici.

Za konec pustim še Karlov nasvet, kako ohraniti telo vitalno: »Dokler se lahko gibaš, se gibaj. Če ti geni prednikov dajejo dobro zasnovo za aktivnost, vitalnost, je to 80 %. Preostalih 20 % je vztrajnost.«

Avtor: Eva Vrtin
Fotografija: Eva Vrtin

Učenci OŠ Rudolfa Maistra Šentilj ponovno področni prvaki v košarki

Športniki OŠ Rudolfa Maistra Šentilj so dosegli lep uspeh na šolskem tekmovanju v košarki za mlajše učence.

Na finalnem turnirju področnega prvenstva Maribor so z zmago nad vrstniki iz OŠ Bojana Iliča dokazali, da so letos v mariborski

regiji najboljši v igri pod košema. Na letošnjem tekmovanju je nastopalo 16 šol iz Maribora in okolice. S to zmago so se tudi prebili na državno tekmovanje.

Do finalnega nastopa so prišli z uspešnimi predstavami na dveh prejšnjih kvalifikacijskih turnirjih, kjer so z borbeno in dopadljivo igro navduševali navijače. Potrebno je poudariti, da so se vsi turnirji igrali v Šentilju, ki ima sedaj s ŠD Šentilj imenitno infrastrukturo, da lahko gosti takšne in podobne športne spektakle. Seveda ni potrebno omenjati, kaj fantom pomeni, da lahko nastopajo pred svojimi vrstniki in učitelji, ki so se tokrat res izkazali z glasnim navijanjem.

Ta uspeh je seveda plod uspešnega dela in sodelovanja z lokalnim košarkarskim društvom I Team, ki pod vodstvom predsednika kluba, Tomaža Pregla, ter klubskih trenerjev, Tilna Trajbarja in Saša Zemljiča, marljivo trenira in oblikuje tudi učence naše šole. Prav je, da omenimo tudi fante, ki so bili del ekipe:

1. Val Pučnik,
2. Matic Podbrežnik,
3. Jakob Žunko,
4. Aljoša Rebernik,
5. Rok Galunič,
6. Filip Pungerl,
7. Marc Gril,
8. Aljaž Krajnc,
9. Val Polanc,

10. Žan Erik Elbert,
11. Alan Rošker,
12. Teo Jevtič,
13. Tej Javernik.

Poročilo pripravil:

Aktiv ŠPO učiteljev OŠ Rudolfa
Maistra Šentilj

JAVNA ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki ste prisostvovali na pomoč ob požaru na Velikoučinski soboti.

Tako gasilcem, ki ste bili na kraju požara v izjemno hitrem času, kot tudi policistom, za horektno opravljen postopek.

Manj potreben pa še g. "Deda" FELKO in udeleženi sili, našemu sosedu Franciju FELKU ter legiji kurzar za usiljeno mesečno pomoč, kajti brez njihove hitre pomoči bi cela stvar lahko bila pa velika katastrofa.

Zatorej vsem in osebno posebej še enkrat najin VELIKI HVALA!

Franci in Brigita
Petek

Od Alje do Žana – projekt za krepitev duševnega zdravja otrok, ki kliče k spremembam v družbi

O Šladki Vrh se je v letošnjem šolskem letu vključila v projekt Od Alje do Žana, ki deluje pod okriljem Fundacije Nataše Pirc Musar – Ustanove Alma za enake možnosti kariernega razvoja mladih ter vključenost in skrb za starejše, Slovenske filantropije – Združenja za promocijo prostovoljstva, Zveze Anite Ogulin in ZPM.

Amelija Homec z izbrano sliko na vrednoto spoštovanje.

Obisk predsednice države na izobraževanju učiteljev v Kranjski Gori.

Svetovna kavarna – izobraževanje kolektiva.

Naslov projekta je simbol vseh črk abecede, kjer vsaka črka in s tem vsak otrok pomeni pomemben glas, ki potrebuje vso našo pozornost, podporo, vedenje otrok, da so slišani in podprti. V šoli se zavedamo izzivov sodobnega časa, zato z vso resnostjo in srčnostjo uresničujemo ideje, ki smo si jih zastavili. Naš osnovni namen je okrepiti vlogo učiteljev in šole kot institucije v zaščiti duševnega zdravja otrok. Prav zato smo začeli s številnimi aktivnostmi, za katere menimo, da so dobro sprejete v kolektivu in tudi med učenci. Stremimo k temu, da vključujemo učence, starše, učitelje in širše okolje. Izpostavimo lahko, da smo v mesecu januarju pričeli s celoletno dnevno aktivnostjo Misel dneva, v katero se učenci poglobijo in ji dajo pomen v razredu z učitelji,

Tim Od A do Ž z dr. Anico Mikuš Kos.

starše in ostale goste šole pa pričaka na vhodnih vratih. Znotraj projekta smo sodelovali tudi na natečaju Slovenska razstava vrednot, kjer je bila Amelija Homec, učenka 5. c razreda, z ustvarjanjem na vrednoto spoštovanje izbrana za obcestni plakat, ki se med ostalimi devetimi vrednotami nahajajo po Sloveniji. V projekt so vključeni številni odlični in v strokovnem pogledu izjemni ljudje, zato smo ponosni, da lahko z njihovo pomočjo širimo dobro in delimo svoje znanje širše v družbo.

Mag. Smiljana Valc s šolskim timom projekta Od A do Ž

Otroci Vrtca Šentilj in Vrtca Ceršak so skupaj zapeli

Pevska zbor Vrtca Šentilj in Vrtca Ceršak sta združila moči in se skupaj postavila na oder ter pogumno in ponosno zapela. Območno srečanje vrtčevskih pevskih zborov je potekalo 17. aprila 2025 v Kulturno prosvetnem domu Vlada Pipana Šentilj v organizaciji

Javnega sklada Republike Slovenije, OI Pesnica pri Mariboru, in Zveze kulturnih društev občin Kungota, Pesnica in Šentilj.

Za otroke je bil ta dogodek nepozabno doživetje. Stopili so na velik oder in doživeli izkušnjo

nastopanja pred polno dvorano ljudi. Doživeli so, kako je trud vseh vaj in priprav na nastop poplačan, ko se z zadovoljstvom prikloniš navdušeni publiki.

Ksenija Breg in Kerstin Matjašič
Fotografija: Petra Kašman Jelenko.

Rekorden uspeh učencev OŠ Sladki Vrh na tekmovanju v hitrih lončkih

Trije učenci šestega razreda Osnovne šole Sladki Vrh – Lan Nikl, Nik Behin in Aljaž Nekrep Jarc – so na državnem tekmovanju v hitrih lončkih, ki poteka v sklopu priljubljene televizijske oddaje Male sive celice, dosegli izjemen in zgodovinski uspeh. Tekmovanje je bilo predvajano na RTV Slovenija, kjer oddaja že 30 let navdušuje

mlade gledalce po vsej Sloveniji. Prav letošnja sezona je bila še posebej slovesna, saj oddaja praznuje tridesetletnico predvajanja na SLO 1.

Fantje so se z izjemno zbranostjo, natančnostjo in ekipnim duhom iz kroga v krog uspešno prebijali med najboljše, pri tem pa suvereno izločali nasprotnike. Z vsakim nastopom so navduševali občinstvo in sodnike ter si zasluženo priborili mesto v velikem finalu. V odločilnem dvoboju so se pomerili proti ekipi OŠ Toma Brejca Kamnik in s spektakularnim nastopom premagali konkurenco.

Njihov skupni čas, 33.053 sekunde, je postal absolutni rekord vseh sezon tekmovanja v hitrih lončkih!

Za izjemen ekipni uspeh so fantje prejeli družabne igre in izlet na Dunaj, ki bo zagotovo še dodatno obogatil njihovo nepozabno izkušnjo.

Še posebej pa sta se izkazala Lan in Aljaž, ki sta se uvrstila v finale posameznega tekmovanja. V napetem dvoboju je bil boljši Aljaž, ki je domov odnesel glavno nagrado – igralno konzolo.

Učenci so s svojo predanostjo, energijo in športnim duhom navdušili širšo Slovenijo ter dokazali, da z voljo in vztrajnostjo lahko dosežeš vrhunske rezultate.

Iskrene čestitke Lanu, Niku in Aljažu za izjemen uspeh!

Mentorica Jasmina Jančič
Avtorica fotografij: Jasmina Jančič.

Sabina Kotnik, vodja Knjižnice Šentilj

Vse, ki vas pot načrtno ali po naključju zanese v Knjižnico Šentilj, enoto Mariborske knjižnice (v nadaljevanju besedila MK), vas tam pozdravi njena predana vodja Sabina Kotnik. Gre za izjemno prijazno osebo, ki jo odlikujejo brezmejna sposobnost življenja v druge, široka razgledanost, stalna pripravljenost za svetovanje o ustreznem čitju in želja po klepetu o vsakdanjostih.

Z mešanimi občutki smo knjigoljubke in knjigoljubi v Šentilju septembra 2012 začeli spoznavati novo knjižničarko. Sama pravi, da je v Šentilj prišla kot mlada univ. dipl. prof. slovenščine, ki jo pedagoško delo v šoli ni nagovorilo. Želela si je delati v knjižnici. Najprej je v knjižnici delala kot prostovoljka. Opravljala je vse, kar so ji naročili, od najbolj preprostih, neuglednih, opravił do zahtevnejših nalog. Te izkušnje so bile ustrezna popotnica, ki jo je pripeljala do dela vodje enote.

V Šentilj je prišla z velikimi pričakovanji in načrti za razvoj enote, v katero je bila postavljena. Prišla je v lepo urejen sodoben knjižnični prostor z veliko gradiva, pogoji za delo vodje so bili ugodni. Kotnikova pove, da sodobna knjižnica ni le prostor za izposajo čtiva. Ni le mesto s knjižnimi policami, če v njem ni programa, ki ta prostor spremeni v okolje brezmejnih ustvarjalnih možnosti. Zaznala je, da bo morala v šentiljski knjižnici udejanjati svojo vizijo sodobne, z raznolikimi vsebinami opremljene knjižnice.

Na začetku je z zadržanostjo začela navezovati stike z bralkami in bralci, navajenimi dela predhodnic in predhodnikov. V veliko prednost si šteje, da je prišla v neznano okolje, dnevno namreč v knjižnico prihaja iz okolice Slovenske Bistrice, kjer je doma. Kot nepopisan list je bila tukaj prisiljena spoznavati raznovrstne načine razmišljanja, prepoznavati pričakovanja, potrebe

Portret Sabine Kotnik, vodje Knjižnice Šentilj

in želje v Šentilju in okolici. Razmeroma hitro je oblikovala dobre odnose z vodstvom knjižnice naklonjene Občine Šentilj, z obema osnovnima šolama in vrtci, kasneje pa še z Varstveno delovnim centrom Polž, društvi in raznolikimi organiziranimi interesnimi skupinami v kraju in občini.

Tako je Knjižnica Šentilj postala ne le prostor za izposajo knjižnega gradiva, ampak tudi križišče in stičišče otrok, mladine in odraslih. Z izkušnjami rasteš, je povedala. To spoznanje jo je naučilo, da na hitro vpeljane novosti v ustaljenem programu ne pijejo vode.

V Knjižnico Šentilj zahajajo starši in otroci, ki v posebej opremljenem delu knjižnice poiščejo slikanice in pravljice, posedijo, listajo po njih, se zamotijo v igri ...

Mlada generacija prihaja po šolskih obveznostih v računalniški in čitalniški del. Včasih le na klepet, posvet in po nasvet. Mnogokrat se Sabina znajde v vlogi zaupnice. Zna »prebrati« obiskovalke in obiskovalce. Zna prisluhniti njihovim vsakdanjim težavam,

ustreči željam, priporočiti čtivo. Ponotranjila je poslanstvo, ki se mu je zavezala. Njena nekdanja sodelavka, dr. Sabina Fras Popovič, je zapisala: »Vsebinsko, ideje, domislice in rešitve, kako branje približati in ohraniti, prispevajo knjižničarke in knjižničarji. Najbolje tisti, ki se povezujejo in sodelujejo. Med temi je Sabina Kotnik.«

V šentiljsko enoto MK je včlanjenih 383 odraslih in 316 mladih. Za izposajo je na voljo 30993 knjig, 571 izvodov neknjižnega gradiva, 468 izvodov je v deležu premične AV-zbirke in 159 serijskih publikacij. Sem prihajajo poleg včlanjenih bralk in bralcev tudi od drugod, iz drugih enot MK in Bibliobusa. Zlasti takrat, ko zeleno gradivo drugod ni na razpolago, npr. domače branje učencev v osnovnih šolah. Prihaja tudi do vračanja gradiva, ki si ga člani izposodijo v kakšni drugi enoti, v Šentilju pa ga le vrnejo ali obratno. Bibliobus, ki je s svojimi postanki začel v Sladkem Vrhu leta 1974, vozi še v Ceršak, Selnico ob Muri in na Zgornjo Velko.

V Šentilju se že več kot 130 let skozi generacije prepletajo

sedanjost, preteklost in prihodnost, nasmehi, radovednost, stiski rok, vedoželjnost, različne usode, znanost, mnenja o prebranih knjigah, druženje in prijateljevanje ter mnogo več.

1892. leta je bila na pobudo takratnega župnika Matije Kelemina ustanovljena Knjižnica Kmetskega bralnega društva, ki je tod delovala v župnišču. Nato je šentiljsko knjižničarstvo delovalo pod okriljem različnih kulturnih društev.

Od leta 1973 je v Šentilju enota MK – Knjižnica Šentilj.

Seznam Sabininih delovnih obveznosti je zajeten spisek nalog: izposoja, skrb za članstvo, upravljanje zbirke in administracija - mesečna, polletna, letna poročila, s katerimi upravičuje financiranje s strani države in lokalne skupnosti.

V nadaljevanju pove, da je zelo pomemben del njene dejavnosti bibliopedagoško delo z mladimi in odraslimi. Gre za navduševanje, zlasti mladih, za branje. Del tega je pripovedovanje pravljic. V sodelovanju z vrtci v občini pripoveduje pravljice za otroke. V okviru dela Oddelka za dejavnosti, prireditve in promocijo MK je pripovedovalka pravljic za odrasle. Kot organizatorka prireditev v enoti sledi programski strategiji omenjenega oddelka. Prireditve se odvijajo na pobudo MK, občine, društev, posameznikov. Tudi na svojo pobudo izbere temo dogodka in opravi vse, kar je potrebno za njegovo izvedbo. Prireditve, tematske razstave, priložnostne proslave so lepo obiskane in v okolju odmevne.

Pogosto se Sabina na omenjenih dogodkih znajde v vlogi scenaristke, producentke, voditeljice, moderatorke ... Posebno mesto imajo v knjižnici likovne razstave. Že nekaj let odlično sodeluje z Likovno sekcijo KUD Gabrijel Kolbič Zgornja Velka, ki v knjižnici postavlja razstavo del svojih članic in članov ali gostujočih ustvarjalcev.

Naša knjižničarka pravi, da je tovrstno oplemenitenje programa enote zavidljiva dodana vrednost. Obiskovalke in obiskovalci knjižnice si med iskanjem gradiva na policah mimogrede ogledujejo razstavljene eksponate in se pogovarjajo o ogledanem.

Jeseni leta 2016 je v čitalniškem delu knjižnice našel svoj prostor družabni kotichek Skodelica besed, ki je svojo 2. kulturno sezono tam nadaljeval po preselitvi iz Medgeneracijskega centra Šentilj. Sabina pove, da je kotichek, ki vsak četrtek dopoldan s svojim programom »zasede« čitalniški del, unikum v MK. Debatni klub, tematski pogovori, klepeti o vsem mogočem, branje, učenje, izmenjava izkušenj in nasvetov, ki se odvijajo v koticčku, spreminjajo knjižnico v krajevno dnevno sobo. Sabina pravi, da si v MK želijo več tovrstnih dejavnosti tudi v drugih enotah. Sama se pogosto vključi v program kot voditeljica literarnih dopoldanskih predstavitev povabljenih gostov. Vsako leto na izbran dan v decembru s kolegico iz Knjižnice Pekre, Suzano Slavič, pripovedujeta pravljice za odrasle. Družčina Skodelice besed se počuti v knjižnici sprejeto in dobrodošlo.

Nazadnje še nekaj o zasebnosti vodje Knjižnice Šentilj. V prostem času bere, hodi v gledališče, posluša glasbo raznolikih žanrov, rada vrtnari, s svojim življenjskim sopotnikom veliko potuje, rada ima živali, ljubi dolge sprehode s hišnim ljubljencem – psom Kjotom ...

Ne mara sodobne – hitre in brezosebne družbe. Težko se znajde v času in prostoru, kjer vlada pohlep, nezdrava tekmovalnost, pomanjkanje potrebe po prilagajanju in sprejemanju drugačnosti. Kakovost biti vidi v tkanju medosebnih vezi. Vse zapisano se kaže v njenem poklicnem delu. Nejevoljna je, če je delo opravljeno neodgovorno, nedosledno, mimo dogovorjenih pravil. Ne mara družbe, v kateri zaznava pomanjkanje spoštljive

medsebojne komunikacije. S svojim delovanjem odpira vrata v topel in varen kulturni prostor srčnih ljudi, ki se srečujejo v knjižnici in v njej ustvarjajo nepozabne, lepe zgodbe.

Letos ji je Občina Šentilj na predlog občinskega svetnika, Tilna Krapšeta, in direktorja MK, mag. Klemna Brvarja, podelila srebrni grb za zelo pomembne dosežke in uspehe v občini. Direktor MK je o svoji sodelavki zapisal: »Sodobne knjižnice ljudem ne služijo več le kot izposojevališča kvalitetnih knjig in drugega gradiva, ampak vse bolj postajajo prostori povezovanja, kjer se ljudje različnih generacij družijo, skupaj ustvarjajo in izobražujejo ter osebno rastejo. Sabina Kotnik to vlogo zelo dobro razume in jo že nekaj let premišljeno in z veliko posluha za ljudi razvija v šentiljskem okolju.« Odličje je bilo s Sabinine strani nepričakovano. Šteje si ga v veliko čast. Daje ji nov zagon in jo obvezuje, da program dela zastavi ambicioznejše.

Na vprašanje o načrtih za v prihodnje odgovori s potrebo po prostorski širitvi enote, ureditvi primernejšega razstavnega in prireditvenega prostora, nabavi dodatne, sodobni knjižnici ustrezne opreme. Želi si razširiti program bibliopedagoškega dela z mladimi. Osnovnošolska populacija je že vključena v projekt Rastem s knjigo. Ustrezno opremljen knjižnični prostor s sodobno digitalno tehnologijo bi morebiti vanj privabil tudi srednješolce in študente.

Portret je nastal ob izteku aprila, meseca knjige. Sabina Kotnik vsem bralkam in bralcem Glas-ila želi, da v počitniškem času sledijo usmeritvi letošnjega svetovnega dneva knjige in avtorskih pravic: »Knjiga in narava«.

Nagovarja nas, da s knjigo v roki poiščemo miren kotichek v naravi in se prepustimo, da nas branje ponese v zgodbe, ki napojijo dušo z lepim, dobrim, plemenitim.

Vida Koren

8. svetovni dan čebel

20. maja smo praznovali že 8. svetovni dan čebel (SDČ) – dan, ki je posvečen opravevalcem, brez katerih si težko predstavljamo življenje, kot ga poznamo danes. Svetovni dan čebel je bil razglašen leta 2017 na pobudo Republike Slovenije in pomeni enega največjih diplomatskih dosežkov naše države.

Slovenci smo s tem praznikom svetu poslali pomembno sporočilo: čebele niso le del naše tradicije, ampak so ključne za obstoj življenja na Zemlji. Prvo uradno praznovanje je potekalo leta 2018 v Žirovnici, rojstnem kraju Antona Janše, pionirja sodobnega čebelarstva, rojenega prav 20. maja 1734. Njegovo znanje in spoštovanje do narave nas še danes navdihujeta.

Ob praznovanju svetovnega dne čebel se vsako leto povežejo številne organizacije, društva, šole in posamezniki – tako v Sloveniji kot po svetu.

Zakaj so čebele tako pomembne?

Morda se niti ne zavedamo, da so čebele in drugi opravevalci odgovorni za opravevanje kar 75 % kulturnih rastlin, ki jih uporabljamo v prehrani. Poleg tega so tudi kazalniki zdravega okolja – če njim ni dobro, tudi nam dolgoročno ne bo.

Žal so čebele danes v mnogih delih sveta ogrožene. Glavni vzroki za to so intenzivno kmetijstvo, uporaba pesticidov, podnebne spremembe in izguba življenjskega prostora.

Kaj lahko storimo sami?

Vsak izmed nas lahko prispeva k bolj čebelam prijaznemu okolju. Tukaj je nekaj enostavnih, a učinkovitih ukrepov:

- Na vrtovih, balkonih ali kmetijskih zemljiščih sadimo medovite rastline.
- Travniki ne kosimo prezgodaj – pustimo, da rastline odcvetijo.
- Kupujemo med in čebelje pridelke od lokalnih čebelarjev.
- Ne uporabljamo pesticidov, zlasti med cvetenjem.
- Če imamo možnost, odstopimo prostor za panje ali se preprosto povežimo s čebelarji v domačem kraju.
- Podprimo čebelarje, ki skrbijo, da čebele ostajajo med nami.

Praznik z mislijo na prihodnost

Svetovni dan čebel ni le praznovanje – je tudi priložnost za razmislek. S tem, ko pomagamo čebelam, pomagamo tudi naravi in sebi. Čebele za življenje potrebujejo isto kot mi: čist zrak, zdravo okolje in ravnovesje v naravi.

Naj nas letošnji svetovni dan čebel opomni, kako pomembna je povezanost človeka z naravo – in kako z majhnimi dejanji lahko naredimo velike spremembe.

Dr. Peter Kozmus,

podpredsednik svetovne čebelarске organizacije Apimondia

Sadimo medovite rastline za prihodnost

Skupaj za boljšo prihodnost opravevalcev

Čebelarška zveza Slovenije (ČZS) že četrto leto zapored ozavešča o pomenu sajenja medovitih rastlin in ohranjanja narave za čebele, metulje ter druge opravevalce. Projekt "Dan sajenja medovitih

rastlin", ki ga obeležujemo vsako leto na zadnjo soboto v marcu, se je v tem času razširil in pridobil številne podpornike doma in v tujini. Pomembno vlogo pri uspešni izvedbi pa imajo tudi donatorji in sponzorji, ki prispevajo sredstva in sadike za sajenje.

Uspešna delitev sadik medovitih dreves med občinami

V letošnjem letu smo izvedli obsežno akcijo razdelitve sadik medovitih dreves med slovenske občine. Zahvaljujemo se Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (Ministrstvo), ki je omogočilo naročilo sadik, ter čebelarjem na 13 lokacijah po Sloveniji, ki so pomagali pri njihovi razdelitvi med občinami. Posebna zahvala gre tudi Drevesnici Štivan za kakovostno pripravljene sadike. V sklopu projekta je bilo razdeljenih kar 3.500 sadik srebrne lipe (*Tilia tomentosa*) in 850 sadik jablane (*Malus domestica*), ki bodo v prihodnjih letih krasile in medile po celotni Sloveniji.

V projektu je sodelovalo 70 občin, verjamemo pa, da se nam bo v prihodnosti pridružilo še več lokalnih skupnosti. Občine imajo še vedno možnost povezovanja s čebelarskimi društvi in sodelovanja v okviru "Javnega razpisa za

sofinanciranje sadik medovitih rastlin", ki ga je razpisalo Ministrstvo.

Partnerstvo za medeno prihodnost

Podjetje HOFER, dolgoletni partner ČZS, je tudi letos v okviru projekta "Skrbimo za medeno prihodnost" podprlo "Dan sajenja medovitih rastlin" in zagotovilo posebne pakete za delavnice sajenja medovitih rastlin, namenjene 176 čebelarskim krožkom po vsej Sloveniji. Skupaj smo razdelili:

- 528 vreč substrata (20 l),
- 704 pakete semen bazilike,
- 704 pakete semen modrega glavinca,
- 704 pakete semen origana,
- 704 pakete semen sivke.

Otroci so skupaj s čebelarskimi mentorji posejali semena v lončke, jih označili in sedaj spremljajo njihovo rast bodisi doma bodisi v šoli. Zahvaljujemo se mentorjem,

ki že najmlajše ozaveščajo o pomenu sajenja medovitih rastlin in varovanja narave.

Naj bo to spodbuda za vse vas, ki prebirate ta članek – posadite medovito drevo ali medovito rastlino, povabite k temu še svoje bližnje in prispevajte k ohranjanju čebel ter drugih opraševalcev. Le z njihovo pomočjo bomo tudi v prihodnje uživali v bogatih in raznolikih darovih narave.

Kjer vsak cvet šteje!

Tomaž Samec, svetovalec JSSČ za zagotavljanje varne hrane

Narava je super, klopi pa ne – zaščitite se!

Toplo vreme in sonce vabita k dejavnostim v naravi, na plan pa privabljata tudi klopi. Ti med drugim prenašajo tudi klopni meningoencefalitis (KME), zaradi katerega v zadnjih letih v Sloveniji povprečno zbolijo okoli 100 ljudi. Nekaterim okužba pušča trajno invalidnost, lahko vodi v smrt. Cepljenje učinkovito in varno ščiti pred okužbo s KME.

Klopi se nahajajo predvsem v gozdni podrasti, grmovju vlažnih mešanih gozdov, travi, a dobimo ga lahko tudi na otroškem igrišču ali na domačem vrtu. Prenašajo lahko povzročitelje bolezni, ki lahko pri človeku povzročijo resne zdravstvene težave. V Sloveniji je med boleznimi, ki jih prenašajo klopi, najpogostejša lymska borelioza – pojavlja se po vsej državi, na leto zaradi te bolezni zbolijo med 3 000 in 7 000 ljudi.

Slovenija spada v vrh evropskih držav po pojavljanju klopnega meningoencefalitisa. Pojavnost klopnega meningoencefalitisa in lymske borelioze je v Sloveniji največja v toplejšem delu leta in doseže vrh v poletnih mesecih.

**Narava je super,
klopi pa ne
– zaščitite se!**

Tako je v tem trenutku še pravi čas, da se lahko tisti, ki še niso bili cepljeni proti klopnemu meningoencefalitisu, proti tej

bolezni zaščitijo s cepljenjem. Proti lymski boreliozni cepiva ni, se pa bolezen zdravi z antibiotiki.

Cepljenje proti klopnemu meningoencefalitisu je priporočljivo za vse osebe, starejše od 1 leta. Brezplačno je na voljo za otroke, rojene od leta 2016, pri čemer morajo biti ob cepljenju starejši od 1 leta. Prav tako se lahko v breme obveznega zdravstvenega zavarovanja proti KME cepijo vsi odrasli, ki v tekočem letu dopolnijo 45, 46 ali 47 let ter zamudniki. V letošnjem letu so tako do cepljenja v breme obveznega zdravstvenega zavarovanja upravičene osebe, rojene od leta 1970 do 1980.

Cepljenje (osnovno cepljenje oz. 3 odmerke) zgoraj naštetim osebam krije obvezno zdravstveno zavarovanje in se lahko opravi pri pediatru oz. izbranem osebnem zdravniku.

Poskrbi za svojo rit, odzovi se v Program Svit!

Rak debelega črevesa in danke je četrta najpogostejši vzrok smrti med raki v Sloveniji, saj vsako leto okoli 1400 ljudi zboli za to obliko raka, približno 700 pa jih zaradi te bolezni umre.

V Sloveniji vse od leta 2007 poteka državni Presejalni program Svit, ki je namenjen zgodnjemu odkrivanju predrakavih sprememb ter raka debelega črevesa in danke.

Z dopolnjenim 50. letom starosti so vsi prebivalci Slovenije

z urejenim obveznim zdravstvenim zavarovanjem vabljeni v Program Svit, ki je namenjen populaciji v starosti 50–74 let. Program financira država, kar pomeni da je za udeležence brezplačen.

KAKO SODELUJEM V PROGRAMU SVIT?

1. Izpolnite izjavo o prostovoljnem sodelovanju (ne pozabite se podpisati) in jo v priloženi kuverti pošljite na Program Svit.
2. Če ste ustrezni kandidat za sodelovanje v Programu Svit, boste na dom prejeli komplet dveh testerjev za odvzem vzorcev blata. Testiranje se opravi doma, na neboleč način, z enostavnim testom. Sledite priloženim navodilom in vzorca po opravljenem odvzemu v priloženi kuverti oddajte na pošti.
3. Če je vaš izvid negativen, boste v Program Svit ponovno vabljeni čez dve leti od poslanega vabila v prejšnjem presejalnem krogu. Če pa je vaš izvid pozitiven, vas bomo napotili na kolonoskopijo, kjer bo zdravnik specialist ugotovil, kaj je vzrok krvavitve.

Udeležba v programu Svit je izjemno pomembna, saj lahko pravočasno odkrije bolezen v zgodnji fazi, preden se razvijejo resni znaki in ko je zdravljenje najbolj učinkovito. Udeležba v programu Svit rešuje življenja, zato je pomembno, da se vabilu odzovete.

Za vse informacije o Programu Svit in za pomoč pri vključevanju v program se obrnite na Svitovo podporo v Zdravstvenem domu dr. Adolfa Drolca Maribor:

Telefon: 02 22 86 301/070 542 052

E-pošta: ckz.maribor@zd-mb.si

Svit lahko reši življenje tudi vam, zato se vključite v program in k temu spodbudite še svoje bližnje.

Družinske skupine Al-Anon

Ste v skrbeh, ker vaš bližnji preveč pije? Vas je strah in sram zaradi tega?

Nihate od obupa do jeze, od občutka krivde do žrtve? Imate težave z zdravjem? Niste sami.

Družinske skupine Al-Anon

smo anonimna skupnost svojcev z boleznijo alkoholizma. S pomočjo al-anonskega programa si pomagamo pri okrevanju od posledic življenja z zasvojeno osebo ali osebami. Informacije o srečanjih skupin po Sloveniji in preko spleta na Zoom, najdete na <https://www.al-anon.si/strani/srecanja.php>. Toplo vabljeni!

Anonimni telefon: 041/590-789, 031/744-722, 040/589 877.

Kaj je samospoštovanje in zakaj je pomembna samozavest?

Samospoštovanje pomeni spoštovanje in občudovanje samega sebe. Ameriško psihološko združenje opredeljuje samospoštovanje kot »stopnjo, v kateri so lastnosti in značilnosti, ki jih vsebuje samopodoba, pozitivne.« To ne pomeni, da se hvalimo, ampak da se znamo pohvaliti in ceniti in to tudi takrat, ko nam ne gre vse po planu.

Samospoštovanje in visoka samozavest ne pomenita zgolj »biti všečen« sam sebi, temveč vsebujeta veliko komponent. Človek, ki sam sebe spoštuje, ne zapravlja časa in energije za negativne samogovore.

Samozavesten človek ni nekdo, ki nikoli nima »slabih« dni. Je nekdo, ki lahko te, z njimi pa »manj prijetne misli«, obrne sebi v prid. Z drugimi besedami: »Samopodoba pomeni, kako občutiš in čutiš samega sebe ter kako doživljaš samega sebe in zajema tisto, kar si misliš in ceniš v in na sebi«.

Visoka samozavest pomeni, da se na splošno držimo pozitivno. To ne pomeni, da imamo radi vse na sebi ali da mislimo, da smo popolni. Nasprotno. Tudi za tiste, ki so samozavestni, je značilno in običajno, da so »samokritični« in da imajo nekatere dele ali vidike sebe, na katere so manj ponosni ali dele, s katerimi so manj zadovoljni.

Vsaka oseba lahko pri oblikovanju svoje samopodobe in tem, kako se počuti, posebej poudari nekatera področja, ki vplivajo na samopodobo. Na primer: dajanje dodatnega pomena našemu videzu, statusu razmerja, talentom ali poklicnim dosežkom ali pomanjkanju le-teh. Z

drugimi besedami: »Človek se lahko osredotoči na svoje negativne vidike ali na pozitivne vidike.« Resnica je, da imamo ene in druge vsi.

Nekatere raziskave denimo kažejo, da fizična privlačnost ne napoveduje visoke samozavesti. Dejansko je ena izmed študij pokazala, da so najstniki z »obrazno privlačnostjo« dosegli nižje ocene samozavesti kot njihovi vrstniki. Z drugimi besedami: »Oseba, za katero se zdi, da ima vse - odlično službo, romantičnega partnerja, lepoto, fit telo, morda sama sebe ne bo videla v vsej svoji veličini«.

Pomnjenju Ameriškega psihološkega združenja je visoka samozavest ključnega pomena za pozitivno duševno zdravje in dobro počutje. Visoka samopodoba je pomembna, ker nam pomaga razviti veščine spoprijemanja, obvladovanja stiske in negativnosti postaviti v perspektivo oziroma jih obrniti sebi v prid. Če cenimo samega sebe, se prav tako ne nagibamo k neupravičeni osredotočenosti, krivdi, dvomu vase, brezizhodnosti ali obremenjenosti delov, s katerimi nismo zadovoljni. Prav tako se lažje spopadamo s stresom, tesnobo in pritiski, bodisi v šoli, službi, doma ali z vrstniki.

Visoka samozavest je povezana tudi s prosocialnim vedenjem (to so dejanja z namenom, da bi koristila drugim, npr. velikodušnost in lastnosti, kot je empatija), fleksibilnostjo in pozitivnimi družinskimi odnosi. Študija iz leta 2014 je namreč pokazala, da so bili študentje z višjo samopodobo in ljubečimi ter podpornimi odnosi, povezanimi s primarno družino,

v šoli uspešnejši in so se bolje prilagodili socialni prilagoditvi življenja v novem okolju.

Tako kot za mnoge elemente duševnega zdravja raziskovalci pogosto opisujejo samozavest kot nekaj, kar obstaja v spektru celote. Kot vse drugo v življenju se tudi naša samopodoba spreminja in raste, ko dozorevamo in živimo svoje življenje ter je kot nekakšen odgovor na ključne življenjske dogodke. Res pa je tudi, da ljudje težimo k določeni točki samozavesti, ki je lahko vztrajna, naj bo visoka, nizka ali nekje vmes.

Nekatere strategije, ki nam lahko pomagajo do boljšega razmišljanja o sebi, vključujejo naslednje:

- sprejmite pohvale,
- vzemite si čas zase,
- naučite se ljubiti (samega sebe),
- začnite vsak dan poudarjati vsaj tri (3) stvari, ki jih imate pri sebi radi,
- začnite ceniti vse svoje, tudi in predvsem negativne, izkušnje, ki so vas izoblikovale,
- obkrožite se s pozitivnimi ljudmi,
- odmaknite se od ljudi, ki vas žalijo.

In še en nasvet za konec. »Ko boste pričeli delati na sebi, predvsem na svoji samozavesti, bodite sami s seboj prizanesljivi. Nobena sprememba se ne zgodi iz danes na jutri in kot pri vsaki drugi stvari, sta tudi pri delu na sebi pomembna čas in vaja.«

Lana Vouk,
študentka Filozofske fakultete

Zdrava samopodoba

Zagotovo ste že slišali, kako pomembna je »zdrava« samopodoba, kako se morate začeti ceniti, verjeti vase in da pravzaprav ne morete ljubiti drugih, dokler ne ljubite sebe. To s psihološkega vidika popolnoma drži, a kaj, ko »gradnja« zdrave samopodobe ni tako enostavna.

Oseba z »zdravo« samopodobo svojo osebnost zaznava stvarno. Pravzaprav se malenkostno precenjuje, ker jo to motivira, da se nekoliko bolj trudi, saj skuša uresničiti svojo idealno predstavo, vendar se ne počuti slabo, če ji ne uspe prav vse, kar si je zastavila. Taka oseba tudi skrbi zase, se spoštuje, ne dovoli, da bi jo drugi razvrednotili ali ji onemogočili zadovoljevanje potreb, ne zanemarija svojih sposobnosti.

»Zdrava« samopodoba je pozitivna, vendar tak človek ni domišljav ali nečimrn. Oseba s pozitivno samopodobo ceni svoje osebnostne lastnosti in sposobnosti. Večinoma ravna skladno s svojo samopodobo. Zastavlja si visoke, vendar dosegljive cilje. V življenju je

uspešnejša, ker se konstruktivno spoprijema s problemi in težavami. Iz napak naredi izkušnje. Lažje razvija ter ohranja zdrave in vzajemno zadovoljive medosebne odnose ter bolj je tudi pripravljena sodelovati. Je samostojna in ne potrebuje nenehnega odobravanja drugih. Je pogumna in radovedna pri sprejemanju novih izkušenj in izzivov. Za ljudi s pozitivno samopodobo je značilno tudi, da svoje sposobnosti in lastnosti zaznavajo skladno z realnostjo in pri tem verjamejo, da lahko vse to še izboljšujejo. Prav tako imajo taki ljudje lepši in boljši odnos do samega sebe. Tak posameznik tudi bolj zaupa vase, zato si upa postavljati višje cilje, ki ga tudi bolj motivirajo. Vse to pa pomeni tudi večje možnosti za uspeh. Nekdo, za katerega je značilna visoka samopodoba, vse probleme vidi kot izzive in se z njimi konstruktivno sooča. To enostavneje povedano pomeni, da se pred problemi ne ustavi, pač pa je nagnjen k iskanju rešitev. V primeru, ko taka oseba naredi napako ali doživi neuspeh, vse to dojema kot izkušnje in priložnost za rast.

Ljudje s pozitivno samopodobo se ne ozirajo preveč na mnenje drugih in so tudi bolj samostojni. Poleg tega so pogumni in vedno na lovu za novimi izzivi, ki jim polnijo in osmišljajo življenje. In kar je najpomembnejše, osebe s pozitivno samopodobo znajo poskrbeti zase in se zavedajo pomembnosti le tega. In če ima oseba pozitivno samopodobo, ima posledično tudi visoko samopodobo miselnosti, ki ji omogoča, da proslavi svoje prednosti, izziva svoje slabosti in se počuti dobro v sebi in svojem življenju. Omogoča ji, da v perspektivo postavi vsakodnevne vzpone in padce, ker se v svojem bistvu ceni, si zaupa in se spoštuje. Visoka samozavest ji tudi pomaga razumeti, da ni vse odvisno od nas, da ne moremo vplivati na druge. Zato večino stvari neha jemati osebno. Zanimivo je, da visoka samopodoba ni vedno v skladu z okoliščinami ali lastnostmi, za katere bi objektivno domnevali, da bi morale biti povezane z dobrim počutjem do sebe.

Lana Vouk,
študentka Filozofske fakultete

80 let od konca druge svetovne vojne

9. maj 1945

8. maja 1945 je nacistična Nemčija podpisala brezpogojno kapitulacijo in s tem se je ob 23.01 v Evropi zaključila druga svetovna vojna. 9. maj 1945 je bil proglašen za dan zmage, od leta 1986 je dan Evrope.

Člani Društva upokojencev in Domovinskega društva generala Maistra Šentilj smo 16. aprila na Poljani pri Prevaljah na Koroškem obiskali prizorišče zadnje bitke druge svetovne vojne na evropskih tleh. Tam se je 15. maja 1945 na begu z Balkana jugoslovanski armadi in slovenski 14. diviziji predalo 30.000 nemških in kolaborantskih vojakov.

Veselje ob prihodu partizanov v osvobodjeno Ljubljano 9. maja 1945 (Muzej novejšje zgodovine Slovenije).

Pri Spomeniku svobodi in miru na Poljani.

Naši kraji ob koncu druge svetovne vojne

V zadnjem letu vojne je Osvobodilna fronta ustanovila Krajevne odbore Osvobodilne fronte, da bi po odhodu okupatorja izvajali novo, ljudsko oblast.

Zaplapolale so zastave svobode

Sladkogorsko tovarno papirja so zaprli že marca 1945, njeni vodje in domači kulturbundovci so zapuščali nemški Sladki Vrh. Zadnji je 8. maja pobegnil gostilničar Sheff, za njim pa so brod pri tovarni razstrelili. Nemška vojska je zadnji dan vojne na vrhu Sladkega Vrha razstrelila velik protiletalski top in po umiku čez Muro v Tratah porušila most na jugoslovanski strani.

9. maja zjutraj so zaplapolale jugoslovanske zastave na Pernerjevi hiši v Sladkem Vrhu, na trgovini Kocbek in na drogu pri brodu, Sladki Vrh pa je prvič postal slovenski kraj. Na občinski hiši na Velki je ob slovesnosti zaplapolala štiri metre dolga jugoslovanska zastava, ki jo je jeseni 1944 sešila mama Valentina Pohorca.

Po padcu Berlina, 1. maja 1945, so Šentilj skrivaj začeli zapuščati nemški uradniki, učitelji in drugi pomembneži. Komandir orožniške postaje je 3. maja OF predal orožje postaje v Slovenski ulici 17 in se z motorjem odpeljal domov v Strass, ponoči pa so odšli še orožniki.

Šentiljski Nemci so odšli 7. maja. Njihov župan je 8. maja odboru OF predal občinski urad in kot zadnji okupatorjev funkcionar zapustil Šentilj, dva prejšnja župana pa sta storila samomor. OF je prevzela oblast in z orožjem orožniške postaje opremila Narodno zaščito OF, nemški major pa ni porušil železniškega predora. Zadnje umikajoče nemške enote so pri cestarju Pfiferju v Ceršaku razstrelile za šest vagonov municije. Pfiferju je pogorela domačija, hišam daleč naokoli pa je naredila ogromno škodo.

V pozdrav svobodi sta 8. maja v Cirknici na Širčevi in Možetovi domačiji zaplapolali veliki slovenski zastavi s peterokrako zvezdo, ki ju je sešil Branko Putar iz Štrihovca, zatem so zastave zaplapolale po celotnem Šentilju. 20. maja so nekdanji pevski zbori na mitingu v pozdrav svobodi na sokolskem igrišču zapeli himno obmejnih Slovencev »Slovenec sem«.

Franjo Malgaj – borec za slovensko Koroško

Pri spomeniku Franja Malgaja na Dobrijah.

Na Koroškem smo spoznavali tudi boj za slovensko Koroško ob koncu prve svetovne vojne. V prevratnih dneh ob razpadu Avstro-Ogrske novembra 1918 se je koroška Mežiška dolina borila za vključitev v Državo Slovencev, Hrvatov in Srbov. Narodni svet za Mežiško dolino je poklical na pomoč poročnika Franja Malgaja iz Šentjurja pri Celju. V Celju in okolici je zbral 40 prostovoljcev, z njimi 16. novembra 1918 odšel na Koroško in pregnal avstrijsko vojsko iz Mežiške doline. 23. novembra je v soglasju z generalom Rudolfom Maistrom zasedel Labot in osvobodil Velikovec. 6. maja 1919 je, star komaj 24 let, ob ofenzivi jugoslovanske vojske na Koroško padel na Dobrijah pri Ravnah na Koroškem. Poklonili smo se njegovemu spominskemu obeležju in obiskali razstavo bojev za slovensko Koroško v Koroškem pokrajinskem muzeju.

Pred Maistrovo hišo na Uncu.

9. oktobra v Maistrovem letu 2024 smo se podali »Po poteh Rudolfa Maistra« od njegovega rojstnega Kamnika do Unca na Notranjskem, kjer je leta 1934 umrl.

Viri:

- Zbornik DDGM Šentilj, 2018.
- Anton Šeško: Šentilj z okolico med drugo svetovno vojno, 1975.
- Wikipedia.

Fotografije: Vladimir Maher.

Bruno Jelenko

Zapisi iz zgodovine Zg. Velke

Zgornja Velka je bila že od nekdaj v središču pozornosti predvsem zaradi njene lege na meji med dvema narodoma. Večstoletno prizadevanje za nemško prevlado ter ponemčevanje Slovencev sta Zgornjo Velko izoblikovala v trden mejni kamen ter pomemben branik pred germanizacijo.

Gradnja nove cerkve na velškem hribu je bil odločilen faktor ohranitve slovenstva na tej strani reke Mure.

Duhovniki te nove cerkve so se vedno zavedali, kako pomembni so obredi, pridige in poučevanje otrok v maternem, slovenskem, jeziku. Poučevanje v zakristijah, kuhinjah ali tudi na podstrešjih je vodilo v organizirano šolstvo. Pozidalo se je prvo šolsko poslopje, delo duhovnikov so prevzeli učitelji. Toda njihovo delo ni bilo samo poučevanje otrok v učilnicah. Posvetili so se raziskovanju zgodovine, zapisovanju ter osveščanju vseh krajanov. Gabrijel Majcen, rojen 6. julija 1858 na Zgornji Velki, je bil morda eden prvih, ki se je temeljito posvetil zgodovini našega kraja.

O njem je slovenski etnolog, Rajko Muršič, zapisal:

“Gabrijel Majcen se je kot zgodovinar zanimal tako za slovensko kot za lokalno zgodovino. Bil je član Zgodovinskega društva v Mariboru, redno je pripravljaval predavanja za širše občinstvo. Gradivo, ki ga je uporabil za ta predavanja, je le tu in tam uspel objaviti v različnih člankih. Na žalost pa je njegovo delo Doneski k zgodovini Velke v Slovenskih goricah in Marije Snežne na Velki ostalo le v rokopisnih fragmentih.”

Časopis za zgodovino in narodopisje Zgodovinskega društva Maribor, letnik 6, izdan leta 1909, je objavil članek, ki ga bom uporabil in citiral za predstavitev zgodovine Zgornje Velke.

“Predavanje pri Mariji Snežni dne 18. jul. 1909, predaval je gosp. prof. Gabriel Majcen.

Zgodovina Velke je mnogo starejša od zgodovine Marije Snežne, ki ima svoj početek v dobi Jožefa II. Gornja Velka je bila del zemljišča cmureške graščine, Spodnja Velka last drugih nemških plemenitašev. Lastniki cmureške graščine so bili do l. 1245 Murecki, do 1386 Kranichbergi, do 1401 celjski grofje, do 1483. l. Stubenbergi, do ok. l. 1500 cesar in do danes zopet Stubenbergi.

Hrastovcu. Vplivu cmureškega trga je župljane vsaj deloma odtrgala ustanovitev župnije, kajti do tega časa so botri in botre bili izključno cmureški prebivalci. Zgodovina Velke in Marije Snežne na Velki je obenem zgodovina boja za ohranitev slovenske zemlje in slovenske narodnosti ob meji.”

O tem predavanju iz leta 1909 Pokrajinski arhiv Maribor hrani fotografijo, ki jo z dovoljenjem objavljam v tem zapisu.

Najstarejša listina, ki imenuje posestnike na Spodnji Velki, je iz l. 1348. Nekateri teh posestnikov z imeni: Eppendorfer, Hollnecker, Albrechtsberg, Heimtschach, Weifienegger kažejo na nemške naseljence. Cerkevno je Velka spadala pod župnijo cmureško. L. 1445 je Velka štela 12–15 ognjišč. 1689. se je povodom kuge v občini Wiesenbach cmureške župnije postavila cerkev Marije Snežne. Šola je bila postavljena l. 1811. Kot posestnike navajamo v 17. stol. poleg Nemcev tudi Slovence. Marije Terezije ukaz, da se imajo najeta posestva izpremeniti v lastnine, pa je povzročil, da se naenkrat prikažejo pradedje sedanjih posestnikov, Slovenci. Podložni so bili ti kmetje cmureški graščini, Neukuhneggu, Gornji Radgoni in

Predavanja Gabrijela Majcna 18. 7. 1909 na Zg. Velki.

Gradnja cerkve Marije Snežne na Zgornji Velki ter njene predhodnice na Tratah je posebna zgodba v zgodovini našega kraja. Zgodba, o kateri obstajajo številni dokumenti v cerkvenih arhivih v Mariboru ter v Gradcu. Bogat vir zapisov pa so tudi cerkvene kronike, ki bi jih naj vodili duhovniki.

Leta 1850 je bilo namreč pod vodstvom Johana Carla Hosfricheterja, notarja iz Radgone, ustanovljeno Zgodovinsko društvo za Štajersko. Društvo je apeliralo na vse takratne cerkvene ustanove, naj vodijo in zapisujejo Cerkvene kronike. Priporočalo je, da se zapisujejo ne samo statistični

podatki, število rojstev, porok in smrti, ampak naj se zapisujejo tudi dogodki, podatki o gradnjah in nabavah v cerkvah in šolah. Zgodbe zanimivih ljudi, vojni dogodki, lahko tudi po spominu ali po pripovedovanju zanesljivih prič tudi za nazaj.

Prvo kroniko o Mariji Snežni je zapisal takratni kurat in nato župnik Jožef Golinar. Zajel je nekako prvo stoletje obstoja cerkve Marije Snežne.

Golarin je tudi objavljala razne članke o Mariji Snežni v takratnih pisnih medijih. Našel sem zanimiv zapis iz leta 1888 v knjigi *Življenje preblažene Device in Matere Marije* avtorja Janeza Volčiča, v kateri opisuje Marijine romarske poti: "Marija Snežnica na Velki. Od tega Marijinega svetišča mi piše župnik na Velki, gospod Jože Golinar, že 25. kimovca 1878. Bila je podružnica, ki je stala na desni strani Mure na hribu, z imenom Einsiedelberg. Ko sta bili pojenjali kuga in lakota, kateri sta grozno morili o tistih časih, in je grozoviti Turk klal in žgal po vseh naših deželah, postavili so Nemci Mariji na čast to podružnico. Ali nehvaležni potomci so jo tako v nemar pustili, da je začela razpadati. Cesar Jožef je zaukazal, naj se zida za slovensko sosesko „Velka“ nova cerkev, da potem dobi samostalnega dušnega pastirja. Pripovedujejo, da so bili Velčani tega silno veseli, da so urno zapregli svojo živino, poderli staro podružnico na sosednem hribu Einsiedelbergu ter so kamenje, opeko in kar so dobili, na svoja kola naložili in za novo cerkev semkaj zvozili. Vsak je celo lahko peljal, tudi po precej stermem bregu gori, akoravno si je naložil nenavadno

veliko težo. Nova cerkev je bila leta 1789 že toliko dodelana, da je bila 8. grudnia v njej prva sveta maša.

Matija Purgaj, prejšnji Murečki kaplan, je bil prvi tukajšnji kurat in je 21. grudnia kerstil Tomaža Sirka. Cerkev Matere Božje stoji na prelepem in rodovitnem bregu, od koder je posebno prijeten pogled na bližnje in sila daljne kraje. Vidi se nemška stran noter do glavnega mesta Gradca, preko katerega svojo glavo zdigava tako imenovani Plavuč. Vidijo se Švaberski, Vildonski in drugi nemški bregovi. Vidi se Pohorje in sosedno gorovje, Hervaška Ivanšica, tudi madžarski Lendovski grad z mnogimi cerkvami po Ogerski; celo Peca na Koroškem in kranjski visoki hribi. Svet še pripoveda, da, kjer je na zahodni strani veliki altar Marijine cerkve, stali so nekateri stari visoki gabri. Mimo njih so imeli prejšnji prebivalci stezo, po kateri so hodili v Murečko farno cerkev. Na teh gabrih so ob času Božje službe, ob nedeljah in praznikih, prepevale nepoznane tičice tako lepo in milo, veselo, da so jih kaj željno poslušali nedolžni pastirčki in drugi ljudje. Iz enega onih gabrov je bil napravljen cerkveni darilnik, v katerega so verniki svoje male darove metali; pred nekimi leti pa so ga božjeropne roke izpulile, v bližnji vinograd zanesle, ključavnice razkovele in uplenile nekaj bornih krajcarjev. Poveda se tudi, da so pri teh gabrih nekateri videli altarček, na katerem ste ponoči goreli dve sveči. Iz stare poderte podružnice je bila prenešena tudi prva podoba Matere Božje v to novo farno cerkev. Bila je pa majhna, zato je gospod Eilec, tukajšnji kurat, leta 1853 preskerbel novo prekrasno podobo, katero je slikal akademiški

umetnik Wonsiedler v Gradcu. Poprejšnja podoba, ponovljena in olepšana, visi na cerkveni steni v starodaven spomin. Veliko ljudstva se snide na praznik Marije Snežnice in v nedeljo med osmino tega praznika. Obakrat je od ranega jutra do poldne Marijina cerkev napolnjena. Na snežnično nedeljo so tri službe Božje. Prva ob šestih, druga ob devetih z nemško pridigo in zadnja o pol enajstih. Razun teh dveh shodov pridejo ob gotovih dnevih razne procesije, večinoma iz nemških sosesk, nekatere celo po šest, sedem ur daleč. Leta 1872., ko smo za toliko slavnega svetega očeta Pija IX. očitno molili, zbralo se je tukaj v devetih procesijah do osem tisoč pobožnega ljudstva, ki so se po opravljenih priserčnih molitvah čudno tiho in mirno razšli v nekaterih trenutkih. (Tako se je zapazilo tudi drugod pri takratnih obilnih shodih.)"

Prav gospodu Golarinju kakor tudi Majcnu se moramo zahvaliti, da sta nam z svojimi zapisi pred skoraj stopetdesetimi leti zapustila dragocene zapise, ki nas na preprost način popeljejo skozi zgodovino Zg. Velke in cerkve Marije Snežne.

Viri:

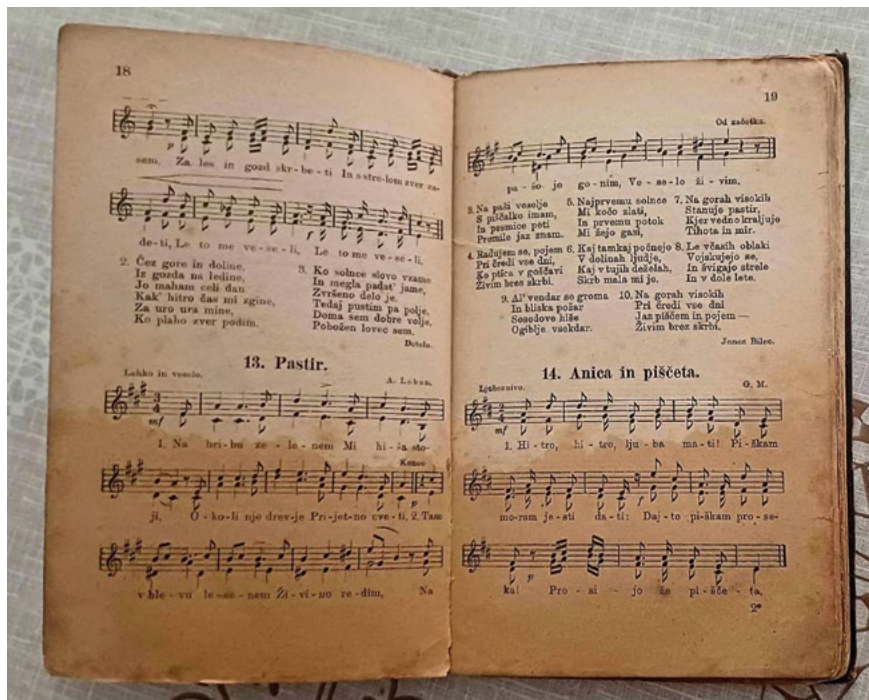
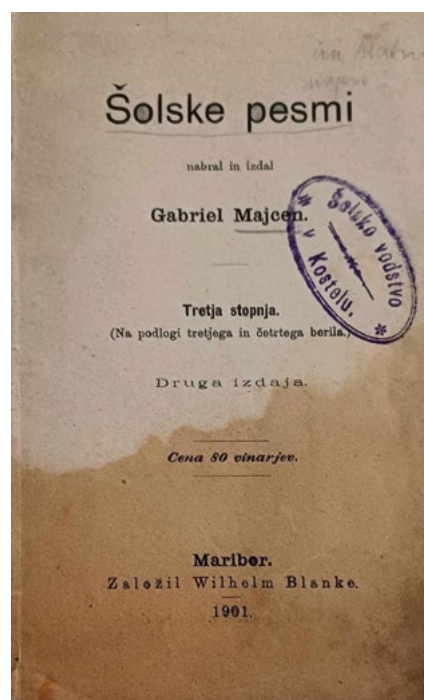
- Pokrajinski arhiv Maribor, fond Majcen Gabriel.
- Časopis za zgodovino in narodopisje zgodovinskega društva Maribor, šesti letnik.
- Janez Volčič, *Življenje preblažene Device in Matere Marije*.
- Rajko Muršič, *Zapuščina zapisovalca ljudskih pesmi Gabrijela Majcna*.
- Crista Schilinger, *Archäologie im Raume Feldbach*.

Leopold Methans

Ali ste vedeli?

Najstarejša publikacija v knjižnici Methansove hiše zgodb je zbirka Šolske pesmi iz leta 1901. Pesmi je zbral in izdal Gabriel Majcen (*6. julij 1858, Zgornja Velka, prej Marija Snežna v Slovenskih goricah, † 13. marec 1940, Maribor), slovenski učitelj, folklorist, publicist, lokalni zgodovinar, oče bolj znanega Stanka Majcna.

(Vir: Leopold Methans in <https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-9QYMUZY5>.)

Brali bi že, brali, a kaj naj beremo?

Živimo v času, ko smo vsakodnevno bombardirani z informacijami. Včasih smo prejemniki pisnih sporočil tudi večkrat na minuto, kar pomeni, da pravzaprav ves čas beremo. V pretekli številki smo ugotavljali, da je branje izjemnega pomena za vsestranski razvoj posameznika. Ključno pa je tudi, da ne le beremo, ampak prebrano tudi razumemo. Bralna pismenost v svetu pada. Gotovo je eden od razlogov tudi ta, da je bralna pismenost vedno bolj sestavljena in zahtevna. Kritičnemu razumevanju in vrednotenju besedil smo lahko kos le, če beremo kakovostno gradivo. In kako izbrati kakovostno gradivo ob neprestani knjižni produkciji? Pri odgovoru na to in podobna vprašanja nam lahko pomagajo različni blogi, spletne strani, revije in socialna omrežja.

Dobre knjige.si je portal, katerega ustvarjalci so knjižničarji, literarni kritiki, uredniki, ki ustvarjajo predstavitvene vsebine knjig. O teh lahko na tem spletnem mestu izveste o njihovi vsebini, žanru, poreklu ter ostalih osnovnih lastnostnih knjige. Posebnost tega spletnega portala je, da je knjiga glede na uporabniško izkušnjo opredeljena tudi čustveno, torej glede na to, kakšne občutke izziva v bralcu. Poleg slednjega lahko preberete še izbrane citate iz knjige, kritike o knjigi in bralna priporočila za branje knjige. Zanimiv zavihek portala so Knjižne police, na katerih najdete gradivo razporejeno po tematikah (npr. materinstvo, mlada poezija ...). Portal ponuja številne informacije o knjigah, ki jih posredujejo izkušeni bralci in tisti, ki s knjigami delajo vsakodnevno.

V kolikor ste negotovi pri izbiri mladinske in otroške literature, vam je lahko v veliko pomoč Priporočilnica, ki jo v sodelovanju z Društvom Bralna značka Slovenije pripravlja Tilka Jamnik. V Priporočilnici najdete predstavljena gradiva za otroke in mladostnike, ki so predstavljena vsebinsko, preberete lahko citate iz literarnih del, se seznanite z osnovnimi lastnostmi dela. Posebno vrednost imajo izpostavljeni motivi in teme (ključne besede), ki vas lahko usmerjajo pri izbiri vsebine, prav tako pa starostni predlogi, ki vam pomagajo odločiti se, ali je neko delo

primerno za vašega otroka glede na njegovo starost.

Ko ne vemo, kaj bi s seboj vzeli na počitnice, nam lahko zelo prav pridejo tudi knjižni blogi. Eden takih je denimo Ajda naklada, ki mu lahko sledite tudi na socialnih omrežjih. Gre za knjižni blog, ki ga avtorica namenja vsem ljubiteljem branja. Knjige so predstavljene na osnovi bralne izkušnje avtorice, ki vsako od njih tudi številčno oceni. Avtorica pripravlja sezname knjižnih predlogov, zanimivi pa so tudi bralni izzivi, ki jih zasnuje vsako leto. Eden teh je denimo bralni projekt Abecebralnica, v okviru katerega je potrebno prebrati knjige, katerih naslovi se začenjajo na vse črke slovenske abecede. Projekt je zasnovan na treh ravneh, in sicer kot branje za odrasle, branje le slovenskih avtorjev in branje

za otroke. Avtorica pripravlja tudi sezname, ki jih oblikuje glede na bralne izkušnje njenih sledilcev. Zanimiv je tudi njen Nakladaraton, bralni izziv, v katerem vsak teden v letu preberemo knjigo na določeno temo. Če se takšnega izziva lotite v celoti, v enem letu preberete kar 52 knjig! Se boste lotili izziva?

S knjižnimi predlogi se lahko seznanim tudi na blogu Knjižni črvek, ki ga prav tako lahko spremljate na socialnih omrežjih. Mimo zanimivih, napetih in kakovostnih knjig tako ne boste mogli.

Da pa boste seznanjeni z vsemi knjižnimi novostmi, je ključno, da v knjižnici povprašate po reviji Bukla, brezplačni slovenski reviji, ki vsako prvo sredo v mesecu izhaja že od leta 2005 naprej. Revija nas seznani s knjižnimi novostmi, ki jih v reviji predstavljajo knjižni kritiki, avtorji. Poleg teh se lahko zmeraj lotite branja intervjujev z avtorji, revija pa ponuja tudi seznanev z dogodki, povezanimi z branjem in založništvom.

Virov za knjižne predloge je torej veliko. Tudi informacij o knjigah je veliko. Izgovorov za to, da ne vemo, kaj brati, torej ni. Le pogumno zavijajte rokave in se zapodite med knjižne strani!

Vaša Knjigobubka FeeNa

Viri fotografij:

https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1068217458640497&id=100063567581285&set=a.481642550631327&locale=sl_SI

<https://www.bralnaznacka.si/sl/>

<https://www.ajdanaklada.com/blog-1>

<https://www.bukla.si/novice/izsla-je-nova-bukla-stevilka-183-184.html>

Vabilo na predstavitev knjige

Februarja 2025 je pri Založbi knjig Kulturni center Maribor izšla knjiga Krožišča avtizma.

Izpoved Katje Stajnko, ki živi z družino v Šentilju, govori o (ne) vsakdanjem soočanju starša z otrokom, ki ima avtizem. Govori o soočanju mame, učiteljice, postavljene pred svojevrsten izziv. Kljub pedagoškemu znanju se znajde v slepi ulici, ko njen drugorojenec dobi diagnozo, ki spremeni življenje celotne družine.

Živeti z avtizmom, ga razumeti in ga umestiti v normalno življenje, se bere kot nekaj nemogočega.

Ampak, kaj sploh je normalno življenje?

v četrtek, 28. avgusta 2025, ob 10. uri
Ilgova skodelica 2025

dodatne informacije: 030 623 264 ali vidacpk@gmail.com

S svojim knjižnim prvencem **KROŽIŠČA AVTIZMA** se predstavlja
KATJA STAJNKO.

Pogovor s pisateljico bo usmerjala
Sabina Kotnik,
vodja Knjižnice Šentilj.

Brezalkoholni poletni napitki

Poletje je čas, ko je treba uživati veliko tekočine, saj se zaradi vročine bolj potimo in s tem naše telo izgubi veliko vode. S tem, ko pijemo dovolj tekočine, preprečimo, da bi prišlo do dehidracije in drugih morebitnih težav.

Večina poletnih napitkov temelji na svežem sadju, sadnih sirupih, vodi in ledenih kockah. Pomembno je, da uporabimo čim bolj sveže sadje, ki je velik vir vitaminov in naravnih tekočin. Zanimive in osvežilne kombinacije dobimo tudi s sladolednimi ali mlečnimi napitki. Ponujamo vam nekaj idej za pripravo prijetnih, osvežilnih in okusnih napitkov.

1. LIMONADA Z METO

Metine liste operemo in zmečkamo v terilniku. Tri limone prerežemo na pol in iz njih iztisnemo sok. Metine liste stresemo v skledo in dodamo limonin sok in malo sladkorja. Vse skupaj dobro premešamo in pretočimo v steklenico. Dolijemo mrzlo vodo, steklenico zapremo in dobro pretresemo. Za nekaj ur jo shranimo v hladilniku, da se voda nabere okusov.

2. LEDENI ČAJ

Za pripravo ledenega čaja lahko uporabimo katerokoli vrsto čaja. Lahko uporabite tudi čaj v vrečki, v tem primeru za liter vode uporabite tri do štiri čajne vrečke. Nato vrč pokrijte in postavite v hladilnik ter pustite vsaj dve do tri ure, da se čaj namaka. Dlje, kot ga boste pustili namakati, močnejši bo. Jakost čaja lahko regulirate tudi s količino dodanih čajnih lističev oziroma s količino dodane vode. Ko čaj doseže zeleno jakost, ga lahko precedite. Po želji lahko lističe tudi pustite v vodi in v vrč vsakič, ko si nalijete kozarec čaja, dolijete nov kozarec vode. Tako pripravljen ledeni čaj po potrebi sladkajte šele tik pred postrežbo.

3. LUBENIČNA PIJAČA

Lubenico najprej prerežemo na pol in jo nato razrežemo na večje kose. Odstranimo lupino in lubenično meso narežemo na koščke ter spotoma odstranjujemo semena. Koščke stresemo v električni mešalnik, dodamo sladkor in limonin sok. Dobro zmešamo in prelijemo v vrč, ki ga za eno uro postavimo v hladilnik. V vsak kozarec stresemo eno žlico zdrobljenega ledu in nanj nalijemo ohlajeno zmes iz lubenice. Kozarce razporedimo na pladenj in postrežemo gostom.

4. ČEŠNJEVA SODA

V manjšo kozico stresemo oprane češnje (nekaj jih prihranimo za dekoracijo) in sladkor. Dodamo meto in vse skupaj zalijemo z vodo. Nežno zavremo in mešamo, da se sladkor raztopi, nato pa na zmernem ognju kuhamo deset minut, da se češnje popolnoma zmečajo. Kozico odstavimo in vsebino precedimo skozi cedilo. Sadje s pasirnikom spasiramo, da se znebimo koščic in dobimo fin češnjev pire. Limeto prerežemo na pol in ožamemo.

Limetin sok, češnjev pire in sok v skledi dobro premešamo ter za nekaj časa postavimo

na hladno. Limeto operemo, obrišemo in narežemo na rezine. Sok prelijemo v vrč in dolijemo mineralno vodo. Pijačo nalijemo v kozarce z ledom in okrasimo z rezino limete ter češnjo.

Po članku Hladni poletni napitki, objavljenem na spletni strani

<https://okusno.je/sezonsko/poletje/hladni-poletni-napitki.html>, povzela Katja Stajnko.

PRVI
30.6. - 4.7.
DRUGI
18.8. - 22.8.

KAJ OTROK DOŽIVI:

- Skrbi za ponija ves teden – negovanje, vodenje.
- Nadgrajuje jahalno znanje ali pridobi osnove – odvisno od predznanja.
- Razvija odgovornost, samostojnost in spoštovanje do živali in ljudi.
- Igra se, ustvarja, raziskuje in se povezuje z naravo.
- Doživi čarobne večere v hlevu – hlevKINO, hlevPARTY, zgodbe na seniku.
- Spozna maloKUHNO, rešuje izzive, se preizkuša v pustolovščinah in spoznava prijatelje.

Podarite otroku poletje, ki si ga bo zapolnil za vedno!

Poni. TEDEN 2025

ZAKAJ PONI TEDEN?

- ✓ Majhne skupine – največ 8 otrok za individualen pristop.
- ✓ Vsak otrok napreduje v svojem ritmu in z veseljem.
- ✓ Pristen stik z živalmi, naravo in izkušenimi mentorji.
- ✓ Program poln doživetij, ki krepijo samozavest in pogum.

KJE? 🏡
Konji pri zeleni hiški, Ceršak
👶 Za otroke od 5 do 11 let

CENA: 💰

- Tabor s spanjem: 350 €
- Dnevni tabor: 330 €

PRIJAVE:

- ✉ prizelenihiski@gmail.com
- 🌐 www.prizelenihiski.si
- ⚠ Število mest je omejeno.

NEPOZABNE POLETNE POČITNICE S PONIJ!

- Poni – tvoj prijatelj ves teden.
- PoniTEDEN – več kot jahanje.
- Srčen, skrben in individualni pristop.

www.prizelenihiski.si

KONJI PRI ZELENI HIŠKI

Kupim mopede Tomos vse modele
v kakršnemkoli stanju.

Kupim traktorje do letnika do 1965 Steyr, Eicher,
Lanz in podobno v kakršnemkoli stanju.

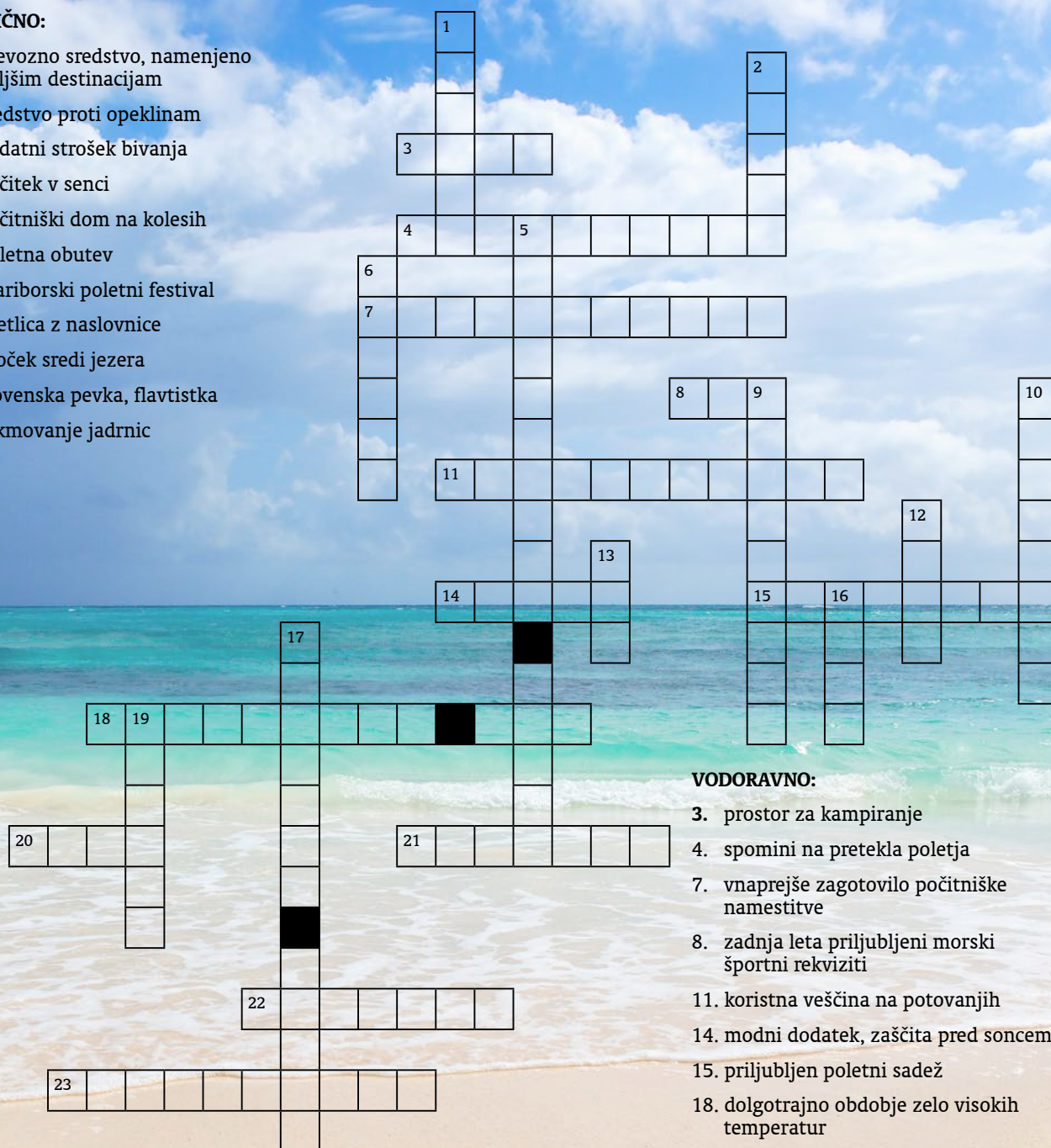
Pokličite na 041 933 655.

POLETNA KRIŽANKA

NAVPIČNO:

1. prevozno sredstvo, namenjeno daljšim destinacijam
2. sredstvo proti opeklinam
5. dodatni strošek bivanja
6. počitek v senci
9. počitniški dom na kolesih
10. poletna obutev
12. mariborski poletni festival
13. cvetlica z naslovnice
16. otoček sredi jezera
17. slovenska pevka, flavtistka
19. tekmovanje jadrnic

VODORAVNO:

3. prostor za kampiranje
4. spomini na pretekla poletja
7. vnaprejšnje zagotovilo počitniške namestitve
8. zadnja leta priljubljeni morski športni rekviziti
11. koristna veščina na potovanjih
14. modni dodatek, zaščita pred soncem
15. priljubljen poletni sadež
18. dolgotrajno obdobje zelo visokih temperatur
20. slovenska reka primerna za rafting
21. v poletnem času, s strani Slovencev najbolj obiskana sosednja država
22. najtoplejši letni čas
23. naprava za hlajenje prostora

Avtorica križanke:
Katja Stajanko

GESLO (pregovor)

Ž		23	1	J		10	J		16	19		Z		1	J		16		Z	10		
J			2	14		1		17	11		16	19		Z		22	11	1		17	J	

Pravilno geslo prejšnje križanke se je glasilo ČE VIDIŠ RIMSKO CESTO NA SVETO NOČ SIJATI, SE JE DOBRE LETINE NADEJATI. Nagrajenka je gospa HELENA FLEGAR, ki bo nagrado prejela po pošti. ČESTITAMO!

Rešeno križanko oziroma geslo nam s svojimi podatki pošljite na naslov: Občina Šentilj, Uredništvo GLAS-ila, Maistrova ulica 2, 2212 Šentilj v Slovenskih goricah ali na elektronski naslov urednistvo@sentilj.si. Izžreban nagrajenec bo objavljen v naslednji številki GLAS-ila.